

Skupnost osnovnih šol občine Domžale:

Potrebna, vendar doslej manj od pri- čakovanj

Ob ustanovitvi skupnosti osnovnih šol pred nekaj leti se je pokazalo, da je volja ustanoviti skupnost v različnih šolskih okoljih različna, saj se je razpoloženje do te asociacije, ki naj bi pomenila poenotenje vsebine dela v šolstvu — gibalno od pozitivnega do odklonilnega. Ob tem je res, da se je potreba po ustanovitvi takega telesa kazala že dalj časa tako za področje administrativnega, knjigovodskega in finančno-računovodskega dela. Potreba se je pokazala tudi po poenotenju meril delitve OD, enotnejšega oblikovanja delovnih razmerij, ves čas so se kazala vprašanja različnega kreditiranja stanovanjskih potreb šolnikov, motile so različne možnosti za počitnikovanje, različna so bila gledanja na sklad skupne porabe in podobno.

Čeprav so nekatera področja prav nujno narekovala enoten pristop in enotno razreševanje nakopičenih vprašanj do razrešitve, tega ni. Po politični akciji, s katero se niso prav vsi strinjali, je bila po uspelem referendumu med šolniki sprejeta taka povezovalna oblika — Skupnost osnovnih šol občine Domžale; s točno opredeljeno vsebino dela, programom. Vse to je vseboval tudi samoupravni sporazum.

Po dveh letih obstoja Skupnosti osnovnih šolniki ugotavljajo, da le ta osnovnih pričakovanj ni uresničila in je bila ta tema zato tudi že predmet obravnave na zborih domžalske občinske skupščine. Po celovitem pretresu vprašanj (pojavljajo se zlasti vprašanja o potrebi nove organiziranosti), so delegati pooblastili

posebno medzborovsko komisijo, ki naj pripravi predloge, kako naj Skupnost osnovnih šol preide vprašanja svoje delovne in siceršnje neuspešnosti.

Ta medzborovska komisija se je sestala večkrat, ugotovljeno pa je bilo, da oblika organiziranosti in razprave o njej nikakor niso in ne smejo biti primarne. Primarna je zagotovo potreba, da se za šole, ki navsezadnje vse reči s svojimi sredstvi tudi posedno financirajo, zagotovi uresničitev prvotno zastavljenih ciljev vsebine in programa dela. Ko bo to doseženo, je naposled manj pomembno, s katero organizacijsko obliko je bilo uresničeno.

Na seji (pravzaprav sejah, ker jih je bilo več) so člani medzborovskega telesa ugotovili, da je povezovanje šol in poenotenje različnih del družbeno potrebno. Vse, kar to poenotenje ovira, je treba oceniti in ovire odstraniti, posebno vlogo pri tem pa morajo imeti komunisti.

O vsem tem, tudi o novi pravno ustrežnejši organizacijski obliki — poslovni skupnosti, nima odločati nihče drug kot šolniki sami. Le-ti naj se ponovno opredelijo ali sploh so za poslovno skupnost, ali menijo, da jim bo ta lahko zagotovila uresničenje osnovnih ciljev. Skupnost osnovnih šol — takšna kot je, svoje vloge doslej ni uresničila, zato je stvar šolnikov, da se o njej izrazijo in če jo želijo (tudi z razširjenimi pristojnostmi in delokrogli), potem se bodo zanj tudi izrekli.

M. Brojan

Mladi na komemoraciji v Domžalah so prižgali svečke v spomin na padle v NOB...

Obiskali pa so tudi grobišče in spomenike NOB. Na sliki: najmlajši pred spomenikom in ob grobovih v Radomljah...

Ob dnevu republike:

Osrednja občinska proslava

Vse občane obveščamo, da bo letošnja osrednja občinska proslava ob dnevu republike v Mengšu V TOREK, 26. 11. 1985 V KULTURNEM DOMU. Sodelovala bo Mengeška godba pod vodstvom Francija Lipičnika, Mešani pevski zbor pod vodstvom Tomaža Habeta, Folklorna skupina pod vodstvom Brede Kurzweil in recitatorji.

Scenarij za osrednjo prireditev je pripravil Tomaž Habe. Udeležite se praznovanja ob dnevu republike v čim večjem številu, saj je scenarij še posebno skrbno in zanimivo pripravljen!

Programsko-volilna konferenca OK SZDL Domžale

Letošnja programsko-volilna konferenca OK SZDL Domžale bo enako, kot prejšnja leta priložnost, da ugotovimo, kako je Socialistična zveza s svojimi aktivnostmi prispevala k uresničevanju vrste nalog, ki so jih narekovala zahtevne družbene razmere. Oceniti moramo, koliko so k temu prispevali delavci, delovni ljudje in občani, ki so preko svojih družbenopolitičnih in družbenih organizacij in združenj sodelovali pri reševanju bistvenih vprašanj našega razvoja. Kljub ugotovljeni zelo razvejani dejavnosti Socialistične zveze, vrsti sej, sekcij, razprav, posvetov, bomo na konferenci ocenili, ali so doseženi rezultati odsev vloženega truda, obenem pa bomo morali tudi odgovoriti na vprašanje, kako je Socialistična zveza kot najširša množična organizacija delovnih ljudi in občanov in kot fronta organiziranih socialističnih sil tudi v tem letu z razvijanjem demokratičnih oblik delovanja omogočala, da so bile bolj upoštewane pobude delovnih ljudi in da so se dogovori izkazovali tudi v konkretnih aktivnostih.

Enako so svoje delo v letošnjem letu analizirale tudi krajevne konference SZDL, ki so svoje programsko-volilne konference izpeljale v oktobru in novembru, obenem pa s svojimi programskimi usmeritvami za delo v letu 1986 podale dobro osnovo za pripravo predloga programske usmeritve OK SZDL Domžale.

Predsedstvo občinske konference SZDL Domžale je na 32. seji obravnavalo potek kadrovskega priprav na letošnjo programsko volilno konferenco in na osnovi predlogov evidentiranih možnih kandidatov za opravljanje najodgovornejših funkcij v občinski

organizaciji SZDL v temeljnih okoljih ter mnenj ustreznih organov sprejelo naslednji SKLEP: Občinski konferenci SZDL Domžale se predlaga, da črta najodgovornejše funkcije v OK SZDL Domžale izvolijo:

za predsednika:

VERA VOJSKA, roj. 1953, predmetn učiteljica, stan. v Dobu, Prešernova 10, članica predsedstva Krajevne konference SZDL Dob. Opravljala je že funkcijo predsednice Občinske konference ZSMS Domžale, funkcijo predsednice zbora krajevnih skupnosti SO Domžale, trenutno pa opravlja drugo mandatno obdobje funkcijo sekretarja OK SZDL Domžale.

za podpredsednika:

VILJEM DRŽANIČ, roj. 1935 ing. organizacije dela, stanuje v Domžalah, Blejčeva 15, član predsedstva Krajevne konference SZDL Simona Jenka Domžale. Opravljal je že dolžnost predsednika Izvršnega sveta SO Domžale, je vodja delegacije za zbor KS v KS Simona Jenka. Zaposlen kot direktor LB Domžale, opravlja funkcijo podpredsednika OK SZDL Domžale.

MIRO UKMAR, roj. 1947, višji upravni delavec, stanuje v Domžalah, Adamičeva 9, član predsedstva Krajevne konference SZDL Slavko Šlander Domžale. Opravljal je že dolžnost sekretarja IS SO Domžale in Ljubljana Center ter sekretarja OK SZDL Domžale. Zaposlen je kot IPO Zavarovalnice Triglav, Enota Mengeš, opravlja funkcijo predsednika OK SZDL Domžale.

za sekretarja:

MARJAN GORZA, roj. 1944, visokokvalificirani orodjar, dokončal srednjo politično šolo, študent Pravne fakultete v Ljubljani (študira ob delu). Član predsedstva Krajevne konference SZDL Radomlje. Opravljal je funkcijo predsednika Zveze telesnokulturnih organizacij občine Domžale, je član Predsedstva in Izvršnega odbora OK SZDL Domžale. Opravlja dela in naloge sekretarja Telesnokulturne skupnosti.

OK SZDL Domžale

Pregled evidentiranih možnih kandidatov za najodgovornejše funkcije v skupščini občine, republiki in federaciji ter republiških skupščinah, samoupravnih interesnih skupnostih (do 30. X. 1985)

V današnji številki objavljamo pregled evidentiranih možnih kandidatov za nosilce najodgovornejših funkcij v skupščini občine, skupščini republike in federacije ter v skupščinah republiških SIS, ki so bili evidentirani do 30.10.1985, kar pomeni, da to še ni dokončni seznam, ker evidentiranje poteka do konca novembra 1985.

Za skupščino SIS bomo objavili pregled v naslednji številki!

Predsedstvo OK SZDL Domžale je dosedanje evidentiranje za nosilce najodgovornejših funkcij ocenilo kot uspešno, kljub temu do konca tega obdobja pričakuje še precej predlogov za nosilce najodgovornejših funkcij zlasti iz združenega dela. Pri tem je bilo

ponovno opozorjeno na upoštevanje meril in kriterijev dogovorjene kadrovske politike, kakor tudi na zagotavljanje ustrezne strukture (mladi, ženske . . .) tudi med nosilci najodgovornejših funkcij.

Že v prejšnji številki „Občinskega poročevalca“ smo zapisali, da bomo za delegate, še v večji meri pa to velja za nosilce najodgovornejših funkcij, evidentirali in nato predlagali tiste, ki so brez omejitev pripravljeni izvajati dolgoročni program gospodarske stabilizacije in krepiti sistem socialističnega samoupravljanja. V zadnji fazi evidentiranja ter v predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih, ko bomo oblikovali predloge možnih kandidatov, pa moramo upoštevati tudi to, kako so kandidati v svojih temeljnih

okoljih že bili resnični prenašalci interesov vseh delovnih ljudi občanov, kako so s svojo vsakodnevno aktivnostjo na vsi področjih že upravičili naše zaupanje in je pravzaprav njihovo delo tista osnova, na kateri smo gradili njihovo evidentiranje in predlaganje za najodgovornejše funkcije.

Predsedstvu OK SZDL in OS ZSS zato pozivata vse delovne ljudi in občane, zlasti pa osnovne organizacije sindikata, kakor tudi v krajevne organizacije SZDL, kot osnovne nosilce in usklajevalke volilnih aktivnosti, da se do konca novembra vključijo v evidentiranje in da v sklopu tega evidentiranja posebno skrb namenijo tudi evidentiranju za nosilce najodgovornejših funkcij.

PREGLED EVIDENTIRANIH MOŽNIH KANDIDATOV ZA OPRAVLJANJE NAJODGOVORNEJŠIH FUNKCIJ V SKUPŠČINI OBČINE DOMŽALE

EVIDENTIRANI ZA PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

Zap. št.	Ime in priimek	let rojstva	stanovanje	zaposlitev
1.	Viljem DRŽANIČ	1935	Brejčeva 15, Domžale	LB Domžale
2.	Janez LESKOVEC	1941	Vir, Hubadova 1	Tosama Domžale
3.	Milan MAROLT	1949	Ljube Šercerja 2, Domžale	SO Domžale
4.	Stane MLAKAR	1935	Zavrti n.h., Mengeš	Melodija Mengeš
5.	Janez OTRIN	1930	Varškova 6, Domžale	Termit Domžale
6.	Matija SVOLJŠAK	1928	Kidričeva 27, Domžale	Univerzale Domžale
7.	Miro UKMAR	1947	Adamičeva 9, Domžale	Zavar.skup.Triglav Mengeš
8.	Vera VOJSKA	1953	Prešernova 10, Dob	OK SZDL Domžale

EVIDENTIRANI ZA PODPRESEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

1.	Franc GNIDOVEC	1938	Domžale, Ihan 96	TOZD Prašičer., Ihan
2.	Janez LESKOVEC	1941	Vir, Hubadova 1	Tosama Domžale
3.	Marija MAJHENIČ	1947	Vir, Zoisova 4 a	TOKO Domžale
4.	Milan MAROLT	1949	Domžale, Ljubljanska 103	IO SO Domžale
5.	Marjan SMOLNIKAR	1935	Vir, Cojzova 32	samostojni obrtnik
6.	Matija SVOLJŠAK	1928	Kidričeva 27, Domžale	Univerzale Domžale
7.	Miro UKMAR	1947	Domžale, Adamičeva 9	Zavar.skup.Triglav Mengeš
8.	Ivanka ZAJC-ČERNE	1939	Domžale, Mačkovič 32	Napredek Domžale

EVIDENTIRANI ZA SEKRETARJA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

1.	Lado GORIČAN	1950	Trojanč 33	SO Domžale
2.	Miran JEREB	1953	Groharjeva 4, Kamnik	SO Domžale
3.	Anton OREL	1952	Kamniška 12, Domžale	SO Domžale

EVIDENTIRANI ZA PREDSEDNIKA ALI PODPRESEDNIKA DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA

1.	Franc ARNUŠ	1955	Zrinjskega 15, Vir	Tosama Domžale
2.	Alfonz AVBELJ	1922	Kajuhova 10, Domžale	upokojenec
3.	Miroslav BIRK	1953	Marokova 1a, Moravče	Papirnica Količevo
4.	Marko HRIBAR	1920	Zadružniška 25, Mengeš	upokojenec
5.	Angelca KRŽAN	1933	Murnova 5, Mengeš	SO Domžale
6.	Franci MUŠIČ	1936	Mlakarjeva 8, Trzin	samostojni obrtnik
7.	Jože POGAČNIK	1916	Prešernova 43, Domžale	upokojenec

EVIDENTIRANI DELEGATI DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA

Zap. št.	Ime in priimek	let rojstva	stanovanje	zaposlitev
1.	Alfonz AVBELJ	1922	Kajuhova 10, Domžale	upokojenec
2.	Ljubo ARSOV	1944	Ljubljanska 103, Domžale	Napredek Domžale
3.	Sonja BERUS-FERBEŽAR	1954	Župančičeva 1, Kamnik	OŠ V.Perka Domžale
4.	Brane BERNOT	1951	Prešernova 55, Domžale	Helios Domžale
5.	Miroslav BIRK	1953	Marokova 1a, Moravče	Papirnica Količevo
6.	Herman BREZNIK	1931	Vodovodna 21, Domžale	Trak Mengeš
7.	Franc CIGLAR	1951	Tunjiška 2a, Kamnik	Slovenijales Radom.
8.	Simon ĐURETIČ	1948	Ljubljanska 89, Domžale	SKUŠ Domžale
9.	Viljem DRŽANIČ	1935	Brejčeva 15, Domžale	LB Domžale
10.	Bogdan FLORJANČIČ	1963	Gubčeva 1, Vir	Tosama Domžale
11.	Breda HABJAN	1965	Mengeška 39, Trzin	študentka
12.	Marko HRIBAR	1920	Zadružniška 25, Mengeš	upokojenec
13.	Metka JERETINA	1949	Sr.Jarše 38 a, Domžale	Tosama Domžale
14.	Vinko KEPEC	1951	Zalog pod Trojico 5	Induplati Jarše
15.	Albin KLEMENC	1917	Prešernova, Radomlje	upokojenec
16.	Dragica KOLENC	1926	C.padlih borcev 56, Domž.	upokojenka
17.	Anton KOS	1925	Sp. Prapreče 17	upokojenec
18.	Štefan MARKOVIČ	1958	Prešernova 10, Mengeš	OS ZSS Domžale
19.	Simon MAVSER	1968	Gostičeva 59, Nožice	dijak
20.	Milojka MODRIJAN	1945	Šubljeva 13, Domžale	Skupščina SR Slov.
21.	Maruša MURNI	1950	Radomlje, Radom.č. 27	Tosama Domžale
22.	Franc MUŠIČ	1936	Mlakarjeva 8, Trzin	samostojni obrtnik

23.	Božo PAJER	1962	Erjavčeva 8, Vir	Papirnica Količevo
24.	Sonja PERNE-ŠKARJA	1941	Lobodova 6, Kamnik	ZD, TOZD Zobozdrav.
25.	Jože POGAČNIK	1916	Prešernova 43, Domžale	upokojenec
26.	Slavko POVŽ	1921	Mala loka 2	upokojenec
27.	Ciril SEŠEK	1942	Radomlje, Radom.č. 3	Napredek Domžale
28.	Stana STOPAR	1943	Lukovica 33 a	OŠ J.Kersnik Brdo
29.	Ema ŠKERJANC-OGOREVC	1939	Škerjančevo 21, Radomlje	OŠ O.Avbelj
30.	Franc ŠKRJANC	1943	Pelechova 64, Preserje	LEK TOZD Droge Mengeš
31.	Lado ŠKRJANEC	1932	Levstikova 19, Domžale	Helios Domžale
32.	Miro UKMAR	1947	Adamičeva 9, Domžale	ZS Triglav Mengeš
33.	Vera VOJSKA	1953	Prešernova 10, Dob	OK SZDL Domžale
34.	Bogdan ZUPAN	1961	Gostičeva 48, Nožice	SO Domžale
35.	Metka ZUPANEK	1942	Kovičeva 27, Domžale	DU Domžale
36.	Vanda ŽARGI	1963	Kidričeva 16, Mengeš	UKC, Ljubljana

EVIDENTIRANI ZA PREDSEDNIKA ALI PODPRESEDNIKA ZBORA ZDRUŽENEGA DELA

Zap. št.	Ime in priimek	let rojstva	stanovanje	zaposlitev
1.	Matija BLEJC	1948	Jelovškova 15, Mengeš	Trak Mengeš
2.	Franc GNIDOVEC	1938	Ihan 96, Domžale	TOZD Prašičer. Ihan
3.	Janez JEGLIČ	1932	Prešernova 34, Domžale	Helios Domžale
4.	Metka JERETINA	1949	Sp.Jarše 38/a, Domžale	Tosama Domžale
5.	Viktorija LOGAR	1953	Prelog 20, Domžale	Univerzale Domžale
6.	Igor LUBEJ	1947	Radom.č. 2, Radomlje	Napredek TOZD Grosist Domžale

EVIDENTIRANI ZA PREDSEDNIKA ALI PODPRESEDNIKA ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI

1.	Janez BIZJAK	1939	Brejčeva 28, Domžale	Emona Ljubljana
2.	Aleksander ČIČEROV	1949	Bergantova 1, Trzin	Rep.komite za mednar.sod., Lj.
3.	Milan DEISINGER	1934	Rojška 21, Domžale	Delo Ljubljana
4.	Andrej DERMAL	1939	Peternelova 18, Domžale	PTT Ljubljana
5.	Janez DIMEC	1944	Loka, Na ulicah 6/a, Meng.	UTOK Kamnik
6.	Franc HABJAN	1923	Vodovodna 5, Domžale	upokojenec
7.	Stanislav ORAŽEM	1958	Ljubljanska 93, Domžale	Papirnica Količevo
8.	Avgust OREHEK	1927	Šaranovičeva 18, Vir	Induplati Jarše
9.	Slavko PIŠEK	1923	Murnova 15, Mengeš	upokojenec
10.	Aleksander RIHTAR	1926	Šolska ulica 1, Dob	TOKO Domžale
11.	Zvone SLOVNIK, st.	1938	Ihan 95, Domžale	Marta Slovnik, Ihan
12.	Vinko ŠUPICA	1924	C.heroja Vasje 19, Moravče	Termit, tozd Peskokopi Moravče

EVIDENTIRANI ČLANI SKUPŠČINSKIH IN ZBOROVSKIH KOMISIJ

Zap. št.	Ime in priimek	let rojstva	stanovanje	zaposlitev
1.	Pavla AVSEC	1951	Zoisova 27, Vir	Papirnica Količevo
2.	Vera BANKO	1945	Aškerčeva 1, Domžale	Termit Domžale
3.	Danica BLEJC	1944	Slamnikarska 27, Mengeš	Induplati Jarše
4.	Milan DEISINGER	1934	Rojška 21, Domžale	Delo Ljubljana
5.	Andrej DERMAL	1939	Peternelova 18, Domžale	PTT Ljubljana
6.	Janez DIMEC	1944	Loka, Na ulicah 6a, Mengeš	UTOK Kamnik
7.	Peter GUBANC	1933	Zavrti 4, Mengeš	KZ Emona Domžale
8.	Anton JEROVŠEK	1941	Rakefova 30, Trzin	VS SRS Ljubljana
9.	Vinko KEPEC	1951	Zalog pod Trojico 5	Induplati Jarše
10.	Franc KERČ	1932	Podrečje 17, Domžale	Tosama Domžale
11.	Mihaela KOLENC	1926	C.padlih borcev 56, Domž.	upokojenka
12.	Edo KOROŠEC	1959	V.Vlahoviča 1 a, Domžale	KS Domžale
13.	Alenka KOVAČIČ	1957	Klavčičeva 8, Kamnik	Induplati Jarše
14.	Engelbert LEDERER	1937	Triglavska 1, Radomlje	Papirnica, TOZD Plastenka

15.	Marjan MAJČEN	1929	Prešernova 4, Mengeš	Melodija Mengeš
16.	Jože MLAKAR	1942	Hribarjeva 8, Mengeš	INCE Mengeš
17.	Matko LIPOVŠEK	1927	Gorenjska 4, Mengeš	upokojenec
18.	Milojka MODRIJAN	1945	Šubljeva 13, Domžale	Skup.SRS Ljubljana
19.	Albin PAVLIN	1920	Tabor 4, Domžale	upokojenec
20.	Mitja PRINČIČ	1925	Reboljeva 42, Trzin	upokojenec
21.	Darja PLEŠE	1961	L.Šercerja 1, Domžale	Induplati
22.	Aleksander KOZARSKI	1937	Prečna 3, Domžale	Elektroprojekt
23.	Stane OMAHNA	1930	Taborska 12, Domžale	
24.	Matjaž REPNIK	1955	Slamnikarska 21 b, Mengeš	Papirnica
25.	Jože SÉMPRIMOŽNIK	1948	Robbova 21, Vir	Papirnica
26.	Jože SICHERL	1932	Depala vas 61, Domžale	SMELT
27.	Aleksander SKOK	1936	Jarčeva 12	IS Skup.SRS
28.	Jakob SMOLNIKAR		Zoisova 31, Vir	
29.	Jože ŠMID		Stritarjeva 21, Vir	
30.	Alojz ŠTEPEC	1943	Pristava 11, Mengeš	Agroemona, TOZD poljedel.goved.
31.	Marjan TAVŽELJ	1935	Zavrti 11, Mengeš	Elektroelement Izlake DSSS Lokacija Kamnik SO Domžale
32.	Franc TEKAVEC	1941	Habatova 7 a, Trzin	
33.	Viko TIČAR		Bevkova, Vir	
34.	Janez ZIBELNIK	1928	Zavrti 5, Mengeš	upokojenec

EVIDENTIRANI MOŽNI KANDIDATI
ZA OPRAVLJANJE ODGOVORNEJŠIH FUNKCIJ V FEDERACIJI IN REPUBLIKI

Zap. št.	Ime in priimek	leto rojstva	stanovanje	zaposlitev
1. V ZVEZNO SKUPŠČINO				
za delegata v zvezni zbor				
	Janez KRALJ	1935	Kraigherjeva 15, Domžale	Tosama Domžale
za delegata v zbor republik in pokrajin				
	Franci GERBEC	1943	Zormanova 11, Domžale	Skup. SRS Ljubljana
2. V REPUBLIŠKO SKUPŠČINO				
za predsednika ali podpredsednika zbora občin				
	Karel KUŠAR	1934	V.Vlahoviča 2 b, Domžale	SO Domžale
za člana odbora za druž.polit. in komunalni sistem zbora občin				
	Miro UKMAR	1947	Adamičeva 9, Domžale	Zav.skup.Triglav Mengeš
za člana komisije skupščine				
	Milan MAROLT	1949	Lj.Šercerja 2, Domžale	IS SO Domžale
za člana odbora za finance zbora občin				
	Janez KRALJ	1935	Kraigherjeva 15, Domžale	Tosama Domžale
za predsednika odbora za druž.ekon.odnose in razvoj				
	Igor KRIŽMAN	1945	Bergantova 19, Trzin	ASTRA, Ljubljana
za člana zakonodajno pravne komisije				
	Milojka MODRIJAN	1945	Šubljeva 13, Domžale	Skup.SRS Ljubljana

za člana komisije za mednarodne odnose				
	Štefan LONČNAR	1947	Pot za Bistrico 37, Dom žale	UTOK Kamnik
za člana odbora za finance zbora združenega dela				
	Janez PIŽMOHT	1945	Vodnikova 6, Domžale	Tosama Domžale
3. V SKUPŠČINE REPUBLIŠKIH SIS				
- kulturna skupnost				
za predsednika oz. podpredsednika oz. predsednika zbora uporabnikov				
	Miroslav STIPLOVŠEK	1935	Vodopivčeva 8, Domžale	Fil.fakulteta Ljub.
za člana organov				
	Slavko PIŠEK	1923	Murnova 15, Mengeš	upokojenec
za člana organov				
	Marjan GREGORC	1932	Zg. Jarše 13,	Tem.jav.tožilstvo,Lj.
za člana organov				
	Cveta Zalokar-Oražem	1960	Ljubljanska 93, Domžale	Delavska univerza - Knjižnica, Domžale
- Izobraževalna skupnost				
za podpredsednika oz. predsednika zbora uporabnikov				
	Jernej LENIČ	1947	Sončna 4, Vir	IS SRS Ljubljana
za člana odbora za OŠ				
	Andreja JARC	1947	Prešernova 43, Domžale	OŠ J.B.Tito Domžale
za člana odbora za OŠ				
	Vera VOJSKA	1953	Prešernova 10, Dob	OK SZDL Domžale
- Raziskovalna skupnost				
za predsednika zbora izvajalcev				
	Bogdan PODOBNIK	1933	C.XX št.19,Lj.—Moste Polje	Helios Domžale
za predsednika odbora za kadr.problematiko in informiranje				
	Janko JERMAN	1933	Levstikova 5, Domžale	Razis.skup. SRS
za člana organov				
	Milan TRBIŽAN	1935	Prešernova 1 a, Radomlje	Univerza v Lj.,FNT Lj.
- Skupnost pokojninsko invalidskega zavarovanja				
za predsednika ali podpredsednika skupščine				
	Jernej LENIČ	1921	Tomšičeva 5, Domžale	upokojenec
za člana organov				
	Slavko BAJEC	1923	Kajuhova 11, Domžale	upokojenec
- Skupnost socialnega skrbstva				
za člana organov				
	Janez PEVEC	1943	Kamniška 11, Domžale	SO Domžale
- Telesno kulturna skupnost				
za člana organov				
	Tone HRIBAR	1945	Ljubljanska 134, Domžale	IUV Vrhnika TOZD usnjar.Šmartno
- Zdravstvena skupnost				
za podpredsednika skupščine oz. predsednika zbora uporabnikov				
	Marija PUKL	1950	Hubadova 2, Vir, Domžale	Rep.svet ZSS Lj.,
- Skupnost socialnega varstva				
za predsednika skupščine				
	Janko KRALJ	1943	Vodovodna 9, Domžale	Papirnica Količevo
za predsednika komisije za sam.org. in nor.dejavnost				
	Helena KERČ	1952	Tomšičeva 1, Domžale	Tosama Domžale
- Skupnost otroškega varstva				
za člana organov				
	Miljana JANČIGAJ	1952	V.Vlahoviča 2 b, Domžale	Skup.za zaposlovanje Domžale
- Zveza stanovanjskih skupnosti				
za podpredsednika skupščine oz. predsednika zbora uporabnikov				
	Vito HABJAN	1951	Kidričeva 18, Domžale	Delo Ljubljana

Spet težave z dostavo časopisa:

Odgovorite nam, občani!

Od vsepovsod se nam oglašajo občani, češ da spet ne dobivajo svojega in našega „Občinskega poročevalca“. Povem naj, da v letošnjem letu izhajamo popolnoma po planu, t.j. razen dveh poletnih mesecev dvakrat mesečno. Do sedaj je, s tole pričujočo številko, izšlo skupno 16 števil. Naklada vsake številke časopisa je 13.900 izvodov. Te izvode, razen 750 izvodov, kolikor jih za vojake, rojake, različne organizacije in institucije ter druge zainteresirane po drugih občinah pošljemo z etiketo po pošti, naj bi prejela VSA gospodinjstva v naših krajih — po en izvod.

Domnevamo, da — in domžalska PTT to trdi — vsa gospodinjstva v občini „Občinski poročevalca“ tudi prejmejo. Za posamezno številko nam PTT zaračuna dostavo za okrog 13.200 izvodov. To pa pomeni, da je (NAJ BI!) prejelo prav toliko gospodinjstev svoj izvod časopisa in to brezplačno. Dostavo vsakega izvoda časopisa smo plačali, torej jih občani lahko tudi upravičeno zahtevate.

Če jih slučajno ne prejmete ali če jih glede na datum v „glavi“ časopisa prejmete z večjo ali veliko zamudo, sporočite nam pismeno ali telefonično (721-686) z vsemi potrebnimi podatki: imenom, priimkom, naslovom, datumom pretirane zakasnele dostave. Sporočite seveda tudi izostanek dostave glasila. Le tako bomo lahko urgirali na pristojnih mestih.

Ker so problemi z dostavo čedalje večji, bomo le z vašo pomočjo skušali doseči večji red. Uredniški odbor „Občinskega poročevalca“
OK SZDL DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja
TOZD Opremotehna

objavlja
proste delovne naloge:

1. TAJNICA TOZD OPREMOTEHNA
Pogoji:
- srednja šolska izobrazba
- znanje strojepisja
- dve leti delovnih izkušenj
2. POSLOVODJA TRGOVINE MEBLO
Pogoji:
- poslovodska šola
- dve leti delovnih izkušenj
- deljen delovni čas
3. MESAR — SEKAČ
Pogoji:
- KV mesar
- dve leti delovnih izkušenj
- izmensko delo

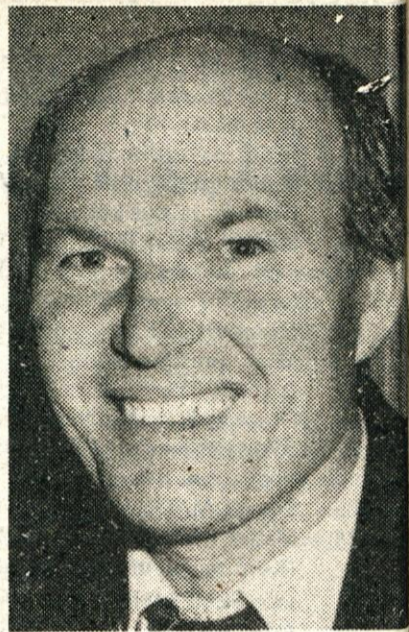
Komisija za delovna razmerja
TOZD Gostinstvo

objavlja
proste delovne naloge:

1. KUCHAR
Pogoji:
- KV kuhar
- eno leto delovnih izkušenj
2. NATAKAR
Pogoji:
- KV natakar
- eno leto delovnih izkušenj
3. POMIVALKA POSODE
Pogoji:
- dokončana osnovna šola
- tri mesece delovnih izkušenj
4. SNAŽILKA
Pogoji:
- NKV delavka

Kandidati naj v roku 8 dni po objavi oddajo prijave s dokazili o izpolnjevanju pogojev v kadrovski službi DO, ali pošljejo na naslov: TGDO NAPREDEK Domžale, Ljubljanska 64.

Perspektive so v zaupanju v lastno znanje

V uresničevanju aktualnih zadolžitv v ZK so tudi komunisti naše občine pregledali delo v mnogih osnovnih organizacijah, opravili petero obiskov delovnih organizacij (Helios, Tosama, SGD Beton — TOZD Gradnje, Induplati ter Papirnica), seveda pa so spregovorili tudi o vseh tistih-gospodarskih in družbenopolitičnih aktualnostih, ki zavirajo boljše uresničevanje zastavljenih ciljev. Ljubo Arsov, sekretar predsedstva OK ZKS Domžale, je bil tokratni sogovornik:

Kakšen je bil namen obiskov članov Predsedstva občinskega komiteja v nekaterih delovnih organizacijah?

Namen naših obiskov je bil v tem, da ugotovimo, kako organizacije združenega dela v naši občini ugotavljajo ali so še (in kakšne so) možnosti za izboljšanje dela ob večjem aktiviranju lastnih moči; ne glede na to, da se poslabšujejo pogoji gospodarjenja.

Preverjali smo zato razvojna vprašanja (ker je čas priprav na srednjeročne plane) in to ali so dovolj tehtno proučili realne možnosti, da bi v večji meri uresničili zastavljene cilje.

Eden od namenov obiskov je bil tudi ugotoviti, kakšne so po posameznih kolektivih perspektive razvoja za prihodnje...

Ugotovili smo, da ima le Helios Domžale prijavljeno izvozno investicijo, ki je bila obravnavana na regionalni komisiji za oceno investicij in za katero so vse možnosti, da pridobijo zanj kredit IFC. Pri obravnavah teh vprašanj želimo na prvem mestu dati poudarek lastni pameti in njeni večji uveljavitvi v prihodnje. V obiskanih delovnih organizacijah imajo organizirane razvojne službe. Težave pa so v pridobivanju ustreznih in predvsem strokovno usposobljenih kadrov za te službe.

Ali ste ob obiskih DO ugotovili, da so kljub zaostrenemu gospodarjenju vendarle še možnosti za večjo uveljavitev lastne pameti, lastnih moči in ustvarjalnosti?

Ugotovili smo, da imajo vse tovarne prostorske možnosti za nadaljnji razvoj. Drugo: s prestrukturiranjem določenih kadrov in strokovnim usposabljanjem delavcev, ki imajo bistven vpliv na kvaliteto proizvodnje, še domala povsod lahko izboljšujejo kvaliteto in s tem konkurenčnost na domačem in tujem trgu. Tretje, kar želim poudariti, pa je glede na vse ugotovljeno, naslednje: domala v vseh DO imajo perspektivne programe za modernizacijo proizvodnje, posodobitev tehnološke opremljenosti in na-

meniti večjo pozornost tržnim raziskavam. Povsod so tudi ugotovili, da je perspektiva in možnost le v izvozu (zaradi nemotene proizvodnje in ne samo zaradi pridobivanja deviznih sredstev).

Ovira za nadaljnji razvoj so sredstva. Le teh ni, kreditov je tudi vse manj. Kaj storiti, da bi vsaj v prihodnje zmogli narediti opaznejše korake naprej?

Ugotovili smo, da imajo vse tovarne prostorske možnosti za nadaljnji razvoj. Težave pri zagotavljanju finančnih virov obstajajo, ker je prisotnost tujih virov vse bolj simbolična. Glede na sedanje stanje odpisanosti opreme pa je povsod nujna posodobitev tehnologije, ker je nemogoče pospeševati oz. intenzivirati stopnjo izvoza pri sedanji razvitosti tehnologije naših DO. Tehnološka opremljenost postaja cokla vseh izvoznih prizadevanj. To je neizpodbitno dejstvo in glavna ovira, da v tujino prodajamo vse teže. Na starih strojih zvečine ne moremo več dosegati potrebne izvozne kakovosti.

Kaj kažejo trenutni rezultati v gospodarjenju naših delovnih organizacij? Kaj bi kazalo v teh razmerah posebej poudariti?

Domžalsko gospodarstvo je v devetih mesecih pri izvozu doseglo 15 odstotno povečanje. Pomembnejše organizacije, ki so prispevale k takemu povečanju izvoza so Lek Mengeš, Papirnica Količevo, Slovenijales Radomlje, Helios Domžale, Induplati Jarše, Tosama Vir in Toko Domžale. To dejstvo pomeni materialno osnovo pri nadaljnjem uveljavljanju njihovih prizadevanj na domačem in tujem trgu. Med največjimi izvozniki na klirinško področje pa se ponovno pojavljajo Induplati Jarše, Helios Domžale in Toko Domžale.

Taki obiski, kot so bili obiski Predsedstva OK ZKS v delovne organizacije, so tudi priložnost za ocene organiziranosti delovanja osnovnih organizacij ZK v sedanjih pogojih gospodarjenja.

Konkretno: v SGD Beton TOZD Gradnje Domžale smo ugotovili, da je osnovna organizacija ZK glede na to, da imajo v tej TOZD izgubo, zelo pasivna, kar pa v tej situaciji nikakor ne bi smela biti! Ugotavljamo pa, da v organizacijah združenega dela, ki imajo dobre gospodarske rezultate (Helios, Tosama, Induplati) delo komunistov pomeni pozitiven ustvarjalni prispevek k tem rezultatom, komunisti pa so tudi vzgon za pozitivna gibanja vnaprej. Posebej je treba poudariti, da so vodstveni in strokovni delavci tam, kjer je gmotna osnova, znali izrabiti sedanje tržne razmere in uspeli obdržati raven proizvodnje ter gospodarjenja na zadovoljivi ravni.

Težave so velike še posebej v tistih DO, kjer se pojavljajo izgube. SGD Beton TOZD Gradnje ste že omenili...

S problemi izgub se soočajo tudi delavci v Papirnici Količevo, ki je tudi sicer najbolj zadolžena OZD zaradi vlaganj v preteklosti. Da bi lažje odplačevala sedanje dolgeve, načrtuje nadaljno modernizacijo, saj bo tako lahko dosegla boljše kvaliteto, zaradi te večji izvoz in ugodnejše rezultate, kot posledica pa bo tudi vračanje kreditov in odplačevanje obveznosti lažje.

V Papirnici Količevo ne gre le za te težave...

V Papirnici Količevo se srečujejo tudi s problemom, da v eni TOZD ni uspel referendum za statusne spremembe v delovni organizaciji, pogoje ne s spremembami zakonodaje, in so nujne za lažje premagovanje sedanjih težav. Zato so bili na posebni seji izpostavljeni vzroki za neuspehi referenduma in obnašanje posameznikov v tej situaciji. Odgovornost komunistov namreč je, da spoznajo skupne interese delovne organizacije, da z argumenti prepričajo sodelavce, da se le v sožitju vseh v delovni organizaciji, lahko uresničujemo tudi cilji posameznih temeljnih organizacij.

Tovariš sekretar, delujete v trgovski delovni organizaciji. Kakšen je položaj trgovine oz. kako je s preskrbo...

Slab ekonomski položaj trgovine je povezan z dolgoletno zamrznjeno maržo, tako da danes ni sposobna s tako majhno akumulacijo pokrivati velikih potreb po trajnih obratnih sredstvih (pokrivanje zalog); kaj šele, da bi bila sposobna sama kaj večjega

zgraditi ali investirati.

Razumevanje družbenopolitične skupnosti Domžale, ki jo ima za trgovino, je le tej omogočilo, da vsaj nujne prodajne objekte v občini zgradimo in preko SIS za preskrbo zagotavljamo normalno preskrbo občanov domžalske občine.

Dedek mraz — za vse enako ali (spet) ne?

Občinska konferenca SZDL Domžale je skupaj z Zvezo prijateljev mladine že pred leti pričela razmišljati o enotnem praznovanju oz. obdarovanju otrok v celotni občini, s katerim bi vsaj na tem področju preprečili neenakost. Navsezadnje je DEDEK MRAZ ZA VSE OTROKE SAMO DEDEK MRAZ. Tako je bil pred leti podpisan Samoupravni sporazum o združevanju sredstev za novoletno praznovanje v naši obini, ki je dobra osnova za skupne aktivnosti vseh družbenopolitičnih organizacij. Skupen cilj je bil, da v naši občini podpišejo sporazum vsi delavci in tako omogočijo vsem otrokom naše občine pristrčne kulturne prireditve z obiski dedka Mraza in skromno novoletno darilce (od 2 do 6 let), otrokom v osnovnih šolah pa velike kupe knjig za njihove šolske knjižnice. Žal nam to ni v celoti uspelo, saj nekatere delovne organizacije še danes niso pristopile k temu sporazumu in na tak način onemogočajo njegovo uresničevanje.

Ker je med njimi morda tudi vaša delovna organizacija, smo sy odločili, da se v letošnjem letu še enkrat poizkusimo pogovoriti z delavci, da se vključijo in tudi svojim otrokom omogočijo obisk teh prireditev, ki bodo, tako kot lani, tudi letos v vseh krajevnih skupnostih. Želimo jim omogočiti srečanje z dedkom Mrazom, za katerega živijo ne le tega dne, ampak vsaj mesec dni prej; ob tem obujajo spomine nanj vsaj še mesec potem. Naj bo naš skupni prispevek, da bo dedek Mraz pokukal v sleherni krajevno skupnost, da bo izmenjal nekaj besed o pridnosti tudi z malčkom v Veliki vasi in cicibanko iz Zlatega polja. Res naj ne bo pomembno, kje delata njen oči in mamica, ki sta doma inse vsak dan trudita iz zemlji pridobiti kar največ. Tudi to je bil in je cilj tega sporazuma, saj so bili navadno ti otroci največkrat prezrti, saj njihovega praznovanja ni priredila nobena delovna organizacija. Odločili se bomo za pristop k samoupravnemu sporazumu in tako vsem v vrtcih omogočili ogled lutkovne igrice, ki so jim jo pripravile tovarišice ali pa dijakinje iz Vzgojiteljske šole. Šli bomo s svojim otrokom na kinopredstavo, ki bo delno financirana tudi iz sredstev, ki jih bomo mi namenili v ta fond in nenazadnje, potihoma se govori, da bo dedek Mraz letos s svojim spremstvom že drugič prišel na domžalske ulice. Ne bomo pozabili peljati svojih malčkov tudi takrat, da vidjo veselih oči svojega dedka Mraza.

Kot ste lahko prebrali, govorimo predvsem o kulturnih prireditvah, kajti naš cilj je, da vsaj v teh dneh približamo te prireditve slehememu otroku, ki mu bo tudi letos dedek Mraz podaril skromno darilce, ki pa zanj sploh ni najpomembnejše. Za otroka je najpomembnejši stisk roke dedku Mrazu in njegova pohvala, kako pridni smo bili v letu 1985.

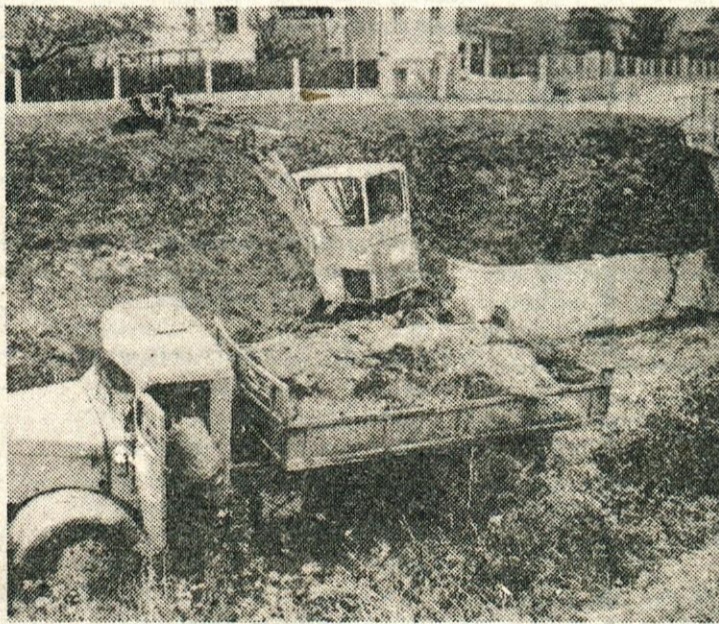
Naj bo naš DA tudi prispevek darilom v veliki koš našega domžalskega dedka Mraza, iz katerega bo tudi vaš otrok prejel svoje darilce...

V.V.

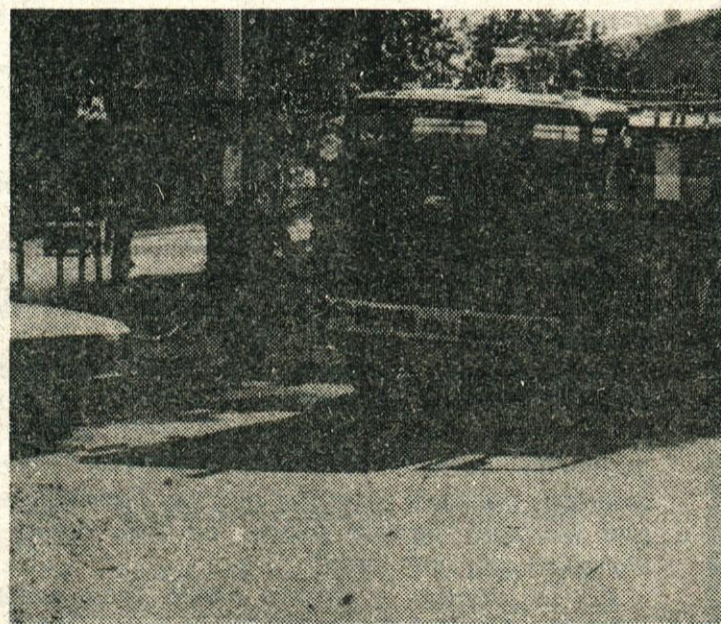
Mengeške fotozgodbe

Vlak je v zadnjem času precej cenejši kot avtobus. Po obnovi ceste med Mengšem in Domžalami pa bo tudi avtobusni in obdobjem očistili in nanovo uredili, tako da je še ena skrb manj. Mengšanom pa se še pred jesenskimi poplavam, ki so nekaj strašile po Mengšu. In vendar se premika...

Razbremenilnik Pšate so v mengeškem delu med sušnim Dež je namočil polja in napolnil — vsaj za silo — struge studencev in rek, tako da je gornja slika samo še spomin na sušno obdobje. Hkrati pa tudi spomin na ljudi, ki so pomagali z vodo, ki jo znamo ceniti šele tedaj, ko je primanjkuje.

Dež je namočil polja in napolnil — vsaj za silo — struge studencev in rek, tako da je gornja slika samo še spomin na sušno obdobje. Hkrati pa tudi spomin na ljudi, ki so pomagali z vodo, ki jo znamo ceniti šele tedaj, ko je primanjkuje.

Poročilo o realizaciji programa občinskega IV. samoprispevka

Komisija za izvajanje programa IV. samoprispevka je na svoji redni seji dne 2.10.1985 obravnavala poročilo o uresničevanju programa za čas od 1. januar. – 30. september 1985 ter ugotovila, da so v tem obdobju znašala referendumska sredstva:

– v prihodkih **225.220.954,50 din**
 – v odhodkih **106.361.853,00 din**
 – prosta sredstva na dan 30.9.1985 **118.859.101,50 din**

računska vrednost ni vsebovala askalirane vrednosti.

Zmogljivosti, potrebe . . .

Skupščina skupnosti otroškega varstva Domžale je na svoji seji dne 18.10.1985 to mnenje obravnavala ter sprejela povečanje investicijske vrednosti (na račun predvidenih podražitev). Programa gradnje vrtca samega pa ni spreminjala glede na intenzivno bodočo stanovanjsko blokovno (že v letu 1986 bo zgrajenih cca 100 novih stanovanj na Zavrteh) in individualno gradnjo kot tudi zaradi prehoda aktivnosti male šole in osnovnega šolstva na otroško varstvo. S tem opravičuje potrebo po večnamenskem prostoru. Iz investicijskega programa je razvidno, da je v občini Domžale število vključenih predšolskih otrok v vrtec le 27,2 % od vseh predšolskih otrok in da je slovensko povprečje za leto 1983 znašalo 43,3 % zajeťja otrok v VVO. V KS Mengeš pa znaša ta % le 20 % (brez upoštevanja mengeških otrok v drugih vrtcih). Tudi podatek, da je bilo v okviru VVO Domžale v mesecu maju 1985 za Mengeš 96 nerešenih vlog, za sprejem v Domžalah pa le 20 nerešenih vlog govori o upravičenosti gradnje novega vrtca v Mengešu.

Pridobivamo potrebno dokumentacijo za naprej

V sklopu priprav na uresničevanje preostalega dela programa občinskega samoprispevka smo se predvsem usmerili na pridobivanje tehnične dokumentacije. Tako smo že pridobili od IBT TOZD Projektno biro Ljubljana projektno dokumentacijo za prizidek k OŠ Radomeljske čete (nova kuhinja in večnamenski prostor). Trenutno pridobivamo soglasja za ta projekt, pripravljamo pa tudi razpisa za oddajo del. Objekt naj bi pričeli graditi prihodnje leto, saj nam je letos zmanjkalo sredstev. Prav tako je v končni fazi pri Biro 71 Domžale izdelava glavnih projektov za prizidek k OŠ Martin Koželj Dob. V izdelavo bomo oddali dokumentacijo za OŠ Janko Kersnik Brdo, kjer se srečujemo s precej težko in problematično lokacijo prizidka. Kot je že znano, je projektna dokumentacija za prizidek OŠ Josip Broz Tito Domžale že dalj časa pripravljena ter njena uresničitve čaka na sredstva iz samoprispevka. Izdelujejo tudi glavne projekte za Center srednjih šol na dveh lokacijah, kjer pa je predvidena lokacija telovadnice pri usnjarskem tehnikumu, ker se ta sooča tudi z načrti DO Toko, bo potrebno še dodatno usklajevanje med investitorjem – projektanti Biroja 71 in DO Toko. Ob vsem tem je potrebno pripomniti, da že sedaj vidimo, da ne bo zadosti razpoložljivih sredstev za postavko iz programa občinskega samoprispevka „ureditev in sanacija obstoječih šolskih objektov v višini

40.000.000 din po cenah na dan 1.1.1984. V okviru te postavke smo nameravali razreševati probleme objektov v Radomljah, Dobu in Lukovici skupaj s sredstvi združene amortizacije pri Občinski izobraževalni skupnosti Domžale. Zato bo potrebno te objekte uresničiti vsaj do konca naslednjega srednjeročnega obdobja – to je do leta 1990. Prav tako bo potrebno izpeljati intenzivno vse aktivnosti pri zagotavljanju 50 % od investicijske vrednosti za naložbo v Center srednjih šol (50 % naj bi pokrivali iz sredstev občinskega samoprispevka) Sredstva naj bi zbirali tudi preko posebnih izobraževalnih skupnosti usnjarske in kovinarske usmeritve kot tudi tistih delovnih organizacij, za katere srednješolski center izobražuje kadre.

Kako je s programi gradenj v KS?

V sklopu priprav na izdelavo srednjeročnih planov po KS za obdobje 1986–1990 tečejo tudi priprave za realizacijo programov v KS iz sredstev viškov občinskega samoprispevka – tako naj bi 3/4 dotoka referendumskih sredstev v letu 1986 namenili za programe KS – na ta način naj bi namenili v letu 1986 KS skoraj 250.000.000 din, ki se naj bi sproščale po dvanajstih vsak mesec naslednjega leta, naložbe pa naj bi pričeli uresničevati v drugi polovici prihodnjega leta, ko bo vsaj 50 % sredstev zbranih za posamezne namene.

Kaj bo zgrajeno prihodnje leto?

V prihodnjem letu planiramo uresničenje naložb:

– dokončanje vrtca v KS Mengeš
 – gradnjo prizidka v OŠ Radomeljske čete

– uresničenje programov KS iz viškov sredstev samoprispevka.

Še vedno ni uspelo uresničiti presejitve tov. Čebokli iz objekta, ki moti poslovanje OŠ Vencelj Perko, v nadomestni objekt ob Krakovski cesti, saj še vedno tečejo sodni spori. Ta primer, ki se vleče od leta 1979, še enkrat dokazuje, da je potrebno pravočasno pričeti s pripravljalnimi deli (začenši z urbanistično dokumentacijo, odkupi zemljišč, itd.) pred pričetkom gradnje. Ne glede na sodne odločitve pa menimo, da glede na veliko število podrtih objektov v občini Domžale vse od 1979. leta do danes brez enega samega sodnega spora, občina Domžale (oz. SKIS – Enota za upravljanje s stavbnimi zemljišči) le ni edini krivec za nastalo stanje v tem primeru.

V letošnjem letu so v skladu s sklepi zborov občinske skupščine in skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Domžale intenzivno ščitili premoženje v obstoječih objektih predvsem iz sredstev združene amortizacije, občasno pa tudi premeščali posamezne naložbe iz sredstev občinskega samoprispevka v smislu dobrega gospodarja:

– zamenjali so streho na telovadnici pri OŠ Radomeljske čete (namesto sanacije ravne strehe prekrili s klasično večkapno streho)

– sanirali streho pri telovadnici in veznem traktu pri OŠ Martin Koželj Dob

– sanirali kletne prostore OŠ

Janko Kersnik Brdo, katere je napadla goba ter sanirali prostore kuhinje

– zamenjali fasado na OŠ Šlandrove brigade v Domžalah, saj je osnovna fasada po več kot 10 letih zaradi nekvalitetne izvedbe pričela odpadati

– zgradili nov dimnik in postavili novo peč v podružnični šoli Krtina, ob poizkusu sanacije izolacije za podstrešne bivalne prostore

– preuredili centralno ogrevanje v podružnični šoli v Vrhopolju

– izvedli izolacijo toplotnih mostov (betonskih stebrov) pri podružničnih šolah v Ihanu in Blagovici

– začasno so sanirali dimnik v podružnični šoli v Dragomlju.

Kot zelo kritično stanje se kaže centralno ogrevanje (kotli oz. peči) v OŠ Martin Koželj Dob ter OŠ Šlandrove brigade Domžale, saj je amortizacijska doba kotlov že dosežena, prav tako nam propadajo obrobe pri OŠ Josip Broz Tito. Tudi z dokončno ureditvijo centralnega ogrevanja v podružnični šoli v Dragomlju ne bo moč predolgo čakati.

Zakaj toliko potreb po sanacijah . . .

Zgoraj navedena dela so v veliki meri tudi rezultat dejstva, da za šole zagotavljamo že mnogo let le 50% delež minimalne amortizacijske stopnje, čeprav je to republiški zakon dovoljeval in bo tudi še v prihodnje najverjetneje dovoljeval, bomo od leta 1986 – 1990 morali etapno priti na 100% obračun amortizacije; če bomo želeli preprečiti prepad v pretežni meri s sredstvi občinskega samoprispevka zgrajenih družbenih objektov.

Stare šole – vsaka za svoj namen

V okviru komisije IV. samoprispevka smo se v veliki meri ukvarjali tudi s starimi šolskimi objekti. Opuščeno staro šolo v Moravčah smo podrli; prav tako nameravamo podreti tudi staro šolo v Krašnji, ki ogroža varnost občanov; staro trojiško šolo, ki jo je tudi načela goba, smo prodali kiparju Demšarju, ki bo uredil atelje, poleg tega pa pričakujemo, da bo postala ta stavba mesto žarišče določenega kulturnega dogajanja; v staro trzinsko šolo naj bi šla Avtotelna z delom proizvodnje računalnikov. Za staro šolo Olge Avbelj v Homcu ima že KS interesente – uporabnike; za staro šolo v KS Rova tudi že tečejo dogovori; staro šolo v Ožboltu naj bi Samoupravna stanovanjska skupnost preuredila v stanovanja; sanirana šola v KS Zlato polje bo služila teritorialni obrambi in KS; sanirana šola v Češnjicah pa za šolo v naravi oziroma za zimovanje predšolskih otrok.

Na podlagi podanega pregleda smo prepričani, da so s tem občani in delegati dobili dokaj natančen vpogled v uresničenje programa IV. občinskega samoprispevka v občini Domžale; izgradnja šole Edvarda Kardelja v Trzinu do postavljenega roka 1.9.1985 ter pričetek gradnje vrtca v Mengešu v letošnji jeseni kot tudi predvideno gradnjo prizidka k OŠ Radomeljske čete pa nam je zagotovilo, da bomo zastavljeni program samoprispevka v največji možni meri uresničili.

Predsednik komisije za izvajanje IV. samoprispevka
 Preskar Anton, dipl.ing.

Kam bodo šla prosta sredstva?

Vsa prosta sredstva so namenjena za zagotavljanje sredstev za naložbo „vrtca v Mengešu“ (zagotovitev sredstev v oktobru 1985) ter za kritje naložbe v objekt OŠ Edvard Kardelj Trzin.

Podatki o trzinski šoli

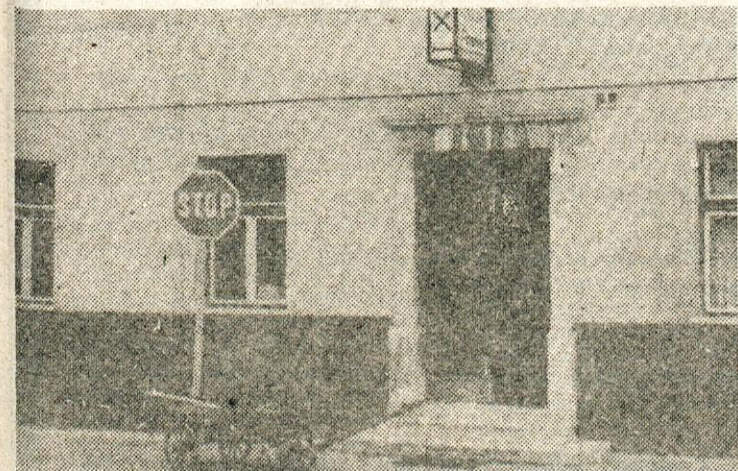
V letošnjem letu smo zaradi enega od ključnih objektov IV. samoprispevka – to je novo popolno osnovno šolo Edvarda Kardelja v Trzinu, katere je bila ocenjena v programu samoprispevka na vrednost 200.000.000 din po cenah na dan 1.1.1984, končna vrednost objekta pa bo znašala blizu 350.000.000 din. Povečana investicijska vrednost je predvsem rezultat precejšnjega dviga cen v gradbeništvu v času gradnje šole ter nekaterih nujnih sprememb med samo gradnjo kot je npr. ogrevanje na trdo gorivo (in ne na plin, kot je bilo prvotno predvideno), dodatno zagotavljanje prometne varnosti otrok v prihodnosti in odhodu iz šole, ureditev hišniškega stanovanja ter priprava primerne prostora za zobozdravstveno ordinacijo. Izvajalec del na šoli je bila DO Vegrad iz Titovega Velenja, opremo je dobavil Slovenijales Ljubljana, projektant Biro 71 Domžale (vodja objekta ing. Knavs), nadzorni organ pa Energoinvest Inženiring Ljubljana. Bojazen, da šola ne bi bila že s 1. septembrom oz. s prvim dne pouka polna (8 razredov po 2 oddelka), je bila odveč, kljub težavam ob občinskem odloku o novih šolskih okoliših. To in pa še perspektivna gradnja stanovanjskih objektov v novem Trzinu kaže, da je bila gradnja šole zelo upravičena, s prešolanjem otrok na trzinsko šolo iz Dèpale vasi iz OŠ Vencelj Perko Domžale in iz Loke pri Mengešu iz OŠ Matije Blejca Mengeš pa smo izboljšali pogoje za šolanje tudi v teh dveh šolah. Tudi kolektor Domžale – Trzin, na katerega se med drugimi porabniki priključuje tudi šola, je bil pravočasno zgrajen, njegova investicijska vrednost pa je znašala več kot 100.000.000 din (investitor SKIS Domžale iz komunalnega „dinarja“).

Vrtec v Mengešu

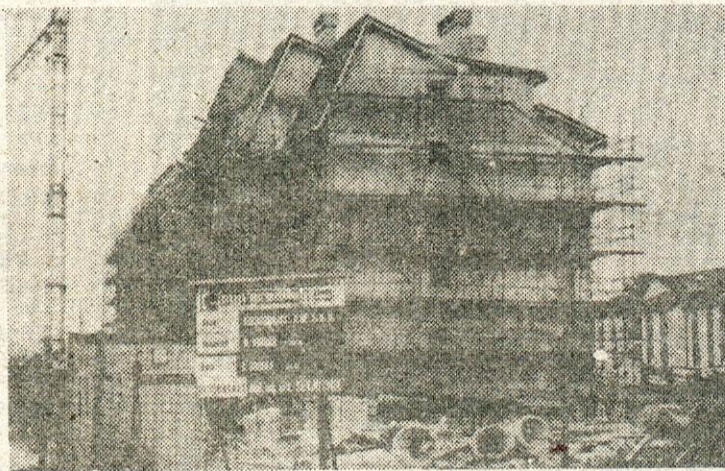
Drugi ključni objekt programa IV. samoprispevka je gradnja vrtca za 130 otrok v Mengešu, ki je bila začeta s pripravljalnimi deli že v mesecu sep-

tembru letos in naj bi bila zaključen poleti prihodnje leto. Vrata novega vrtca v Mengešu pa naj bi dokončno odprli 1.9.1986.

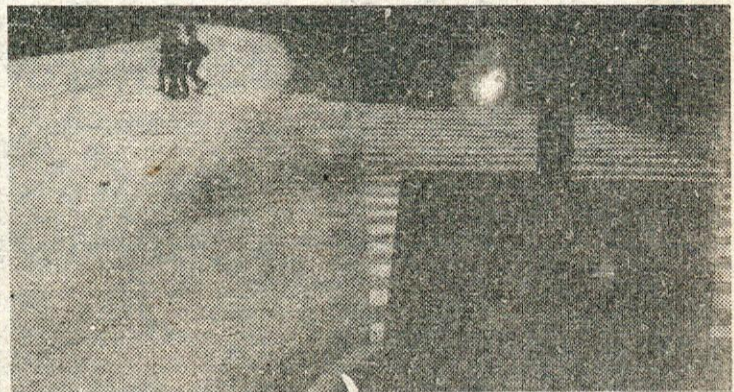
Zmogljivost tega vrtca se je po načrtih spreminjala od prvotnih 256 otrok na 156 otrok in je bila končno določena na 130 otrok po 1. fazi predvidene gradnje. Sedanja zmogljivost 130 otrok naj bi zadoščala za sedanjo potrebo ter za potrebe naslednjih 5–10 let. Ob tem je težko upoštevati kakšen vpliv bodo na zasedbo vzgojnovarstvenih ustanov imele (oz. že imajo) ekonomske oskrbnine za predšolske otroke. Gradimo torej vzgojnovarstveni objekt s 6 oddelki, z večnamenskimi prostorom, centralno kuhinjo (zmogljivost 455 obrokov na dan) in centralno pralnico (zmogljivost 186 kg perila na dan). Gospodarski del bo služil tudi za potrebe obeh vrtcev – starega in novega v Mengešu, Trzinu in Preserjah. Takšen program dviguje v okviru VVO Domžale kvadrature gospodarskih površin s 50 na 70 % od normiranih. Večnamenski prostor je dimenzioniran tudi za potrebe 2. faze gradnje vrtca s 4 oddelki. Skupna površina objekta znaša 1.261 m² netto površin. Od 6. oddelkov sta namenjena 2 oddelka za starostno strukturo od 0–2 let, 1 oddelek za 2–3 leta ter 3 oddelki za starostno strukturo 3–7 let. Predračunska vrednost objekta znaša cca 260.000.000 din. Izvajalec del je SGP Graditelj Kamnik, vrtec je projektiral prav tako SGP Graditelj Kamnik, nadzor nad gradnjo objekta pa vrši Energoinvest inženiring Ljubljana. Ob prvih izkopih – zemeljskih delih so bili najdeni ostanki antične kulture, ki so bili pazljivo odstranjeni – vse to pa ni povzročilo kakršnihkoli večjih zamud. Dela so izvajali pod kontrolo Zavoda za spomeniško varstvo Kranj. Z deli na temu objektu ni bilo možno pričeti že poleti kot smo najprej načrtovali, ker ni bilo na voljo zadosti finančnih sredstev. Vemo, da je pogoj za pričetek gradnje vsaj 50 % zbranih sredstev samoprispevka od vrednosti celotne naložbe. Investicijski program za gradnjo vrtca v Mengešu je bil 2x obravnavan na Republiški komisiji za oceno investicij v SR Sloveniji. Zanj ni bilo pridobljeno pozitivno mnenje zaradi prekoračitve minimalnih normativov netto površin (za 8,6 % + večnamenski prostor) in ker pred-

Resnično je morala biti voznikova žeja huda, hujša kot v puščavi, kot pravi ena izmed pesmi, drugače ne bi parkiral svojega Tako bo spet nekaj Ljubljančanov, ki vse bolj pritiskajo na vozila kar na pločniku, z orodjem vred, in jo pobrisal v gostišče. Še obronke, postalo Mengešani, drugo pa je, kako bo z drugimi skupnimi objekti. Postajajo vse bolj tesni.

V Mengešu gradimo in gradimo, nov blok že spet dokončujejo.

Skrb za varen promet po mengeških glavnih ulicah je AMD Mengeš pokazalo tudi z namestitvijo opozorilnih tabel, kar je vsekakor hvalovredno. Če bi jih vozniki še upoštevali, potem bi bili starši veliko bolj brez skrbi. Žal prenekateri voznik iz ljubljanskega, kamniškega ali mošćanskega konca v Mengeš pridrvi z najmanj dvojno dovoljeno hitrostjo, tako da tudi opozorilno tablo komajda vidi. Če jo sploh . . .

Šumijo gozdovi domači...

Ob tednu varstva gozdov smo pripravili razgovor z direktorjem domžalskega obrata za kooperacijo Gozdarstvo Domžale ing. Ljubom Pavlovičem.

Ing. Pavlovič je domačin, njegov poklic – diplomiran ing. gozdarstva – in ljubezen do gozdov sta ga seveda priklenila na najlepšo krajinsko slovensko značilnost. Gozdovi – kako neizmerno lep, miren, pa vznemirljivo skrivnosten svet je to. Vprašan ob tem, kaj se z gozdovi tačas dogaja, je vse več. Zanimalo nas je seveda tembolj, kaj se dogaja z našimi gozdovi v občini, koliko jih je, kako gospodarimo z njimi, kako skrbimo zanje.

Najbolj pristojen človek za odgovore pa ta vprašanja pa je bil prav ing. Ljubo Pavlovič. Rad je posredoval odgovore. Tu so:

Tov. direktor! Sredi gozdov živimo. Veliki in obsežni gozdovi prekrivajo velik del naše občine. Koliko jih je, kakšni so? Kako bi jih v kratkem predstavili?

V domžalski občini so tri gozdnogospodarske enote s katerimi gospodarimo. To so: Domžale, Blagovica in Moravče. Skupne površine gozdov v domžalski občini so 10.870 ha. Pod pojmom gozdni fondi razumemo poleg površin še lesne zaloge, prirastke in etate. Če bi našteval vse te podatke, bi bilo preveč, zato bi se omejil samo na etat, ki je za vse enote naslednji: iglavcev 25.000 m³ in 15.000 m³ listavcev.

Sestava posameznih gozdov v omenjenih enotah je takšna, da so v domžalski in blagovski enoti pretežno zastopani iglavci, v enoti Moravče pa je to razmerje približno pol iglavcev in pol listavcev.

Nekaj gozdov je v družbeni, večina v zasebni lasti. Kakšno je to razmerje? Kolikšni so letni poseki (etati); kako z njimi gospodarimo?

V družbeni lasti je 1.767 ha, letni posek pa je 8.000 m³. Po površini je družbenega sektorja nekaj več kot 16 odstotkov, poseka pa približno 20 odstotkov celotnega letnega etata v občini. V zasebni lasti je 9.100 ha, kar je po površini 84 odstotkov, etata pa je 32.000 m³ ali 80 odstotkov od vseh letnih povprečno posekanih lesnih mas. Z gozdovi gospodarimo po enotnih načelih in izhodiščih ne glede ali so družbeni ali privatni, z družbenimi gozdovi v domžalski občini gospodarijo kolegi iz TOZD-a Kamnik.

Kam gre les iz naših gozdov? Kolikšen je letni izplen?

Letni izplen – neto posek iz domžalskih gozdov je okoli 35.000 m³. Ves posekan les gre dejansko v predelavo; bodisi v lesno, lesno-predelovalno, celulozno ali gradbeno industrijo. Les tudi izvažamo in to nekaj več kot 2 odstotka. Les., ki ga damo v izvoz je dejansko slabše kvalitete oz. tisti, za

katerega se naša lastna industrija (lesna) ne zanima.

Kdo izvaja vsa ta dela? Kaj prinaša novi zakon o gozdovih?

V družbenih gozdovih TOZD Kamnik izvede celotni posek z lastno delovno silo v zasebnem sektorju pa z našimi delavci posekamo slabo tretjino letnih mas, ostalo izvedejo lastniki gozdov sami. Novi zakon o gozdovih prinaša nekaj pozitivnih novitet v načinu gospodarjenja z gozdom. Poleg ostalega nam nalaga sečnja lesa, kar lastnik gozdov, to v dogovorjenem roku ne izvedejo, pri spravilu lesa pa preprečuje gospodarsko škodo, ki je do sedaj nastajala

ing. Ljubo Pavlovič

zaradi predolgega ležanja lesnih sortimentov v gozdu.

Koliko je lastnikov gozdnih parcel, koliko je od teh vaših kooperantov?

V naši občini je 3.500 gozdnih posestnikov, od tega jih je 250 kooperantov. Odnos, gozdni posestnik-kooperant je po zakonu o gozdovih enak, razlike so pri izvedbi posameznih del v gozdovih in pri sprostitev

plačila posameznih dajatev ob vlaganju v kmetijstvo.

Kako je z dajatvami, ki jih morata tisti, ki seka v gozdu, plačevati? Koliko je tega denarja zbranega v občini, kam gre?

Sredstva biološke amortizacij-zarajajo 13 odstotkov prodajne vrednosti gozdnih lesnih sortimentov; 10 odstotkov teh sredstev gre nazaj v gozdove za enostavno gozdnobiološko reprodukcijo, določeni odstotki gredo za kraško gozdnogospodarsko območje; to je noviteta sedanjega Zakona o gozdovih. Sredstva, ki se zberejo na naši TO, so strogo namenska in se prelivajo v ljubljansko gozdnogospodarskem območju.

Kaj pa drva za trg? Kako je s pridobivanjem drv kot potrebnim energetskim virom?

Ob vsesplošni dražtvi energije so drva postala zelo iskana. Težava je v nesorazmerju tržnih in dejanskih naših cen. Zaradi naših nizkih prodajnih cen ne moremo odkupiti zadostnih količin drv za pokrivanje vsakoletnih naraščajočih potreb. Zasebni lastniki pa lahko obdržijo za svojo lastno rabo določeno količino drv, skladno s samoupravno sprejetim pravilnikom. Pri direktni prodaji drv lastnik-kupec pa se zgublja del stroškov gospodarjenja, kakor tudi del sredstev biološke amortizacije.

Je kaj črne sečnje na našem območju?

Na našem območju črne sečnje ni veliko. So posamezni primeri, ki so posledica bodisi slabe informativnosti ali namerne protipravne pridobitve gmotne koristi posameznikov.

Kako je z boleznimi, ki – tako slišimo – zelo napadajo naše gozdove nasploh?

Že pred dvajsetimi leti je na našem območju bilo opaziti sušenje jelke, ki pa jo je zelo dobro nadomeščala smreka, zato ta proces ni bil tako boleč, kot je sedanje sušenje – izumiranje gozdov na posameznih področjih naše države. Na območju naše občine do sedaj ni bilo opaziti močnejšega izumiranja-sušenja posameznih drevesnih vrst. V letošnjem

letu pa je v Sloveniji položena mreža opazovališč, kar se bo sproti spremljanju in ugotavljanju na posameznih drevesih naraščanje onesnaževanja ozračja.

Znano je, da je vaša vloga za skrb cest, infrastrukturnih objektov v težje dostopnih krajih, zaselkih in na hribovskih domačijah zelo velika, vložna sredstva v te (tudi negozdarske) investicije pa velika.

Že uvodoma smo govorili o sredstvih biološke amortizacije, nismo pa omenili 2 odstotkov, ki se zbirajo od prodajne cene tehničnega lesa iglavcev in listavcev, katere lpa vsako leto oplo-dimo z delom ostanka dohodka za vzdrževanje gozdnih komunikacij, to je obstoječih cest in vlek. Poleg sredstev za redno vzdrževanje pa vsako leto namenimo dobršen del sredstev za investicije-novogradnje in rekonstrukcije. Od večjih tovrstnih gradenj bi lahko naštel bočno, severno cesto, ki povezuje celotno moravško dolino od Trojice do Slivne, cesto Dobeno-Rašica, Vasovje-Bretanje in letošnjo: od Žabjega pri Ihanu, ki gre cca 1 km v gozd.

Sredstva, ki jih namenimo v te namene, so v letnem merilu znesla od ene milijarde do dveh na leto, žal pa v zadnjih dveh letih močno upadajo, zaradi zmanjševanja akumulacije.

Med izvajalci teh del izstopa ime Štefana Polajžarja, ki je kot zasebnik izvedel ob ugodni ponudbi nekatere ceste, pristope, vleke... Kolikšen je pravzaprav njegov prispevek pri tem?

Prispevek tov. Štefana Polajžarja – samostojnega gradbenega podjetnika pri izgradnji in tudi vzdrževanju cest in vlek je v naši občini precejšen. S pomočjo njegovih izkušenj in delovne vne-me smo zgradili marsikatero cesto, ker so bili izplačani samo neposredni stroški, brez vsake režije, tako, da smo

z razpoložljivimi sredstvi zgradili tudi po eno tretjino več, obenem pa ustvarili zdravo konkurenco in prišli do tako potrebne kvalitete.

Pred kratkim ste se preselili v objekt SPB-1, v neposredno bližino Agroemone, SDK, banke...

Že davna želja, da bi TO prišla do lastnih poslovnih prostorov se nam je končno v letošnjem letu uresničila s preselitvijo v SPB-1 v Domžalah. V gosteh pri Slovenijalesu Radomlje nam resnično ni bilo slabo, nismo pa imeli nujno potrebnega skladišča, za naše gozdne posestnike in kooperante pa smo bili preveč oddaljeni. V novih – lastnih prostorih pa imamo vse to, našim gozdnim posestnikom in kooperantom pa smo se približali, saj se z njimi moramo dnevno dogovarjati. Na celotnem območju imamo v ta namen revirne pisarne. Za stranke imamo določene uradne ure, sprejemamo pa jih tudi izven uradnih dni, še posebno če pridejo iz odmaknjenih krajev naše občine.

Domačin ste. Kako se spominjate minulih let, morda svoje mladosti?

Zgodnjo mladost in čas študija sem preživel v Domžalah, od koder izvira tudi moja mati. Gimnazijo sem dokončal izven Domžal, za študij gozdarstva pa me je navdušil starejši kolega; češ v Sloveniji je več kot 50 odstotkov celotne površine gozdov, s tem bogastvom pa moramo dobro in smotrno gospodariti.

Bomo gozdove kot neizmerljivo dobrino in dragocenost znali ohraniti za zanamce?

Upajmo! Za ohranitev gozdov in s tem našega življenjskega prostora se moramo zavzemati vsi in povsod, ker bomo le tako zapazili tu naraščajoči plaz onesnaževanja in ohranili zemljo, ki je edina, ki človeka lahko preživi...

Cesto proti Česnjicam je kljub izredno težavnemu terenu in zimskim razmeram izdelal zasebnik Štefan Polajžar. Naročnik in domačini so z »izdelkom« izredno zadovoljni!

VZGOJNOVARSTVENA ORGANIZACIJA OBČINE DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

1 VARUHINJA za NDC, s polnim delovnim časom za enoto „Stanka Varšek Lija“ Domžale

1 VARUHINJA za NDC, s 4-urno zaposlitvijo za enoto „Savska“ Domžale

Pogoj:

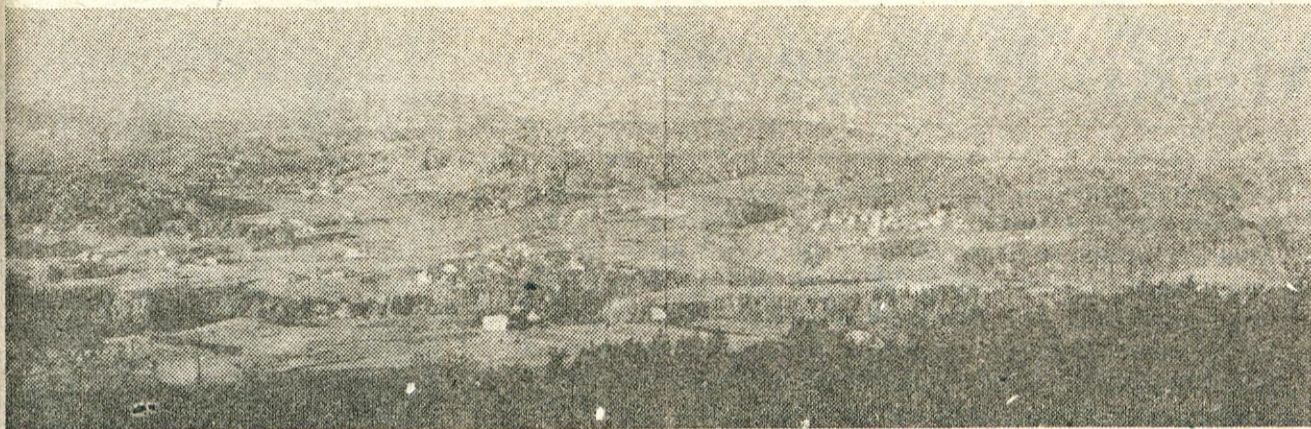
šola za varuhinje, starost najmanj 18 let, lahko se prijavijo tudi interesentke brez šole za varuhinje, vendar bodo sprejete za eno leto, poskusno delo en mesec

1 POMOŽNA DELAVKA za NDC, s polnim delovnim časom za enoto „Kekec“ Radomlje

Pogoj:

osnovna šola, tečaj higienskega minimuma, poskusno delo en mesec.

Prijave z dokazili prinesite osebno na upravo VVO Domžale, Savska 3 v 8 dneh. Pričetek opravljanja del in nalog je mogoč takoj.

Pogled s Spodnje Javorščice na Moravsko dolino. Vaščani te vasi si prizadevajo, da bi vas resnično postala dostopna, komunalno urejena in opremljena, čeprav ji danes ni očitati zamenjenosti. Stanovanjske hiše, gospodarska poslopja in nove vikend hišice, vse to dokazuje, da so tu doma skrbni in gospodarni ljudje. Kraj in ljudje, ki jim veliko pomenita čistoča, urejenost, so privlačnost za slehernega prišelca. Še tiste probleme, ki so danes najbolj pereči, bodo prav gotovo znali pravočasno razrešiti, saj so to storili nešteto krat, dokazali svojo pripravljenost in voljo. To pomeni pot do novih uspe-

hov, ne samo vasi, tudi zglede celotni krajevni skupnosti. Občani te vasi so iz leta v leto aktivnejši v delu, vanj se vključujejo prostovoljno. V zadnjem času posvečajo največ pozornosti gradnji ceste Vrhpolje — Zgornja Javorščica, del sredstev zanjo bodo zbrali na referendumu, ko ga bodo izglasovali za petletni samoprispevek, ostala sredstva bo prispevala družbena skupnost. Skupno bodo reševali problem pitne vode, želijo še nekaj telefonskih priključkov. Sicer imajo v vasi le eno številko.

Spoznavamo naše kraje:

Spodnja Javorščica

Vas Spodnja Javorščica je ena izmed 10 vasi Krajevne skupnosti Vrhpolje-Zalog, ki leži južno od komunikacij Domžale-Zagorje in to deloma v valovitem nižinskem predelu, ki prehaja v hribovit svet, na jugu pa preide v višje hribe Zasavskega hribovja. Pomembna vrhova sta Cielj (817 m) in Murovica (740 m). Področje je precej obsežno, podeželskega videza, z obsežnim vikend naseljem. Vas leži 520 m nadmorske višine, oddaljena od središča Domžal je 14 km, od Moravč pa 4 km in samega centra Vrhpolje le 1 km. Skozi vas je prehodna pot preko Murovice — Bovna, Sv. Križ, Veliko vas do železniške postaje Jevnica, ali pa preko Zgornje Javorščice po gozdni poti levo do Grmače in v Moravče, desno pa Trojica—Dob.

Javorščica — krajevno ime je nastalo po javorovem gozdu, ki je tod rasel. Ime vasi je prvič zapisano 10. avgusta 1301 (listine), stara vas 684 let. V naknadnem zapisu z dne 22. julija 1489 je kraj omenjen kot Jauršnica. Za naselitev je bil odločilnega pomena studenec pod vasjo, kjer je bilo dosti pitne vode.

Nekaj zanimivosti o vasi

Sama vas Spodnja Javorščica gravitira proti vzhodu v pobočje Cielja, zelo zanimiva je tudi sestavina tal, ki se bistveno loči od izrazito kraškega okolja Zg. Javorščice. Proti vzhodu prehaja v sorazmerno rodovito območje z dokaj globoko rodovitno zemljo, kar je za Javorščico prava posebnost. Posebnost pa je tudi studenec pod samo vasjo, za katerega trdijo, da je skoraj neuhajljiv. Bil pa je baje še veliko močnejši, njegovi podzemski pretoki so dajali vodo. Če se upošteva, da so studenci osojnih pobočij prava redkost, je ta in še eden proti vzhodu res prava izjema. Oba sta namreč skoraj neuhajljiva. Po domnevah dobivata vodo prav iz Kamniških planin. Vse področje zgoraj navedenih hribov je izrazito kraško. Polno je površinskih skal, kotanj, vrtač, pa tudi brezen in podzemskih jam. Toda to ne velja za območje Spodnje Javorščice. Na tem majhnem območju ni kraških značilnosti. Naseljenosti pobočij Murovice ni kakšnih gotovih zgodovinskih virov. Če si dovolim malo domišljije, je bilo to redko naseljeno področje, vse do pred 150 leti. Pretežno pašno območje je bilo poraslo s planinskimi travami — muravo. Na vsem območju je bilo najbrž le par pastirskih bivališč (najstarejši ostanki stavb) in še ta so bila raztresena. To naj bi bilo že v času tlačenstva. Okoli leta 1850 po kmečki odvezi in v času gradnje železnice proti Ljubljani, pa so se tu morali dogoditi bistveni premiki naseljevanja. V Savsko dolino vodita prav na obeh straneh Murovice dve pomembni tovarni poti. Vzhodna je vodila mimo Bovonovega znamenja — kvadratnega slopasta zidanega znamenja. Po

ljudskem izročilu je to kužno znamenje; leta 1867 je bilo vse vrisano v katastrski mapi, ki je tudi najstarejša. Nekoč je bilo tu razvito oglarjenje, kuhanje apna ali pa so ljudje hodili delat v dolino. Nekateri pa so postali prav spretni rokodelci — tesarji in krovcji.

Obdobje NOB

Leta 1941 se pojavi Mengeško-moravska četa. Večkrat so taborili v bližini Tovorovega gradu, položaj so pogosto menjali na območja Cielja in Murovico nad vasjo Spodnja Javorščica. Ta partizanska enota je izvajala sabotažne akcije in napadala sovražnika na tem območju. Bila je jedro, okrog katerega so se za boj proti okupatorju zbirali novi borci, prostovoljci.

Kamniški bataljon se je prvič spopadel z raztrganci novembra 1942. leta na Murovici. V hajki je sodelovalo 80 do 90 raztrgancev in policistov. Večja borba na Cielju in Murovici je bila spet marca 1943. leta. Večkratne policijske hajke so odkrile partizansko taborišče in ga napadle; bili so hudi boji. Na območju Kamniškega okrožja so do januarja 1943 delovali odbori OF — tudi v Javorščici. Ti so skrbeli za prehrano, zbirali obleko, obutev, cigarete, denar, sanitetni material, organizirali so odhod novince v partizane, za ranjence so priskrbeli zdravniško pomoč, skrbeli za ljudi, ki jim je okupator požgal domove, socialno šibkim, katerih očete in sinove so bili v partizanih, so gradili bunkerje za živila, skrivališča za ljudi ob hajkah ipd. V poletju 1944 je bila organizirana šola v Zgornji Javorščici za obe vasi. Skupaj, mladinci in skojevci, so pripravili prostor za šolo v pritličju v Severjevi bajti. Pouk je bil ob delavnikih od 3 do 4 ure. Šola je bila v mesecu avgustu 1944, ko so bile Moravče bombardirane. To je edinstvena javorška šola v zgodovini, obiskovalo jo je 15 do 20 otrok iz obeh vasi. Učenci niso pisali na papir, ampak s kamenčki na „skrilove“ plošče.

Bombardiranje Javorščice

Spomini izpred 41 let, 22. avgusta 1944, ko je sovražnik spoznal, da partizanom ne more do živega. V borbo je vključil letala, ki so obstreljevala partizanske položaje, odvrгла več zažigalnih bomb in tako zažgala nekaj domačij: Jerganov hlev z živino, Kodermanovo hišo in hlev, Andrežovo, Anškovo in Vogrinovo hišo in hlev, pa Martinovo hišo in hlev. Okupator je tako dosegel svoj cilj. Letala so preletavala nizko nad vasjo in tako so piloti lahko ugotovili, da gre za neoboroženo prebivalstvo, pa so kljub temu še mitraljirali ljudi, ki so se skrivali in bežali iz vasi. Za njim je ostalo opustošenje. Požganih je bilo 7 stanovanjskih hiš, šest gospodarskih poslopij, kozolci, pobita živina pri Jerganovih, razni kmetijski stroji, orodje in ostalo imetje.

Ljudje se spominjajo, da je bila tega avgustovskega dne dvakrat nevihta, zato je bilo prizorišče požara še bolj strašno, ko so se prebivalci v večernih urah vračali v požgano vas.

Napredek, velik napredek

Danes dobiva Javorščica novo podobo, zgrajene so nove hiše, gospodarska poslopja, osebna vozila, traktorji, stroji, poskrbljeno je za šolanje otrok, za socialno skrbstvo ipd. Vse to je rezultat novega družbenega reda in samostojnega dela, pridnih rok, katere so bile že od nekdaj doma v Spodnji Javorščici.

Javorščani imajo velike želje, vendar uresničljive bodo, če bo mir, delo in enotnost v vasi, v krajevni skupnosti, občini in širši družbeni skupnosti ter nenazadnje na celem svetu. Najprej je tu referendum za samoprispevek, za katerega se bodo izrekli. V korist svoji prihodnosti, rodov in otrok, ki v te prelepe kraje prihajajo.

Naš dopisnik:

Jože Novak

Našim bralcem Jožeta Novaka skorajda ni potrebno predstavljati. Z dušo in telesom je zapisan svojim krajem, svojim ljudem. Le kdo ga ne pozna v njegovi KS, pa na območju moravske krajevne skupnosti, vasi in zaselkov. Povsod je domač, povsod ga imajo radi.

Jože Novak je — kot se reče — dobro ohranjen 57-letnik. Upokojenec je. Včasih je bil miličnik v Moravčah, sedaj pa je že od leta 1965 na Vrhpoljah, celo v stavbi KS stanuje.

„Še kot miličniku so se mi zajedli v srce ti ljudje. Prirasli so mi, jaz njim. Rad jih imam, rad jih obiskujem. Ker se tudi tu gori vedno kaj dogaja, je prav, da več ljudi o tem zve, „modruje Jože Novak.“

V vseh teh letih je prehodil vse tamkajšnje vasi, včasih se je podal tudi z mopedom. „Šestdeset, morda sto domačij sem že obiskal, pogovarjal sem se s kmeti, zbiralci, posebneži, otroki. Česa vsega nisem zapisal. Ampak prav je tako...“

Jože pa ne piše le za naš časopis. Tudi v Nedeljskega dopisuje, pa TV-15, Obrambo, celo v Kamniškem občanu mi kdaj kaj objavijo. „Naj gre glas o naših ljudeh tudi na kamniško,“ pritrđi.

Čeprav nas včasih, ko je posebno razpoložen za pisanje, zanimivih ljudi pa je tako na pretek, kar zasuje s članki, smo veseli, četudi kakega ne objavimo.

Dobričina je Jože. „Zdravja ti voščimo, zdravja za pot med tvojimi ljudmi, na pero pa tako ne boš pozabil, Jože...“ M.B.

Naši kraji in ljudje:

Mi smo s Spodnje Javorščice

Iz KS Vrhpolje-Zalog se pot zelo hitro potegne v hrib. Lepa, asfaltirana je. Spominjam se praznika, ko so jo svečano odprli. V lepem, čudovito opranem jesenskem popoldnevu se hitro zlekne v hrib. Pogled na desno je čudovit. Nešteti vikendi, ki so pripeti v ta hrib, kraljujejo nad razgledom. Moravska dolina. Vsa se je raztegnila spodaj, z vso krasoto. S fotografom lahko v en glas pritrdiva lepi melodiji Mihe Dovžana in Gorenjcev, ki jo opevajo. Ni pretiravanje: za eno najlepših dolin gre, kar jih razprostira Slovenija. V hribu sva. Asfalta je kmalu konec. Še ena akcija, pa bo tudi ta asfalt potegnjen do vrha. Pričakujejo, da jim ga bo (ko bo referendum uspel) prinesla že bližnja prihodnost. Med hišami sva. Prijazni ljudje. Nikjer nama niso pokazali — vrat. Tu so:

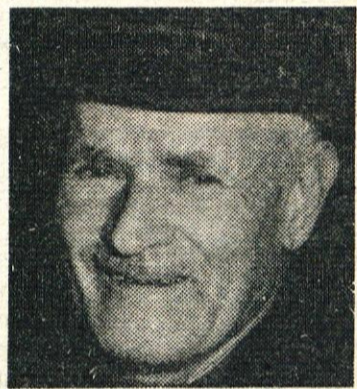
JOŽI MERELA, predsednica mladih:

Naš kraj je majhen, saj šteje le 47 občanov. Malo nas je, morda se zato lahko vsi skupaj kar dobro pobere-mo. Mladih je v vasi le sedem, zato se udeležujemo „doli“ v Vrhpoljah. Kar se mene tiče, živim tu gori prav rada, čeprav se moram v službo voziti v Ljubljano. Včasih moram pešačiti, vendar mi ni težko.

STANE GORTA, najstarejši občan Sp. Javorščice, 76 let:

Vse mogoče sem bil v življenju, vse mogoče sem že počel. Bil sem kmet, delavec v tovarni, bil sem človek, ki je okusil vse sorte delo. Delal sem v Kemični, pa v Ljubljani, pa v Remontnem podjetju. Na stara leta skrbim za hlev, hranim krave, nosim mleko na odkup. Kuham žganje ter sem zadovoljen, da me zdravje še kar služi. Z mladima dvema sem zadovoljen, saj lepo skrbita zame. Pa saj se tudi kregal nisem nikoli z nikomer, tudi s svojo pokojno ženo ne.

MARKO GORTA, učenec, uspešen smučarski tekmovalac v skokih:

Doslej sem se z vsem navdušenjem posvečal smučarskim skokom, saj sem med drugim zmagal celo na tekmovalju za pokal Kokte. To je nekako neuradno prvo mesto v republiki. Pa me je oddaljenost od Moravč, napor in veliko veselje do glasbe preusmerilo h glasbi. Sicer rad nabiram gobe, kostanj, s prijatelji Matjažem Nemcem, Cirilom in Romanom Trdinom, z Lojzatom Merelo pa tudi kdaj kaj ušpičimo. Tudi v jamo gremo kdaj. Tu gori ni nikdar dolgčas...

MARINKA UŠTAR, predsednica Aktiva kmečkih žensk v Moravčah:

Pogoj za še večji napredek kraja je asfalt. Upam in želim, da bi referendum uspel. Prepričana sem, da se bodo tudi vikendaši (več kot 100 jih je) odločili za to, da pridobimo asfalt sem gor. V aktivu kmečkih žena nas je 40, le dve sva tu gori iz Spodnje Javorščice. Deseto leto sem že tu gori, nič ne pogrešam Ljubljane. Ljudje so fejest, zrak in vse drugo je tako, da boljše ne bi moglo biti. Poleg zdravja — kaj hočem še več!

ŠTEFKA TRDIN, delavka v tovarni Toko:

Pravkar nosim po hišah vabila za sestanek Sveta KS in za temeljno delegacijo. Moj mož je namreč član gradbenega odbora za ceste, v vaškem odboru se tudi nahaja, jaz moram pa takole prispevati. Tu gori v Sp. Javorščici že vse življenje, četudi hodim dol v Domžale, v Toko, v službo. Ninam se kaj pritoževati.

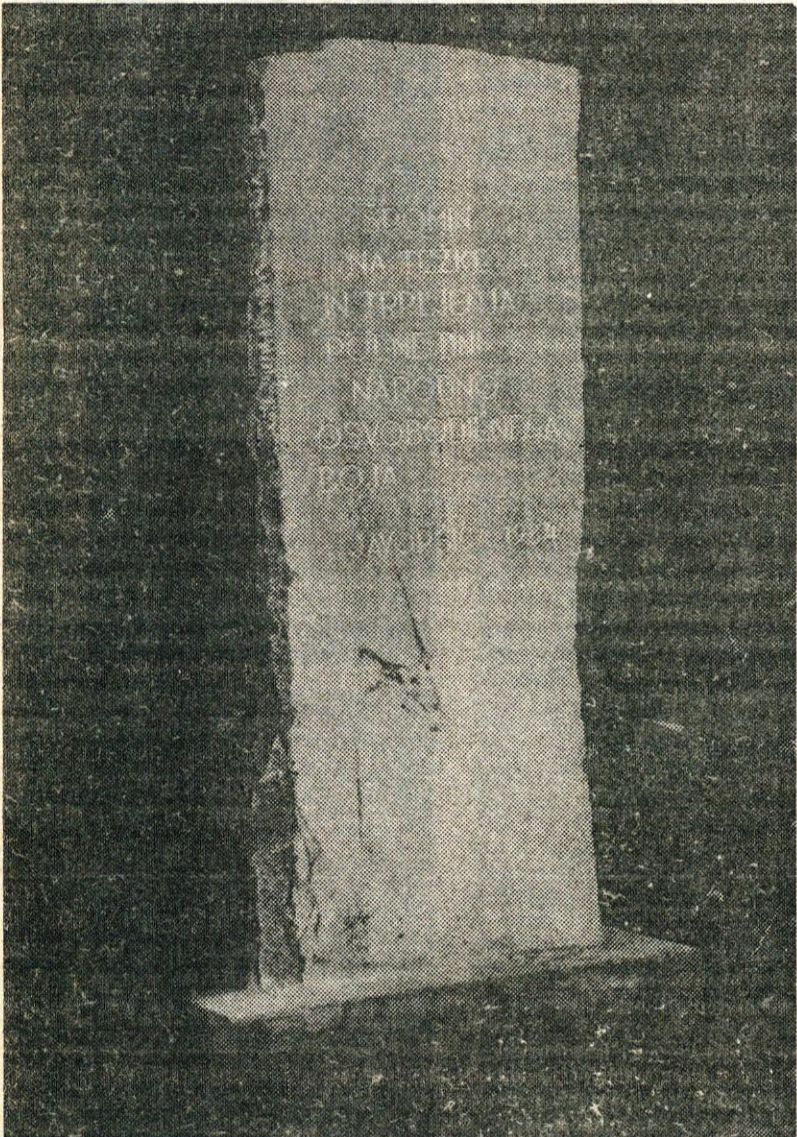
JOŽA KOSTANJSEK, t.i. „vikendašica“:

Predstavnica „vikendašev“ tu gori sem. Že 15 let sem tu in ni mi žal, da sva se z možem, ki je bil 35 let kletar pri Šestici v Ljubljani, odločila, da preživiva jesen življenja tu gori. Resda je vikend prav majhen, prej baraka kot hiša, pa saj ni to merilo veselja, dobrega razpoloženja, zadovoljstva. Čudovit je razgled na Moravče, na moravško dolino, do Triglava vidiš, vsi Julijci so pred tabo. Pozimi je zaradi kurjave malo težje, zato nekaj zimskih mesecev preživiva v Ljubljani, kjer morava tako ali tako plačevati ogrevanje. Kot borca oba od leta 1941 sva tudi danes za napredek in seveda podpirava vse želje in ambicije. Podprla bova tudi samoprispevek!

Simboli kmetijstva po starem. Tod uspevajo vse poljske kulture, vendar prevladuje med žiti pšenica, uspeva koruza, med okopavinami krompir, med krmilnimi rastlinami pesa, korenje, koleraba in drugo. Kmetje se od mešanega kmetijstva usmerjajo k proizvodnji mleka; dnevno ga oddajo 50 litrov, mesečno 1500 litrov v Ljubljanske mlekarne. Odločajo se tudi za vzrejo klavne živine in za prodajo lesa.

Lani je bilo ob 40-letnici požiga Spodnje Javorščice postavljeno tole spominsko obeležje.

Pri Enškovih na Sp. Javorščici sami poskrbijo za kurjavo. Ob obisku so ravno pripravljali drva za zimo. Gospodar nam je zaupal, da jih bo kakih 15 prostornih metrov kar zadostovalo.

Dober dan, domžalski občan:

Mirko Bitenc

Malo je občanov, ki bi nas ob srečanju tako prepričali s svojo neposrednostjo, s svojim neodjenljivim žarom za stvar, za katero so se opredelili, malo je tudi tistih, ki bi take svoje opredelitve znali in hoteli pokazati in izreči tako sugestivno. Sam zase pravi, da je kolerik. Pravzaprav že v desetminutnem razgovoru tega ne more skriti. Zanimiv, odprt, iskren, včasih tudi precej glasen; zlasti tedaj, kadar ta značajska lastnost malo „ven useka“ in kadar ga kaka stvar razjezi do te mere, da ne more iz svoje kože.

Doma je iz Šentvida pri Prevojah, zato sem ga najprej pobaral, kako se spominja mladih let v Šentvidu...

Doma ste s Prevoj, točneje iz Šentvida. Kako se spominjate svojega kraja?

Se vedno sem „Šentjan“, saj ves svoj prosti čas prebijem v domačem kraju, kjer sem preživel svoja otroška leta od rojstva do leta 1941 in kjer imam sedaj svoj „ranč“.

Vojna vihra vas ni obšla. V velikih in dramatičnih časih ste bili tudi pilot...

Res je. Vojna vihra nas in tudi mene ni obšla. Že leta 1941 so Nemci zaprli očeta, jaz pa sem pobegnil preko meje v Ljubljano, sicer bi me selili ali pa poslali v taborišče. Iz Ljubljane sem odšel na Dolenjsko, na grad Strugo, kjer sem služil kot hlapec. S tem sem se tudi preživljal. Leta 1942 sem odšel v partizane, vendar me niso sprejeli, ker sem bil premlad in ker v Gorjanskem bataljonu niso imeli dovolj orožja. Poslali so me nazaj na grad Strugo.

Iz življenjskih preizkušenj vojne opišite dogodek, ki se ga posebno spominjate...

Leta 1943 sem ponovno odšel v partizane; bil sem v Cankarjevi brigadi in nato v glavnem štabu NOV in POS kot spremljevalec članov zavezniških misij, nato pa član spremstva pokojnega tov. Mihe Marinka. Spremljal sem ga iz Črnomlja v Čepovan in od tam na partijsko konferenco v Bohinj (hotel Zlatorog). To je bila prava Golgota v zimi preko Jelovice. Po povratku v Črnomelj oz. v Petrovo vas, kjer smo imeli spremljevalci svoj hotel „prepih“, sem se prijavil v pilotsko šolo. Dne 24. decembra 1943 smo krenili iz vasi Kresinč v Beli Krajini peš v Beograd oz. Belo Crkvo na rumunski meji. Nekako meseca marca smo z vlakom krenili v SZ in to v Čkalov. Zaradi bolezni sem se predčasno vrnil v Jugoslavijo in se izšolal za meteorologa. Kasneje sem se ukvarjal s športnim letalstvom. Od leta 1962 dalje pa delam na tem področju profesionalno.

Kaj je tisto spoznanje, ki se je posebej trdno zateklo v vas...

Tole bi rekel: vse prehitro pozabljamo na vse strahote, ki jih prinese s seboj vsaka vojna.

Vaše družbenopolitično delo tudi danes ni majhno. Kam vse ste vpeti?

Sem delegat temeljne delegacije KS Simona Jenka v Domžalah ter član delegacije na ravni občine za zbor občin v republiški skupščini SRS. Poleg tega sem član predsedstva Posebne izobraževalne skupnosti prometa in zvez na ravni republike za področje šolanja vseh profilov kadrov, ki jih potrebuje letalstvo. Sicer opravljam delo sekretarja Predsedstva skupščine Zveze letalskih organizacij Slovenije.

Kaj vas za delo v delegatskem življenju posebej motivira, kaj vas jezi, kaj razbesni? Znani ste po tem, da nikogar ne „šparate“, da vsakomur poveste to, kar mislite, mislite pa to, kar poveste...

Biti delegat pomeni aktivno sodelovati v časovnem dogajanju in odgovorno ter dosledno zastopati interese delavskega razreda na vseh nivojih. Danes to ni lahko, ker je toliko različnih interesov, kolikor je občin v Jugoslaviji. To je tisto, kar me jezi in včasih tudi razbesni, ker vsak vidi le svoje lastne interese. Pa še eno slabost imam, da nimam dlake na jeziku, kar pa ni vedno najbolje.

Ali vam je ta vaša značajska lastnost že povzročila težave?

Moram reči, da ne.

Ali se v Domžalah z doseženim hvalimo premalo, preveč? Znamo biti objektivno samokritični ali ne. Denimo pri uresničevanju zastavljenih delegatskih nalog, gospodarskih ciljev, resolucij, smernic...

O domžalski občini pa samo tole. Če bi vse občine v Jugoslaviji gospodarile tako premišljeno in tako odgovorno, skupaj z OZD, ne bi zašli v takšne ekonomske težave, v kakršnih smo.

Ste v življenju zadovoljen človek ali vam do prevladujočega zadovoljstva še kaj manjka?

Odkrito moram reči, da nisem. Pa kako naj bi bil. Spominjam se svojega četrtega komisarja iz partizanov, ki nam je razlagal, kaj pomeni socializem, „lepše in boljše živeti od kapitalizma“. Danes po 40-letih socializma pa smo bolj kot kdajkoli ekonomsko in tehnološko odvisni od zahoda. To me moti kot nekdanjega borca. Po vsej verjetnosti pa nisem edini. Kdo je kriv za takšno stanje, ne bom komentiral, ker je to tabu tema.

Kaj je tisto, kar imate na koncu jezika, pa doslej še niste povedali?

Po značaju sem kolerik, zato nimam dlake na jeziku. Povem vse in vsakomur, kaj mislim o tem ali onem in to z dobrim namenom, da bi se zadeve uredile na bolje. Nekateri se z menoj strinjajo, drugi pa trdijo, da sem prepotenten. Toda takšen sem in takšen bom ostal. Navedel bom samo dva primera. Leta in leta samo govorimo, da imamo v Jugoslaviji še vedno 1 milijon ha obdelovalne neobdelane zemlje, pa zato nikogar ne boli glava. Pri tem pa govorimo o nezaposlenosti. Prav tako leta in leta govorimo o neupravičnem bogatenju in prevelikih socialnih razlikah, toda to samo govorimo in ugotavljamo. Zakaj ne ukrepamo, je tudi tabu tema.

Letalstvo ostaja slejkoprej vaša velika ljubezen. Kaj vas veže nanj?

Moja motiviranost za letalstvo izvira že od mladih let. Še pred 10. letom starosti sem se že peljal z letalom iz Ljubljane do rojstne vasi Šentvid in nazaj. Kdor to doživi, ostane zastrupljen z letalstvom za vse čase. Z mano je že bilo tako...

Poleg tega pa imam v domačem kraju v Vrbi „ranč“, ki sem ga kultiviral za rekreacijo. Nasadil sem sadje. Toda imam smolo. Nekoč sem se boril proti okupatorju, danes pa se borim proti voluharju, ki pa mu nisem kos. Toda kljub temu rad odhajam na „ranč“, kjer se psihično rekreiram z delom, ki mi ga nikoli ne zmanjka; k sreči...

M.B.

Žne Ravnikar:

VI. nadaljevanje

Domžalska domača — vulgo imena

Stob št.10 — vulgo Dečman, kasneje Valenta.

Lastniki tega dvojnega grunta so bili Dečmani, kasneje je pa postal lastnik te domačije Valentin Šlibar, zato je kasneje vulgo ime nastalo po lastniku te domačije. Ta grunt je bil v letu 1929 zapisan kot Ljubljanska cesta št. 19, od leta 1955 dalje pa kot Ljubljanska cesta št. 14. Prvotni lastniki Dečmani so spadali zemljiško pod župnišče, Mengeš. Prvi Dečman, ki ga omenja status animarum župnije Mengeš iz leta 1811 je bil Matija Dečman, rojen leta 1778, ki se je leta 1811 poročil z Nežo Sever iz Ježice, rojeno leta 1789. V zakonu so se jima rodili otroci: Andrej in še en Andrej, ker je prvi umrl še kot dojenček, Janez, rojen 1813, ki je študiral in se je leta 1831 poročil s Frančiško Pfeifer iz Ključa na Štajerskem, ki je bila rojena leta 1816, Marija rojena leta 1815 se je leta 1841 poročila z Rebol Janezom iz Trzina 31, Helena rojena 1816 se je leta 1834 poročila s Kecal Andrejem, ki je bil rojen leta 1811 v Trzinu št. 62, Jožef Franc, Jera rojena leta 1822 se je leta 1844 poročila s Herle Matevžem iz Trzina 53, rojenim leta 1810, Franc, rojen leta 1824 se je leta 1856 poročil z Vidic Kristino, rojeno v Ljubljani, v Trnovem št. 14, rojeno leta 1837, Anton rojen leta 1826 se je poročil v Ljubljani, Marjana, rojena leta 1827 pa se je leta 1853 poročila s Petrom Sršenom iz Loke št. 39 rojenim leta 1823.

Ker sta bila tu dva grunta, poleg tega pa še gostilna, so na tej domačiji služili številni hlapci, dekle in celo pastirji, in to: Marija Čerin iz Zgornjih Domžal, Barbara Pirnat iz Loke pri Mengšu, Marija Zajc iz Save, Jožef Petelin, Andrej Navžit, Jakob Urbanc in Janez Kokal iz Stoba, Uršula Pirc iz Loke, Špela Čerin iz Zgornjih Domžal, Špela Česen, Jurij, Martin, Jera, Alenka, Andrej, Helena in Mica Zajc, Neža Oblak, Lovrenc Povž, Mica Čerin, Uršula Habjan, Jera Pretnar ter pastirici Marjana in Polona. K Dečmanovemu gruntu je spadal še Izancev, kasneje Fleričev oziroma Fleretov grunt v Stobu št. 25, kjer je sedaj Burjeva domačija.

V zakonu so se Janezu Dečmanu, ki je bil rojen leta 1813 in ženi Frančiški Pfaifer, rojeni leta 1816 rodili otroci: Ana, Marija, Marjana, Jožefa, Matija in Janez. Janez Dečman je bil tudi drugi domžalski župan in to v času od leta 1847 do 1860. Ana Dečman, rojena leta 1831 se je leta 1867 poročila s Cesi Mikhaelom iz Velikega Mengša 85, rojenim leta 1832, Marija rojena leta 1840 se je leta 1869 poročila z Matevžem Janežičem rojenim leta 1845, ki je bil peti domžalski župan in to od leta 1874 do 1919. Jožefa rojena leta 1842 je bila pa poročena na Črnučah.

Janezov brat Franc Dečman rojen leta 1824 se je leta 1856 poročil s Kristino Vidic iz Ljubljane, oz. Trnovega št. 14, rojeno leta 1837. V zakonu so se jima rodili

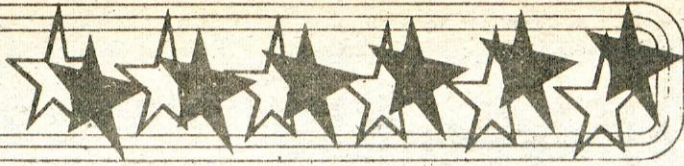
otroci: Andrej, Lambert, Friderik, Anton, Frančiška in Franc.

Marjani Dečman rojeni leta 1827 se je rodil tudi sin Franc, rojen leta 1851, Mariji Dečman rojeni leta 1840 pa hčerka Ivana in to leta 1867.

Vdova Franca Dečmana Kristina Vidic se je leta 1875 poročila drugič in to z Mikhaelom Baierjem, žandarmerijskim komandirjem iz Malega Mengša št. 11, rojenim leta 1844.

Janez Dečman je umrl nagle smrti. Že ta gospodar je veliko razprodal. Za njim je prevzela gospodarstvo njegova žena Frančiška Pfeifer, ki je zopet veliko zemlje odprodala. Po njeni smrti je pa možev brat Franc Dečman, ki je bil jeroj mladoletnih otrok pridobil precej gospodarstva, otrokom njegovega brata pa izplačal po 1800 goldinarjev dote. Ker pa za izplačila tega ni bilo dovolj denarja, je zopet prodal precej zemlje. Zato je grunt vedno bolj pešal. Ko je drugi mož Kristine Vidic, Mikhael Baier stopil v pokoj, sta se z ženo presečila v Ljubljano. Hišo in polovico vrta sta prodala leta 1881 Janezu Funtku iz Mengša, ki je bil poročen z Apolonijo Kepic iz Trzina. V zakonu sta se jim rodili hčerki Apolonija in Marija. Drugo posestvo je Baier imel v štantu in ga nato prodal Francu Flerinu iz Zgornjih Domžal, ki je to posest na drobno prodal. Po smrti Janeza Funtka se je vdova Apolonija, ki je bila gostilničarka, poročila z Matevžem Majdičem. Ker jima gostilna ni

Mladi na robu:

Naša skupna skrb

(ob problemski konferenci o mladoletnem prestopništvu v naši občini)

Problemska konferenca o mladoletnem prestopništvu v naši občini, katere nosilec je bil Svet za vzgojo in izobraževanje Predsedstva OK SZDL Domžale, je bila v začetku oktobra. Na njej so delegati družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij ter društev, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, osnovnih šol ter šole usmerjenega izobraževanja, kakor tudi predstavniki pravosodnih organov, Postaje milice ter Centra za socialno delo podrobneje analizirali to področje ter sprejeli precej sklepov in stališč. Njihovo konkretno uresničevanje naj bi prispevalo k zmanjšanju mladoletnega prestopništva.

Le to sicer v zadnjih letih upada, vendar je glede na gospodarsko in socialno situacijo tako v občini kot v širši družbenopolitični skupnosti pričakovati, da bo ta problematika v prihodnje še aktualna in jo bo potrebno pravilno pravočasno in kontinuirano proučevati in razreševati. V okviru Centra za socialno delo so že nekatere utečene poti spremljanja tega področja, vendar je predlagano, da se ustanovi REFERAT ZA DELO Z MLA-DOSTNIMI DELIKVENTI, v okviru katerega bi posebno skrb namenili diagnostičnemu delu, skupinskim aktivnostim z mladoletnimi delikventi, usposabljanju laičnih svetovalcev, ki naj bi delali s temi mladostniki, prisotno pa naj bi bilo tudi preventivno delo. Tu predlagajo možnost vključevanja študentov ustreznih smeri v skupinsko terapevtsko delo, kakot tudi vključevanje usposobljenih laičnih svetovalcev, ki lažje navežejo stik z mladostnikom, ker jih pri delu ne ovirajo institucionalne oblike dela.

Iz analize tudi izhaja, da bi bilo v prihodnje potrebno okrepiti socialno službo zlasti na področju spremljanja deviantnih pojavov v družinah, ki jih pogostoma spremlja slab socialni položaj in intenzivnejše povezovanje vseh institucij, ki sicer to problematiko srečujejo in jo razrešujejo. Tu velja omeniti, da so nekatera mestna območja v naši občini bolj značilna po prisotnosti mladoletnega prestopništva, zato bi morali zlasti na teh območjih okrepiti tako delo socialne službe, kakor tudi povečati nadzor organov pregona.

Samo vzgojnoizobraževalne institucije, kakor tudi ostale družbene insti-

Nadaljevanje

nesla, sta se zadožila in hišo prodala Valentinu Šlibarju in zato se je od takrat dalje reklo pri tej hiši po domače „Valenta“.

Valentina Šlibar je bil rojen leta 1881 v Prekopi pri Vranskem in se je leta 1909 poročil z Ivano Habjan, Rodetovo iz Stoba št. 27, ki je bila rojena leta 1880. V zakonu so se jima rodili otroci: Karol, Janez, Frančiška, Valentina, Janez, Stanislav, Ivana, še en Stanislav, ker je prvi umrl, ko je bil star leto dni in še ena deklica, ki je bila mrtvo rojena.

Valentina, rojena leta 1913 se je leta 1942 poročila z Mlakar Ivanom. Janez, rojen leta 1914 se je leta 1955 poročil z vdovo Apolonijo Cerar, roj. Bevc. Ivana, roj. 1918 se je leta 1943 poročila z Brinovec Francem iz Doba, Stanislav rojen 1920 se je pa leta 1949 poročil z Marijo Mali. Šlibar Janezu, rojenemu leta 1914 in Antoniji Cerar, rojeni Bevc se je leta 1950 rodil sin Janez, ki se je leta 1971 poročil z Nikolajo Pavlič. V zakonu sta se jima rodila sin Tadej in hči Ksenija.

V tej hiši je oče Valentin Šlibar imel še dve leti gostilno in veliko let tudi trafikko. Lastniki nekdanje Dečmanove, sedaj Valentove domačije so sedaj oče Janko, rojen leta 1914, sin Janez, rojen leta 1950, ki je skupaj z ženo lastnik zgornjega dela stanovanja, lastnica polovice hiše je pa še gospodarjeva sestra Frančiška, rojena leta 1911. V tej hiši, kjer je bila nekdanja stara domžalska gostilna „Pod lipo“, je bil dolgo vrsto let do dve leti nazaj tudi domžalski pogrebni zavod, ki ga je vodil Janko Šlibar. Tu stanuje tudi pastorka-Slavka Cerarjeva.

tucije ne morejo v popolnosti izoblikovati celovite osebnosti, temveč je pri tem še zlasti pomembna vloga družine in vsakega od staršev posebej. Zato bo v prihodnje potrebno okrepiti svetovalno vlogo Centra za socialno delo (predzakonsko svetovanje), pomoč patronažne službe staršem pri vzgoji otrok, konstituirano obliko šole za starše, več skrbi pa bo potrebno nameniti tudi kvalitetnim predavanjem v okviru roditeljskih sestankov, kakor tudi v okviru možnosti v KS in delovnih organizacijah.

Nov program življenja in dela osnovne šole ne zagotavlja bistvenega premika programa v korist vzgojnega dela, zato bo še naprej precejšen del vzgoje temeljil na njenem vključevanju v interesne dejavnosti, v katere moramo pridobiti več zunanjih sodelavcev. Zaradi čedalje manj posluha za prostovoljno aktivistično delo pa predlagajo, da se tudi to vprašanje reši sistemsko ter tudi na tak način zagotovi boljša povezanost in vpetost osnovnih šol v KS. Zaradi pomembne vloge svetovalnih delavcev, ki jih je za število učencev odločno premalo, predlagajo okrepitev šolskih svetovalnih služb in njihovo vključitev v zagotovljeni program.

Tako v osnovni šoli kot v usmerjenem izobraževanju, kjer je bilo zlasti opozorjeno na pomanjkanje skrajšanih programov, je potrebno nameniti večjo skrb zagotavljanju primerne prehrane in ustreznemu zdravstvenemu varstvu ter še boljši organiziranosti prostega časa vseh mladih. Prav prosti čas je možnost, ki smo jo premalo uporabili tako v Zvezi socialistične mladine, kakor tudi v različnih družbenih organizacijah in društvih, ki z vrsto aktivistov sicer uspešno delajo in vključujejo precejšen del mladih. Potrebno bo zagotoviti ustrezne gnotne možnosti (primerna opremljenost), pa tudi usposabljanja primernih kadrov ne smemo zanemariti. Poudarjeno je bilo tudi vprašanje vrednotenja mladih ustvarjalnosti.

Glede organiziranja prostega časa v okviru ZSMS je bilo opozorjeno na problematiko najemanja prostorov za klubsko dejavnost, ki navadno pomeni

preveliko finančno obremenitev za ZSMS. Ob tem je bil poudarjen tudi problem mladinskega prostovoljnega dela in visokih cen mladinske literature ter tiska, ki na tak način postajata manj dostopna ter na neizkoriščene možnosti RTV programov. Več skrbi bo potrebno nameniti tudi organiziranemu preživljanju počitnic, uresničevanju dogovorjene politike na področju telesne kulture ter pravočasno seznanjanje mladih z nevarnostmi in posledicami različnih oblik zasvojenosti.

Na osnovi sprejetih stališč in sklepov bo pripravljen konkretni akcijski program; v njem bomo opredelili naloge posameznih dejavnikov na tem področju. V.V.

Klekljanje je stara slovenska večšina. Zahvaljujoč aktivnosti mladih bo nekaj mladih Domžalčank lahko posredovalo to lepo vrsto ročnega dela tudi naprej. Posnetek je narejen v Delavskem domu na Viru, kjer poteka tečaj za to vrsto ročnih spretnosti.

Mlado razmišljanje:

Čas, v katerem živim

Živim v drugi polovici dvajsetega stoletja. Čas, v katerem živim, imenujemo atomska doba, marsikje na svetu vladajo vojne, kraljuje lakota, nemiri, brezposelnost. Včasih si ogledam oddajo Zrcalo tedna. Ko vidim male črnce, kako preplašeno gledajo okoli sebe, lačni in žejni, me je sram, zelo sram za vso tisto hrano, ki sem jo kdaj vrgla stran. Druge spet vlada prijateljstvo, mir, svoboda.

Tudi jaz sem del tega razburkanege sveta. So stvari, ki mi v njem niso všeč, ob nekaterih dogodkih pa me oblije sreča in toplota. Srečna sem, da smo v Jugoslaviji avobodni. Mladi imamo dovolj možnosti za zabavo, izobraževanje, lahko uveljavljamo svoje interese in želje. Moti pa me predvsem to, da se vse tako hitro draži, da si nekateri ne morejo kupiti niti tistega najnujnejšega, kar bi v življenju potrebovali.

Živim brezskrbno otroštvo, zame skrbita mami in ati. Dobro se razumemo, le včasih, kadar bi rada kam šla, mi pravita, da sem za to ali ono še premlada. Vendar se potem pogovorimo in jim dokažem, da imam tudi jaz kdaj prav, da danes ni nekoč in nekoč ni danes, da se je svet od njune mladosti pa do danes zelo spremenil. Razumeta me, vidita, da imam prav. Vendar se vseeno bojita zame.

Kako pa bom jaz reagirala na včasih tudi nemogoče želje svojih otrok? Vem le, da se bom tudi jaz bala zanje, kakor se ati in ,mami zame. Bo svet takrat še takšen, kakor je sedaj?

Upajmo, da bo enak, da bomo svobodni, živeli v miru in prijateljstvu, v slogi, v samoupravljanju. In če bo svet takrat kot zdaj, potem se nam ni ničesar bati.

Martina Cirman

Anketa med mladimi

Mlado varčevanje šteje dvojno...

Smo v času stabilizacije in že otroci se učimo varčevati. Varčevati moramo ne samo z denarjem, temveč tudi z elektriko, vodo, kurjavo. S tem si ne mislim, da moramo brati ob sveči, biti žejni ali pa v mrazu zmrzovati, temveč moramo ugasniti luči, ki po nepotrebnem svetijo, za pozabljivcem zapreti pipo, ne ogrevati sob v toplem letnem času in podobno.

Kje si prisluzijo denar in za kaj ga porabijo, sem povprašala mladince OŠ Josip Broz Tito Domžale.

Nataša Velkvrh

ANDREJA PEVEC, 14 let:

Za svoj prvi rojstni dan so mi starši kupili hranilnik, ki sem ga takoj začela uporabljati. Denar še danes nosim v pionirsko hranilnico in nekoč, ko si bom zaželela kupiti kakšno stvar, ne bom več odvisna od očetovega denarja.

IRENA KEŠ, 14 let:

Denar, ki ga zbiram že dolgo časa, sem sedaj dvignila iz banke in v bližnjem obisku v tujini si bom lahko kupila, kar si bom želela. Srečna sem, da lahko sam razpolagam z denarjem, ki mi ga podarijo starši.

NEVENKA ŽELEZNIK, 14 let:

Denar zaslužim sama, tako da kdaj pa kdaj popazim na svojega nečaka. Ko denar na vsota naraste, si grem kaj kupiti, zelo rada bi si kupila kasetarja, zato bom še bolj varčevala, kot sem doslej.

ALEŠ VOLČINI, 14 let:

Denar zaslužim sam in zato tudi sam razpolagam z njim. Iz denarja, ki sem ga privarčeval, sem si kupil kolo. Še vedno varčujem in nameravam kupiti radijski oddajnik.

ALEŠ TURŠIČ, 13 let:

Varčevati sem začel že kot triletni deček in iz denarja, ki sem ga zbral, sem si kupil kolo. Sedaj varčujem za dele računalnika. Upam, da bom kmalu privarčeval toliko denarja, da bom zopet nakupoval.

Mir, preženi lakoto!

Ob koncu oktobra je bila v Mengšu v Kulturnem domu izvedena posebna prireditev z naslovom *Mir, preženi lakoto!* Že naslov pove vodilno misel, ki so jo vsak po svoje izrazili tako likovniki kot pevci, tako folkloristi kot recitatorji Šolskega kulturnega društva Osnovne šole Matija Blejca – Matevža. Scenarij in režija sta bili v rokah Nade Cotman, organizator pa Društvo prijateljev mladine Mengeš.

Občinska Zveza prijateljev mladine je pripravila program dela za društva po krajevnih skupnostih. Na sestanku predsednikov v oktobru je bilo podarjeno, naj vsako društvo v okviru svojih možnosti obeleži mesec otroka, pod delovnim naslovom: *Z otroci vse za otroke!*

Mengeško društvo prijateljev mladine – s predsednico Nado Javh – je skicalo razširjen sestanek, skupaj s sekretarjem SZDL, na katerem so se dogovorili za program, ki naj bi pokazal, kako otroci in krajsani razmišlja-

Komemoraciji na Zaloki in v Loki

Ob Dnevu mrtvih sta bili v mengeški krajevni skupnosti kot vsako leto dve komemoraciji in sicer ob spomeniku talcem v mengeški Zaloki in ob spomeniku padlim v mengeški Loki. Na obeh komemoracijah so sodelovali recitatorji Šolskega kulturnega društva Osnovne šole Matija Blejca – Matevža, Mengeška godba pod vodstvom Francija Lipičnika in Mešani pevski zbor pod vodstvom Tomaža Habeta. Recitacije je izbrala mentorica šolskega kulturnega društva Nada Cotman.

V Mengšu je ob spomeniku talcem spregovoril Marko Hribar, predsednik mengeške organizacije zveze borcev, v Loki pa Feliks Pogačar, predsednik loške organizacije zveze borcev. Oba sta obudila spomine na žrtve fašizma, dotaknila pa sta se tudi današnjega trenutka, ko vse preveč pozabljamo, koliko so žrtvovali nekateri za svobodo, ki jo uživamo danes.

Ob Dnevu mrtvih sta Zvezi borcev v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij v krajevni skupnosti položili tudi dvanajst vencev na spominska obeležja v mengeški krajevni skupnosti. I. Sivec

Rafolče – Dupeljne v KS Lukovica:

Kdo bo skrbel za cesto?

Pred leti je bilo. Občani vasi Rafolče in Dupeljne so z ogromno zasebno iniciativo, pridnostjo in tudi s sredstvi družbe zgradili cesto, ki pelje v asfaltni izvedbi od odcepa do Rafolč in še naprej do Dupelj. Z lepo široko cesto so zgradili tudi prepotrebne t.i. „mulde“, namenili dovolj prostora za bankine ipd.

Pa se je s tem vse končalo. Odtlej za cesto ni bilo nobene skrbi več. Bankine je zarasla trava, „mulde“ so se skrile v podrast, grmičevju in plevelu, vse skupaj kaže na izrazito neskrb vzdrževalcev ceste Cestnega podjetja za to pomembno (in drago) infrastrukturo pridobitev. Krajsani so vzdrževalci objekta nekaj časa prosili, kasneje so pričeli intervenirati, spraševati, zahtevati. Razen dveh parov rok cestarjev Cestnega podjetja, ki jih je tja poslalo le za eno dopoldne, vse čaka.

Občani Rafolč in Dupelj, ki so v cesto vložili mnogo denarja in prostovoljnega dela se sprašujejo: Mar naj vse to zaradi neodgovornosti propade?

jo v Mengšu o lakoti, o miru, o življenju v svetu nasploh.

25. oktobra je Šolsko kulturno društvo pripravilo v dvorani in v predverju zanimivo prireditev. Likovniki so v predverju šole in kulturnega doma pripravili razstavo na temo *Mir vsem ljudem sveta*. V dvorani pa so se predstavili mladi folkloristi pod vodstvom Štefke Mlakar s prikazom življenja, pesmi in iger v preteklosti, recitatorji so izpovedali videnje mladih o svetu, pevci pa so zapeli pesmi miru in svobode. V uvodu prireditve je Štefka Mlakar povedala osnovni moto prireditve: *Otroci so naša prihodnost in če ne bomo danes skrbeli zanje in za njihov razvoj, je lahko prihodnost v nevarnosti. Gre za misel, ki jo je Organizacija združenih narodov objavila ob svetovnem dnevu otroka, ki naj bi veljala tudi ob celotnem letu otroka.*

Prireditev v Mengšu je odlično uspela. Dvorana je bila nabito polna, vsi pa so bili tudi zadovoljni s prikazanim. Velja pohvaliti izviren scenarij Nade Cotman, prav tako pa vse na-

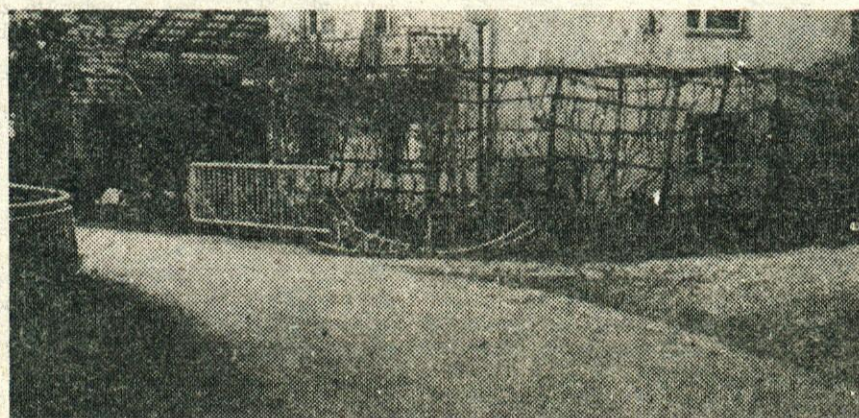
OPTIK
Martina Skofic
Ljubljanska 87. Domžale

Delovni čas:
– dopoldne od 8. do 12. ure
– popoldne od 16. do 18. ure
– sobota zaprto!

Temu se reče prometna »zbrka«. Ne ve se, kdo pije in kdo plača. Mesto dogodka: Dob. Čas: kadarkoli. Posledice: brez števila trčenj, nezgod, škode, ranjenih, mrtvih. Doklej vendar...

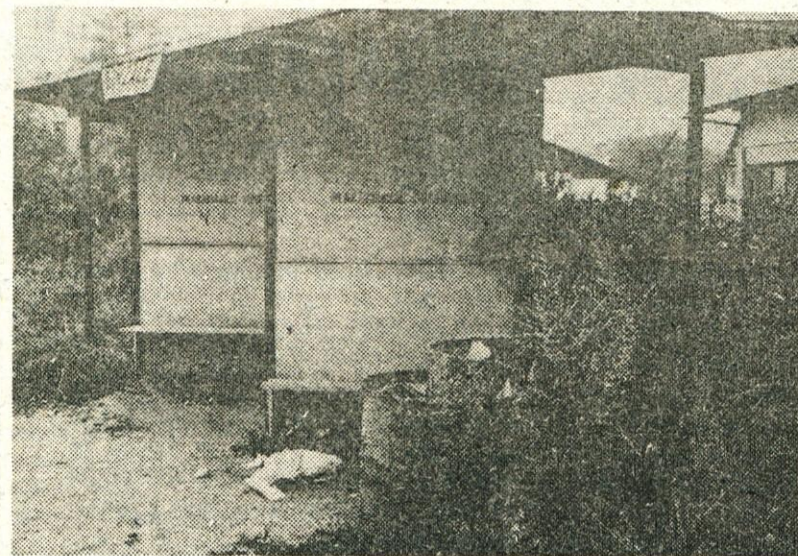

Cesta med Radomljami in Homcem. Asfaltirana in urejena. Vendar ograja na mostu zaradi številnih trčenj ne vzdrži...

stopajoče, z Mladinskim pevskim zborom na čelu pod vodstvom Tee Čepon. Krajsani so z veliko pozornostjo sledili razmišljanju mladih, prireditev za je tudi pokazala povezanost starejših in mlajših v mengeški krajevni skupnosti.

„Živimo zato, da branimo naše gradove v oblakih, da poskrbimo, da jih ne bo pohodil težak in neusmiljen škorenj, da jih ne uniči škorenj brez srca in razuma... Mi smo otroci, ki bodo razsvetili dan...“ Tako so izzvenele besede iz otroških ust, z resnično ljubeznijo in s pravo željo po miru in vzajemni pomoči vseh ljudi sveta.

Ivan Sivec

Več kot sramota. Mnogokrat smo že pisali o tej sramoti! Na cesti Ljubljana – Maribor stoji tole spričevalo naše skrbi za gosta, mimoidočega, turista, popotnika. Če bi sodili po avtobusni postaji, kakršno imamo na »glavni« cesti, potem...

Poimenovanje ulic v Mengšu

Posebna komisija pri krajevni skupnosti Mengeš, v sestavi Marko Hribar, predsednik, Mara Lužar, Slavko Pišek, Ivan Zupan, Bojan Dimnik je pripravila predlog poimenovanja nekaterih novih ulic v Mengšu, pred nedavnim pa jih je tudi verificiralo predsedstvo SZDL. Večina ulic je poimenovanih po mengeških rojakih, ki so tako ali drugače veliko prispevali k obogatitvi kraja.

Nova imenovanja bodo veljavna po volitvah spomladi drugo leto, da ne bi bilo treba do tedaj spreminjati volilnih imenikov. Namen imenovanja pa je ta, da dobi vsaka ulica svoje ime, kar bo veliko doprineslo k nazornosti in lažjemu pregledu ulic v Mengšu. Do sedaj so se namreč kar cela naselja imenovala enako, kar je velikokrat povzročilo hudo kri tako pri poštarjih kot pri drugih iskalcih. Z novim podrobnejšim poimenovanjem bodo taka iskanja odpadla. Ob tem je treba dodati, da vse druge ulice in ceste ostanejo imenovane tako kot doslej, gre za 14 dodatnih podrobnejših poimenovanj. Cesta, ki pelje z Gorenjske ceste čez polje proti Križu, se bo imenovala Cesta Kokrškega odreda. Imena verjetno ni treba posebej razlagati. Ulice na dosedanem Veselovem nabrežju, leže-

če desno od Kamniške ceste, se bodo po novem imenovali: Šinkova ulica – po Francetu Šinku, nekdanjem direktorju mengeškega Doma počitka, predsedniku OF, oziroma sekretarju občinskega komiteja ZK, ko je bila v Mengšu še občina. Druga ulica bo Strehovčeva, po Rudiju Strehovcu, dolgoletnemu uspešnemu ravnatelju mengeške osnovne šole. Tretja bo Kosmačeva ulica po pisatelju Cirilu Kosmaču. Četrta bo Osojnikova po Jožetu Osojniku, borcu NOB-a. Peta pa bo Koščeva, po padlih borcih Metodu in Cirilu Koscu. Na drugem bregu razbremenilnika, nasproti Veselovega nabrežja, bo Koželjevo nabrežje, imenovano po Janezu Koželju, prizadevnemu Mengšanu, revolucionarju in aktivistu OF. Ulica med Medvedovo in Ulico Toma Brejca so poimenovali Dragarjeva ulica po Rezki Dragar, narodni herojki s Črnuč, delujoči v Mengšu.

Ulica ob Kolodvorski, vzporedno z Vrhovnikovo, so poimenovali Lavričeva ulica, po Mirku Lavriču, pomembnem mengeškem kulturnem delavcu in uspešnemu režiserju. Precej novih poimenovanj je tudi na Zavrtehi in sicer ob Slamninarski bosta Dermastjeva in Kržanova ulica, nižje pa Gorjupova, Mehletova in Dolinškova ulica. Marjan Dermastja, sicer Radomljan, je bil pomemben politični funkcionar in častni občan Mengša, Janez Kržan je bil uspešen ravnatelj

mengeške obrtne šole, Tone Mehle uspešen kapelnik mengeške godbe, Ivan Dolinšek pa borec NOB-a.

Pravokotno na Partizansko sta dana še dva nova predloga za Vegovo in Vodnikovo ulico, dan pa je tudi predlog za imenovanje ceste na Muljavi – cesta 8. julija, vzporedno s cesto na Muljavi oz. ob Pšati. Zadnji trije predlogi še niso sprejeti in se bodo obravnavali naknadno, prvih štirinajst pa je že potrjenih in so dane v izdelavo že hišne tablice s številkami, tako da bo spomladi prišlo do podrobnejše označitve nekaterih novih mengeških ulic. I. Sivec

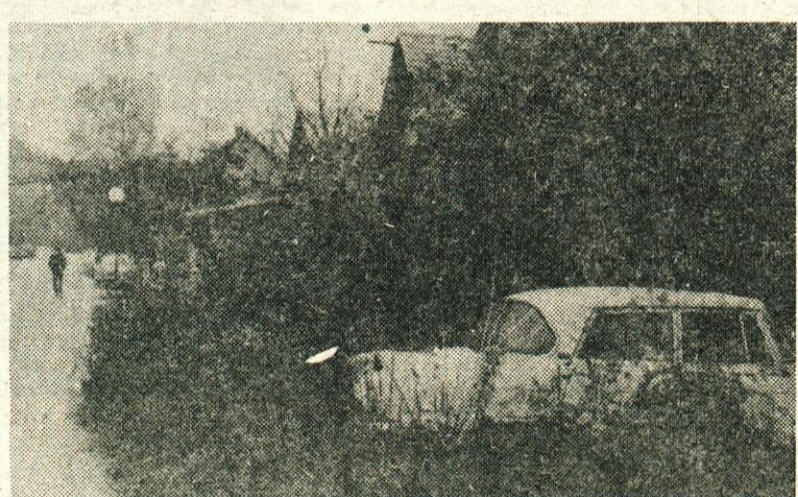
Komisijska trgovina »obratuje«

V 14. številki Občinskega poročevalca smo pisali o otvoritvi komisijske trgovine domžalskega Napredka v Domžalah. Delo v tej trgovini, ki se nahaja v Kolodvorski ulici ob prodajalni Mebla, je že steklo, prvi občani so vanjo že prinesli predmete, ki jih ne rabijo več. Mnogo je tudi radovednežev, ki si ogledujejo trgovino brez namena prodaje ali nakupa. Prav je tako.

Ker v domžalskem Napredku (TOZD Opremetehna) želijo ponuditi občanom čimvečji izbor predmetov, vabijo občane, da prinesejo v prodajo vse, kar ne potrebujejo oz. vse, kar v prodajo sodi.

Posebej vabijo delovne organizacije, saj lahko zanje opravijo različne storitve prodaje, interne razprodaje, prodaje odvisnih proizvodnih sredstev, prav tako pa opravijo lahko posredniške storitve za obrtnike. V Komisijski trgovini so že odprli interno evidenco ponudbe aparatov in strojev, kakršne marsikdo rabi, pa zanje ne ve.

Komisijska trgovina pomeni v kraju novo možnost, da se omogoči občanom dober, vendar cenen nakup.

V Homcu, bliže križišču z Radomljami, že dalj časa počiva tale »stroj«. Svojevtrsten spomenik in spričevalo izvrstnega čuta za nesnago...

Odgovor na odprto pismo prebivalcev Spodnjih Dol pri Moravčah

V 15. številki Občinskega poročevalca je bilo objavljeno odprto pismo prebivalcev Spodnjih Dol pri Moravčah, v katerem navajajo, da je Skupščina občine Domžale sprejela sklep o preimenovanju vasi iz Dvorij v Spodnje Dole. Navajajo tudi, da je že pred leti prišlo brez njihovega pristanka v preimenovanje Dvorij v Dole, sedaj pa še v Spodnje Dole. Vaščani se zato v pismu sprašujejo, kdo je brez njih odločil o spremembi imena njihove vasi, kdo je menil, da njih o tem ni potrebno obveščati, kot tudi, zakaj odgovorni niso sklicali sestanka v vasi, da bi se o vsem pošteno in demokratično pogovorili in se odločili.

Vaščanom smo na odprto pismo dolžni dati tole pojasnilo:

Zakon o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Ur. list SRS 5/80) v tretjem odstavku 7. člena navaja, da pobude in predloge za imenovanja, preimenovanja, združevanja, razdruževanja in odpravo naselij in ulic dajejo delovni ljudje in občani v organizaciji Socialistične zveze delovnega ljudstva in v drugih družbenopolitičnih organizacijah, na svojih zborih in v organih krajevnih skupnosti.

Glede na to, da je krajevna skupnost Moravče s svojim dopisom št. 155/85 z dne 28.5.1985 Geodetski upravi občine Domžale posredovala predlog za preimenovanje vasi, katerega v nadaljevanju objavljamo, je Geodetska uprava občine Domžale pričela postopek za preimenovanje, skladno s prvim odstavkom 8. člena omenjenega zakona pa je Občinska skupščina oziroma Zbor krajevnih skupnosti na svojem 37. zasedanju dne 3.10.1985 preimenovanje tudi izvedel. Pripominjamo, da na preimenovanje delegati krajevnih skupnosti Moravče, ki so zastopali tudi Spodnje Dole, na zboru niso imeli pripomb.

Iz navedenega sledi, da Skupščina občine ni kršila zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb, in je postopala skladno z določili tega zakona.

Zato menimo, da je jedro nesporazuma potrebno iskati v krajevni skupnosti Moravče, ki v dopisu trdi, da je bilo na seji Zbora občanov predlagano, naj se sedanje naselje Dole pri Krašcah poimenuje v Zgornje Dole in Spodnje Dole. Zadeva naj se zato razčisti med prizadetimi občani ter krajevno skupnostjo Moravče, v nadaljevanju pa se v skladu z določili 7. člena zakona lahko sproži postopek, za ponovno proučitev preimenovanja, saj Skupščina občine Domžale nima nikakršnega interesa, da bi spreminjala imena, če to ni želja občanov samih.

Priloga:

Predlog za poimenovanje vasi Dole pri Krašcah krajevnih skupnosti Moravče.

Sekretariat skupščine in
Izvršnega sveta
Skupščine občine Domžale

KRAJEVNA SKUPNOST,
MORAVČE

Številka: 155/85
Datum: 28.5.1985

OBČINA DOMŽALE
Geodetska uprava

Zadeva: Predlog za preimenovanje vasi Dole pri Krašcah.

Že dalj časa obstaja med občani, prebivalci vasi Dole pri Krašcah nezadovoljstvo zaradi neurejenih hišnih števil, vsled česar prihaja do pomot pri prevozu raznega blaga, kurjave in podobno. Naselje Dole pri Krašcah sestavljajo zaselki Dole, Dvorje in sv.

Andrej. Naselje se prične takoj za vasjo Podstran ob cesti Moravče - Lukovica in poteka do vasi Imenje, veliko hiš pa je ob cesti Želodnik - Moravče. Na zadnjem zboru občanov so občani predlagali, da se sedanje naselje Dole pri Krašcah preimenuje v Zg. Dole in Sp. Dole. g. Dole naj bi obsegale predel nad cesto Želodnik - Moravče, Sp. Dole pa predel pod cesto Želodnik - Moravče, torej zaselka Dvorje in Sv. Andrej in hiše št. 19, 21 in 23. Prosimo vas, da izvedete postopek za preimenovanje naselja in nas o tem obvestite.

Tovariški pozdrav!

Predsednik sveta:
Peter Janežič, l.r.

Mrliška vežica v Dobu

Že pred več kot 10 leti, ko je bila za območje sedanjih krajevnih skupnosti Dob in Toma Brejca Vir ena KS, je bila na različnih sejah in zborih večkrat podana pobuda o gradnji mrliške vežice za to območje. Po odcepitvi KS Dob je gradnja tega potrebnega objekta našla mesto v srednjeročnih planih, delovni ljudje in občani pa so se odločili tudi za samoprivepek. Po določitvi lokacije na vzhodnem delu pokopališča v Dobu je bil sklenjen samoupravni sporazum med KS Dob, Krtina in Toma Brejca Vir o sofinanciranju gradnje mrliške vežice, k. sporazumu

pa je pristopila tudi Samoupravna komunalna interesna skupnost, ki je bila nosilec investicije. Sama gradnja je trajala malce dlje kot leto, po prizadevanjih zlasti sveta KS in družbenopolitičnih organizacij pa so bile letos jeseni odpravljene nekatere pomanjkljivosti, urejena okolica, in s 1. novembrom 1985 je mrliška vežica odprla svoja vrata in tako omogočila uresničevanje sprejetih dogovorov v zvezi s pokopavanjem umrlih.

Ob tej priložnosti je krajevna konferenca SZDL izdala tudi posebno številko HRAST-a, s katero želi vse krajeane seznaniti ne le o mrliški vežici,

Žeje ne bodo več žejne

V teh jesenskih dneh potekata še dve akciji zagotoviti nekaterim bolj odmaknjem vsem naše občine prepotrebno komunalno dobrino t.j. vodo. Prvi od obeh vodovodov bo zgrajen v KS Velika vas-Dešen, drugi pa bo zagotovil vodo prebivalcem vasi treh krajevnih skupnosti in sicer KS Dob, Krtina in Ihan. Obe območji, koder bosta zgrajena nova vodovoda, so si s predstavniki Območne vodne skupnosti ogledali tudi predstavniki domžalske SKIS, Skupščine občine, izvršnega sveta in Komunalnega podjetja Domžale.

Prvi od obeh vodovodov bo zgrajen v KS Velika vas-Dešen in traso tega vodovoda so si predstavniki Skupščine občine, izvršnega sveta, Območne vodne skupnosti in drugih tudi najprej ogledali. Kljub izredno zahtevni gradnji, ki je posledica hribovske konfiguracije terena, bodo dela opravljena po planu. Voda bo pritekla v vse vasi in zaselke okrog Velike vasi, kar bo pomenilo, da bodo vsi občani preskrbljeni z zdravno, pitno vodo. Ob tem nastopa vendarle nekaj tehničnih težav, saj bo šlo pri tem vodovodu za prečrpavanje vode z možnimi črpalkami; 160 m višje od zajetja (le to bo pod Kamnolomom Kresnice) preko

t.i. poseke na Grmače oz. do Katarije. Sveda bo zato prostorninski meter nekoliko dražji od običajnega, vendar bodo sredstva za vodo solidarnostno poravnali, tako da bo cena „ravninske“ in „hribovske“ vode ista.

Ocenjujejo, da bodo s tem vodovodnim sistemom načrpali 80-150 m³ vode dnevno. Posebej pa pri tem velja omeniti dejstvo, da bo posamezno gospodinjstvo preko samoprivepka in lastnega dela moralo v petih letih za to neobhodno dobroto prispevati kar 250.000 din. Investitor investicije je KS Velika vas - Dešen, sredstva za to investicijo pa bo prispevala tudi Območna vodna skup-

nost (po revalorizacijskem programu približno 35 milijonov din) ter SKIS Domžale.

Drugi vodovodni zalogaj pa je vodovod Žeje - Trojica, ki bo preko voda Ø 90 - 110 m „napojil“ vasi Žeje, Trojica, Konfin, Račni vrh, Zg. in Sp. Brezovica ter Dobovlje. Ta vodovod je v okviru zagotovitve vode vsem ljudem na moravškem druga taka prioriteta, ki bo tako upajo - kmalu omočila že postavljeni hidrant ob gasilskem domu na Žejah.

Kot je po ogledu trase in v kasnejšem razgovoru v gasilskem domu na Žejah raztrdil ing. Stefan Horvat, vodnogospodarski svetovalec Območne vodne skupnosti, je za to investicijo že namenjeno 8 milijonov din in sicer že po revaloriziranem znesku.

Glede na to, da gre za območje treh krajevnih skupnosti, pomembne kraje pri živinorejski in kmetijski proizvodnji (bližina melioriranih zemljišč ob Čudni in Rači), gre tudi v primeru vodovoda Žeje-Trojica za izredno gospodarsko-infrastrukturno pridobitev krajev v tem delu naše občine.

M.B.

Tenis v Mengšu dobro napreduje

Pod okriljem TVD Partizana v Mengšu že dobri dve leti deluje tudi teniška sekcija. Igrišče je v popoldanskem času v glavnem zasedeno, v opoldanskih urah in dopoldne pa je prostora še dovolj. Vsako leto prirreajo tečaje za nove člane, tudi v jesensko-zimskem času. Ni res, da je tenis šport za premožnejše. Drži pa, da je to šport za vse življenjsko obdobje, z vsestranskim gibanjem. 60 Mengšanov redno igra tenis. Tudi v šoli imajo teniški krožek. O tem in še o marsičem drugem je pripovedoval eden izmed najbolj zaslužnih teniških delavcev v Mengšu in hkrati tudi predsednik sekcije - Marjan Golob.

Najprej je treba poseči nekoliko nazaj, v čas pred 1983. leto, ko je kar precej Mengšanov že igralo tenis, toda morali so se voziti izven svoje krajevnih skupnosti, ker v Mengšu ni bilo teniškega igrišča. Z načrtom za športni park 8. julij se je pokazala tudi priložnost, da se v Mengšu zgradi igrišče, kar je 60 navdušenih igralcev tudi takoj zagrabilo. Od aprila do julija 1983 je bilo narejeno v glavnem vse, tako da je bilo igrišče za krajevni praznik že odprto. Pri tem je treba povedati, da je vsak član naredil najmanj 30 udarniških ur, če pa dela ni zmožal, je lahko to tudi plačal. Vsekakor so vsi ustanovni člani veliko prispevali k temu, da je bilo igrišče narejeno in da je teniška sekcija sploh lahko začela delovati na domačem terenu.

V teh dveh letih se je število članov sicer nekoliko menjalo - kakšnih dvajset jih ne igra več - pristopili pa so novi, tako da je ponovno 60 aktivnih članov. Ker je bilo slišati v zvezi s pristopom nekatere govoriče, da je teniška sekcija preveč zaprta, je treba takoj tudi povedati, da lahko pristopi prav vsakdo, seveda pa mora vsaj deloma povrniti stroške pri izgradnji, zato mora vsak novi član plačati 8250 din pristopnine. Ker pa je še vedno precej dela z vzdrževanjem, pa tudi novi načrti obetajo novo delo, lahko pristopno vsak novi član tudi odsluži v urah. Torej imajo zdajšnji novi člani samo popolnoma enake pogoje kot ustanovni.

K pristopnim stroškom je treba prišteti še igralnino za celo leto, ki pa ni pretirana:

za člana 2500 din, za študente in dijake 2000, za osnovnošolce pa 1500. Za to igralnino ima vsak član pravico, da igra po štiri ure na igrišču, kar je vsekakor veliko. Med preostalimi stroški je samo še lopar, ki stane - povprečna kvaliteta - dva stala milijona, poleg tega pa še nekaj škatel žogic. Očitek, da je tenis samo za najbogatejše, se lahko takoj ovrže, če ga primerjamo s smučanjem, kjer je osnovna oprema neprimerno dražja, prav tako pa vsaka ura oz. dan smučanja.

Sicer pa je treba povedati, da so prav v menjšem primeru med tenisači predvsem delavci in uslužbenci, veliko jih je med priseljenci iz Ljubljane, zasebnikov je samo pet, precej pa je tudi že najmlajših, saj se kar 12 pionirjev že resno ukvarja s tem športom. Zdravniki tenis kot vsestransko rekreacijo močno priporočajo, saj je to eden izmed tistih športov, pri katerem gre za celovito aktivnost telesa in je zato idealen šport za nabiranje psihofizične kondicije. Res pa je tudi, da se je težko naučiti tega športa v poznih letih. Seveda pa mora vsak sam ugotoviti, kdaj je pravi čas. Ena izmed najboljših priložnosti je teniški tečaj, ki ga teniška sekcija prireja spomladi in jeseni. V Mengšu bo v tem času ponovno tečaj v dvorani.

In načrti? Teniška sekcija se pravkar dogovarja s krajevno skupnostjo, da bi lahko postavila posebno steno, za katero se bodo lahko tenisači ogrevali in preoblekovali. Nameravajo tudi dokončati z ureditvijo razsvetljave. Največja želja pa je, da bi v okviru nadaljnje izgradnje športnega parka 8. julij zgradili še eno igrišče. S tem bi odpadlo veliko težav, novi člani pa bi pristopno lahko ponovno preprosto zaslužili s svojim delom. Ob tem je treba povedati tudi zmotno mnenje nekaterih v krajevni skupnosti, da bi moral biti športni park predvsem zelenica. Seveda je to nesmisel, saj noben športni park ne more igrati svoje vloge brez ustreznih športnih objektov, torej tudi teniških igrišč.

Sicer pa tisti športni zanesenjaki, ki jim je veliko do ustrezne rekreacije, sami poskrbijo, da se kaj naredi in premakne z mrtve točke. Teniška sekcija torej uspešno deluje že dve leti in ima tudi za vnaprej veliko načrtov, v maju pa je bila v Mengšu ustanovljena tudi balinarska sekcija. Ustanovnih članov je bilo kar 40, kar kaže veliko zanimanje za to. Pred nekaj dnevi je bila v bližini teniškega igrišča narejena osnovna

podlaga za balinišče - nasutje gramoza, spomladi pa bo tudi balinarska sekcija dokončala delo. Tako bo počasi - ob obljubah za ureditev otroškega igrišča z različnimi orodji - športni park v Mengšu le dobil vsaj del tiste podobe, ki je bila zamišljena v času, ko smo bili še bogati.

Ivan Sivec

Srečanje izseljencev in zdomcev v Kamniški Bistrici

Tako kot že dolgo vrsto let doslej je bilo tudi leto v prelepi in sončni Kamniški Bistrici tradicionalno srečanje izseljencev in zdomcev, ki ga je priredila podružnica matice Kamnik-Domžale.

Izseljence, zdomce ter njihove številne znanke, prijatelje in ljubitelje tega prelepega konca naše Slovenije je pozdravil podpredsednik matice Jernej Lenič, ki je v svojem govoru predvsem poudaril, da tiha, a vztrajno trdovratna misel na rodno grudo na domovino, na svoje in znanke, na mladost in brezskrbnost še vedno spremlja mnoge. Ta močna nit ljubezni do domovine se prenaša na mnoge mlajše rodove.

Po njegovem govoru je delegacija položila venec k spomeniku padlim planincem in borcem. Nato je zapel Stobljanski oktet pod vodstvom Karla Leskovca, nakar sta uspešno zaplesali folklorni skupini kanadskih Slovencev Planika in Mladi glas, ki jih je uspešno vodila Nevenka Stojan. Lepo je recitala tudi mlada Lidija Lapuh iz Avstralije in Tone Ravnikar. Za veselo razpoloženje je poskrbel ansambel Kajzarji iz Domžal, in seveda še ponovno Stobljanski oktet.

Na srečanju je bil navzoč tudi Edvard Hribar z ženo, predsednik Slovenske narodne podporne jednote iz Amerike, katerega starši so bili rojeni v Ihanu, ki je pred dnevi izročil aparaturo Compustres za merjenje obremenitve srca Univerzitetnemu kliničnemu centru v Ljubljani, darilo ameriških Slovencev. Srečanje, ki sta se ga udeležila tudi predsednik SOB Domžale

Karel Kušar in tajnik Slovenske izseljenske matice Slovenije Marko Pogacnik, je ob veselih zvokih in številnih narodnih nošah potekalo še pozno v noč. Škoda le, da številni naših izseljencev in zdomcev zadnja leta iz leta v leto nazaduje. Tone Ravnikar

Napad na nemške policiste

Drugi spopad s sovražnikom pa je bil napad na policiste. Naša 3. četa je dobila posebno nalogo, ki jo je izdal štab Kamniškega bataljona, to pa zato, ker sta komandir Dušan in komisar Srečo znala s četo operirati in uspešno zasledovati sovražnika. Imeli smo tudi stalno zvezo s prebivalci Zlatega polja, kolikor jih je še ostalo okoli požganih hiš. Terenski aktivisti pa so nam prinašali hrano in podatke o premikih sovražnika. Tako smo dobili tudi podatke o točnem stanju policijske postojanke na Brezovici pri Lukovici. Vojaki iz te postojanke so namreč morali dnevno hoditi po hrano in ostalo v Lukovico. Bili so zelo samozavestni in so hodili po Lukovici in Brezovici, kot da bodo na večne čase ostali gospodarji v teh krajih. Med njih se je vrnil človek Mihovec po imenu in so ga Nemci uporabljali za vodiča, že preje pa se je „kvalificiral“ kot ovaduh in je izdal več naših dobrih ljudi, zato so se ga ljudje bali in so ga tudi močno sovražili. Nihče mu ni več zaupal.

Štab čete se je odločil, da bo treba napasti policiste, čim bo za to primern čas in kraj. In tako se je nekega sončnega oktoberskega popoldneva pomikala naša četa po skrivnih stezah proti Razpokam pri Preserjah. Dušan je postavil zasedo tako, da bi lahko tolkli po sovražniku z vseh strani. Izvidnika, katera smo postavili, nista javila nič posebnega. Vse do noči je bilo stanje nespremenjeno in že nas je navdajala misel, da bi položaje zapustili, prav takrat pa je prihitel k nam izvidnik z novico: „Švabi prihajajo!“ Še to je povedal, da so med njimi tudi domačini. Razmislili smo in nato je vodstvo čete akcijo preložilo na naslednji dan, da ne bi streljali preko civilnega prebivalstva. V neposredni bližini smo prenočili in menda vsake zase premišljeval, kako jih bomo naslednjega dne naklestili.

Navsezgodaj zjutraj smo se neslišno in neopaženo približali določenemu mestu. Vsa okolica nas je opozarjala

na to, da se leto približuje koncu in da bo kmalu zima.

Komisar Tomaž je globoko vzdihnil in bilo je čutiti, da se v njegovi notranjosti dogajajo težke stvari. Stisnili smo glave čisto skupaj in šepetaje smo se pogovarjali. „Ah veste, kar se je v naših krajih dogajalo po prihodu okupatorja je težko pripovedovati, pa tudi besed ni za to. Na Korenem so požgali vas do tal in z vasjo vred je zgorelo 16 nedolžnih vaščanov, katere so Nemci zaprli v lesen svinjak in jih žive zažgali. Ostale – stare in mlade še celo dojenčke pa so izgnali v Nemčijo v taborišča. Le nekaterim je uspelo pobegniti ter se priključiti partizanom. Tudi nas v Obršah so hoteli seliti, pa kadarkoli so poskušali obkoliti našo vas, so jih partizani pregnali. Lepega ranega ju tra pa me je zbudil ropot,“ je dalje pripovedoval Srečo. „Obrše so menda obkolili že ponoči, le mi tega nismo vedeli. Mama in sestra Tončka sta

začeli tarnati, da smo zdaj vsi izgubljeni. Vrata pa sta jim morala odpreti. Zahtevali so mene, prav mene – jaz pa nisem imel možnosti pobegniti. Takoj so bili pri meni in tolmač me je vprašal, kje imam skrit bunker in hrano. Tajil sem tako verno, da sem že skoraj sam sebi verjel, da nič ne vem.

Tomaž Novak-Srečo, komisar 3. čete Kamniškega bataljona.

Potem so me s silo odgnali kot živinče v grmovje in hoteli izsiliti iz mene, da je tam nekje bunker s hrano in orožjem. Reš fantje, takrat smo hodili po bunkerju. Od jeze in togote, ker niso mogli izsiliti iz mene priznanja in da bi jim bunker pokazal, so me odveli nazaj v hišo in začeli znova zasliševati. Nisem priznal. Začeli so tolči, padalo je povsod. Tedaj so se odprla vrata, sam pa sem izkoristil priliko in se pognal mimo stražarja, ki je stal pri vratih in naprej, samo naprej. Za trenutek so Nemci stali kot okameneli, nato pa se je toča svičenk usula za menoj, sam pa sem bežal, bežal v svobodo ali smrt. Bilo mi je vseeno. Še nekaj metrov, toda kroglja mi je prebila nogo. Padel sem preko kotanje in se zavalil v grapo. Rana me je pekla, bolela, še huje pa me je pekla zavest, da moram naprej, da me ne dobijo živega. Napel sem poslednje moči, kje sem jih vzel še sam ne vem, v glavnem srečno sem se tedaj rešil in zato nosim tudi partizansko ime Srečo.“

In zopet je nadaljeval: „Nemci so se razdraženi zaradi mojega pobege maščevali nad materjo in sestro Tončko. Odgnali so ju v taborišče. Za nas, ki smo ostali, pa so naštopili dnevi, ki so nam polnili srca s strahom za svoje. Obenem smo morali gledati vsa grozodejstva, ko so Švabi požigali, ropali in morili. Najtežje je bilo prvega in drugega avgusta, ko so Nemci s številno vojsko in celo s tanki obkolili Brezovico, Podgoro, Zlato polje, Trnovče in Obrše, vse do tal požgali, oropali in ljudi, kolikor jih je bilo doma, odgnali v taborišča smrti.

Sonce je že zahajalo, ko je izvidnik prihitel z novico: „Policisti gredo!“ Menda takšne novice še nikdar nisem bil tako vesel. Bilo jih je šest, za njimi pa je klavrno capljal – izdajalec Mihovec. Puške in mitraljezi, vse je bilo pripravljeno in napeto smo pričakovali njihov prihod. Zadrževali smo dih, bili smo oddaljeni le kakih dvajset korakov – tišina. Nemški major gleda na uro in mrmra: „Šnell, Šnell!“ Kot da nam je dal s tem povelje, zapela je zbrojevka, zapokale puške in razen dveh, ki sta pobegnili, so obležali vsi. Le to nam je bilo žal, da je zopet odnesel pete izdajalec. Komisar Srečo je prvi skočil med Nemce, zgrabil dve češki brzostrelki, pištolo in še nekaj je ostalo za nas.

Srečo mi je vedno ostal v svetlem spominu kot borec, kot aktivist in sploh kot dober človek. Bile v težkih bojih na Gorenjskem in Štajerskem. Globoko je bil prepričan v zmago delovnega ljudstva in kot tak tudi dal svoje mlado življenje za boljše in svobodno življenje.

Franc Avbelj-Lojko

KOMITE ZA DRUŽBENO PLANIRANJE IN DRUŽBENO-EKONOMSKI RAZVOJ OBČINE DOMŽALE OBVEŠČA, DA JE BILO V MAJU 1985 SPREJETO NOVO

NAVODILO

O POŠILJANJU OBVESTIL O CENAH ZARADI NJIHOVEGA SPREMLJANJA

1. Organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo s proizvodnjo oz. opravljanjem storitev in delovni ljudje, ki s samostojnim osebnim delom in sredstvi v lasti občanov opravljajo proizvodnjo in storitve gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: zasebni obrtniki), so dolžni pristojnemu organu za cene v občini pošiljati obvestila o cenah za svoje proizvode in storitve, zaradi spremljanja in sicer najpozneje v treh dneh od dneva, ko jih začnejo uporabljati.

Obvestilo o cenah je treba pošiljati za naslednje proizvode in storitve:

Področje 05 – GRADBENIŠTVO

visoka gradnja, samo stanovanjska gradnja industrijska in zaključna dela v gradbeništvu Napeljava, popravilo in vzdrževanje gradbenih instalacij Zaključna in obrtna dela v gradbeništvu.

Področje 06 – PROMET IN ZVEZE

Prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravljajo zasebni prevozniki

Prevoz potnikov s taksi avtomobili.

Področje 08 – GOSTINSTVO IN TURIZEM

Gostinstvo – zasebni sektor in družbena prehrana (vključno šole)

Področje 09 – OBRT IN OSEBNE STORITVE

Izdelava in popravilo kovinskih izdelkov Popravilo in vzdrževanje cestno prometnih vozil Izdelava in popravilo elektrotehničnih izdelkov Popravilo in vzdrževanje gospodinjstevskih električnih aparatov Popravilo in vzdrževanje radijskih in TV aparatov in naprav Osebene storitve in storitve gospodinjstvom Moške in ženske frizerske storitve Pranje, čiščenje in barvanje perila in oblačil

Področje 10 – STANOVANJSKO KOMUNALNE DEJAVNOSTI IN UREJANJE NASELJA IN PROSTORA

Druge komunalne dejavnosti:

- parkiranje in javne garaže
- dimnikarske storitve
- pogrebne storitve

Javna skladišča in tržnice:

- storitve tržnic na debelo in drobno

Področje 12 – IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST, KULTURA IN INFORMACIJE

Izobraževanje

Drugo izobraževanje:

- ura vožnje z motornimi vozili
- tečaj strojepisja

Časopisnozaložniška dejavnost:

- lokalnopolitični informativni časopisi

Področje 13 – ZDRAVSTVENO IN SOCIALNO VARSTVO

Dejavnost zavodov za dnevno bivanje otrok

Dijaški in študentski domovi

Socialno varstvo normalnih odraslih oseb

2. Organizacije združenega dela in zasebni obrtniki, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, oziroma opravljanjem storitev, morajo poslati obvestilo o cenah zaradi spremljanja tudi za proizvode in storitve, za katere se predpiše ukrep neposredne kontrole cen, ko ta ukrep preneha, v treh dneh od dneva, ko začne uporabljati nove cene.

3. Obvestilo o cenah mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime proizvoda oziroma storitve;
2. mersko enoto;
3. ceno proizvoda oziroma storitve:
  - a) ceno na dan 31. decembra predhodnega leta;
  - b) ceno, ki se je uporabljala do začetka uporabe nove cene;
  - c) novo ceno;
  - d) odstotek povečanja.
4. vrsta cene (za proizvode):
  - a) proizvodnjska;
  - b) v prodaji na debelo;
  - c) v prodaji na drobno.

5. podatke o tem, kateri organ upravljanja je sprejel sklep o povečanju cene;

6. datum sprejetja sklepa o povečanju cene;

7. datum začetka uporabe nove cene.

(Točki 5. in 6. se nanašata samo na organizacije združenega dela.)

4. Obvestilo o cenah zaradi spremljanja se pošlje Komiteju za družbeno planiranje in družbeno ekonomski razvoj občine Domžale v enem izvodu.

Zahtevek za prenos

Najkrajša pot do obresti

Obračun obresti od deviznih hranilnih vlog za leto 1985

Kot smo vas že obvestili, spoštovani varčevalci, je bil v letu 1984 spremenjen način obračuna in pripisa obresti od deviznih hranilnih vlog. Bistvo sprememb izhaja iz odloka veznega izvršnega sveta (Ur. l. SFRJ št. 16/84, 34/84, 68/84, 12/85), po katerem se obresti od sredstev na deviznih računih in deviznih hranilnih knjižicah jugoslovenskih državljanov, ki ne živijo in ne delajo v tujini, izplačujejo v dinarjih.

Kako bodo obresti obračunane?

Obresti bodo obračunane po obrestnih merah za devizne hranilne vloge:

7,5 % za vpogledne devizne hranilne vloge

9 % za vloge, vezane nad 1 leto

11 % za vloge, vezane nad 2 leti

12,5 % za vloge, vezane nad 3 leta.

Obresti, izračunane po teh obrestnih merah, vam bodo za vsako vrsto deviz posebej preračunali v dinarje po srednjem tečaju, ki bo za posamezno valuto veljal na dan obračuna, to je 31. decembra 1985.

Zahtevek za prenos obresti od deviznih vlog najkrajša in najenostavnejša pot do obresti

Dinarske obresti od vaših deviznih prihrankov bo banka vodila kot vpogledno vlogo vse do dne, ko bo prejela vaš nalog za izplačilo ali prenos obresti na dinarski račun. Predpisani postopek je zapleten, zato je dvig obresti takoj v januarju, žal, povezan z neizogibnimi vrstami in čakanjem pred bančnimi okenci.

Vse v zvezi z izplačilom obresti je možno urediti mnogo enostavneje, brez nepotrebnih skrbi in že danes.

In kaj je treba storiti? Čim prej, najkasneje pa do 24. decembra tega leta, predložite enoti banke, ki vodi vašo devizno vlogo, ZAhtevek za prenos obresti od deviznih vlog, obračunanih v dinarjih – obrazec DRO-11. V obrazcu, ki ga dobite v vseh enotah Ljubljanske banke, navedite številko tekočega računa ali dinarske hranilne knjižice, kamor želite prejeti obresti; z 31. decembrom 1985 bodo obresti že prenešene na zeleni račun.

To pa še ni vse. Zahtevek za prenos obresti za leto 1985 bo veljal tudi za avtomatski prenos obresti v naslednjih letih. Znesek obračunanih obresti se že od 1. januarja dalje obrestuje po veljavni obrestni meri, kar je posebej pomembno za varčevalce, ki želijo obresti prenesti na hranilno vlogo, vezano nad 1 ali nad 2 leti.

Ce boste zahtevali prenos obresti na tekoči račun, vpis obresti v banki sploh ni potreben. Z obrestmi boste lahko razpolagali že 1. januarja, banka pa vas bo o novem stanju obvestila s prvim rednim obvestilom.

Varčevalcem, ki so zahtevek za prenos obresti predložili banki že lani, bomo obresti za leto 1985 prenesli avtomatično na zeleni račun. Le v primeru, da je medtem prišlo do spremembe, kot je npr. ukinitve dinarskega računa ali ustanovitve nove devizne hranilne knjižice ali deviznega računa, je treba banki predložiti nov zahtevek.

Tudi v primeru, da v Ljubljanski banki nimate na tekočem računu niti dinarske hranilne knjižice, ne bo težav. V enoti naše banke, ki vam je najbolj pri roki, lahko odprete dinarsko hranilno vlogo in številko te vloge vnesete v zahtevek.

Zagotovite si boljši pregled nad privarčevalnimi sredstvi!

Zakaj ne bi, hkrati s prenosom obresti, uredili tudi problema odvečnih deviznih vlog. Marsikateri varčevalec ima namreč več deviznih hranilnih vlog, na njih pa zanemarljivo majhne zneske. Če ste imetnik več deviznih računov ali deviznih hranilnih knjižic, lahko sredstva prenesete na eno ali dve devizni vlogi, s katerima redno poslujete, in si tako zagotovite boljši pregled nad privarčevalnimi sredstvi. Da bi se izognili možnim pomotam, je najbolje, da prinesete v banko tudi vse knjižice oziroma številke deviznih računov (na izpisku, kartončku ali drugače zapisano), ki bi jih želeli zapreti.

S tem obvestilom smo vam želeli predstaviti najkrajšo in najenostavnejšo pot do obresti.

Ljubljanska banka

Pogovor z državnim prvkom:

Končno mu je uspelo

V četrtem poizkusu je BERNARD URBANIJA — „MIŠO“ le uspel v boju za naslov državnega prvaka med motokrosisti. Pretekla tri prvenstva je bil vedno drugi in to kar dvakrat le s točko zaostanka za prvouvrščenim. To je prvič, da je prvak v nižjem razredu do 125 ccm iz naše občine in s tem je tudi pretrgana desetletna premoč tekmovalcev iz Orehove vasi.

Mišo bo kmalu dopolnil 23 let, z dirkanjem pa se ukvarja že polnih sedem let. Na tekmovalca ga poleg mehanika redno spremlja tudi njegova dekle Andreja, na pomembnejše dirke pa še njegova mama, ki je med vsako vožnjo vedno zelo v skrbeh za svojega sina. V rokovnjaški Lukovici, kjer je naš sobesednik doma in zaposlen, je motokros najbolj priljubljen šport med mladimi.

Kdaj in kako si se odločil za motokros?

„Odraščal sem v okolju, kjer ima avto-moto šport že veliko tradicijo in po končani osemletki sem se začel vse bolj zanimati za motorje. V svojem šestnajstem letu sem prvič nastopil na Tomosovem mopedu in že naslednje leto sem s 50 kubičnim Kreidlerjem osvojil naslov republiškega in državnega prvaka v najnižjem razredu.“

In tvoja nadaljnja pot do letošnjega naslova prvaka?

„Nato sem v letu 1981 presedlal na 125 kubičnega suzukija, kateremu sem še vedno zvest. Prvo leto sem bil peti, nadaljnja tri pa vedno drugi do letošnjega naslova prvaka. S tekmovalcem sem, zaradi dobrih rezultatov, nadaljeval tudi med služenjem vojaškega roka.“

Ali si pričakoval letošnji uspeh?

„Pričakoval sem ga že prej, letos sem si bolj želel, da se mi pričakanje uresniči.“

Kaj ti pomeni ta naslov?

„Poleg osebnega zadovoljstva mi naslov veliko pomeni. Povrnila se mi je samozavest in z novo motivacijo bom lažje dosegal še boljše uspehe. Z osvojitvijo naslova prvaka bom imel prednost pri nastopih v tujini, kjer posvečajo temu veliko pozornost.“

Lani si bil prvi Jugoslovčan s končno zmago v tekmovalstvu za pokal Alpe — Jadran, uspešno pa si nastopal na vseh mednarodnih dirkah. Kakšni so zdaj tvoji nadaljnji načrti?

„Nisem se še odločil, v katerem razredu bom tekmoval v prihodnje. Želim si ponovnega uspeha doma in čim več močnih mednarodnih dirk, kjer si bom nabral novega znanja in moči, s tem pa upam na še boljše uvrstitve v mednarodni areni.“

Kako gledajo na tvoje športne podvige v delovni organizaciji Planika in njenem TOZD-u Mojca v Lukovici, kjer si zaposlen?

„Velika večina sodelavcev spremlja moje nastope na dirkah v živo, ali posredno v sredstvih javnega obveščanja. V primeru moje odsotnosti zaradi dirk ali drugih obveznosti opravijo moje delo in nasplošno mi vsestransko pomagajo, za kar sem jim izredno hvaležen, saj mi pomoč sodelavcev veliko pomeni.“

Ali boš kmalu oddirkal v zakonski pristan?

„V svojem načrtu imam še veliko dirk z najboljšimi možnimi uvrstitvami in šele nato pride na vrsto bolj družinsko življenje.“

Letošnja tekmovalna sezona je bila navkljub poškodbam noge pravgotovo najuspešnejša. Na osemih dirkah s po dvema vožnjama si kar desetkrat prvi zapeljal v cilj, na ekipnem prvenstvu si bil petkrat drugi in v zadnji vožnji prvi, čeprav je več kot polovico tekmovalcev nastopilo z močnejšim motorjem. Kakšne so bile tvoje priprave pred to sezono in v bodoče?

„Pozimi sem treniral skupaj s trikratnim svetovnim prvkom Harryjem Evertsom v Belgiji. Zaradi poškodbe sem v komaj začetni sezoni moral z nogo v mavcu nekoliko počivati, kar

pa se mi ni bistveno poznalo na dirkah. Do sedaj sem največ treniral le z motorjem, za še uspešnejšo novo sezono pa imam v načrtu več kondicijskih priprav. Pozimi se bom udeležil dirk na stadionu in v dvorani na Dunaju, kamor me redno vabijo in nudijo dobre pogoje za nastop.“

Tekmovalci iz Lukovice ste dosegli dokaj vidne uspehe v letih tvojih nastopov. Že nekaj let imate najboljšo ekipo, ti pa si že drugi državni prvak iz njenih vrst, enako uspešni so tudi tekmovalci na republiškem nivoju pa vendar ni pravega razumevanja za ta zanimiv in atraktiven šport v naši sredini. S kakšnimi težavami se največ srečujete?

„Največji problem je še vedno stalna proga. Na Močilniku pri Dobu, kjer je bil za naš šport izredno zanimiv prostor in bi lahko potekala po ureditvi, ena najlepših prog, je zdaj smetišče. Nekaj možnosti za prireditve je še, vendar nekateri gledajo na to preveč ozko in že na dosedanjih prireditvah se je pokazalo, da bi kraj in njihova društva lahko imeli več koristi od motokrosa kot od smetišča.“

Motokros ni samo naporen ampak tudi vedno dražji šport. Kako je s finančno pomočjo?

„Za boljše rezultate je vsekakor potrebna pomoč pokroviteljev delovnih organizacij. Po svojih močeh mi pomagata tudi društvo in avstrijski trgovec z motorji, toda brez lastne udeležbe in veliko volje ter samoodrekanja ni zelenega uspeha.“

Tvoji redni spremljevalci in navdušeni navijači so te po končani dirki na ramah odnesli na najvišjo stopnico zmagovalnega odra. Poskrbeli so tudi za šampanjec, ki se je penil v tvojih rokah, kot se za prvaka spodobi. To so bili za te in tvoje zveste privrženice lepi in srečni trenutki. Ali bi je bilo po vsem tem res tako vroče, da do te vrgli še v bližnji ribnik?

„Vse je bilo enkratno. Veselil sem

Državni prvak Bernard Urbanija-Mišo.

Bernard Urbanija tik pred vožnjo na startu.

se osvojitve naslova prvaka, a navijači so mi pripravili pred več kot 10.000 gledalci zares lepo in nepričakovano presenečenje. Kopel pa so mi obljubili že pred dirko, verjetno so se zgledovali po kopeli lanskega prvaka, ko me je v zadnji vožnji prehitel za eno samo točko v skupni razvrstitvi.“

Zaželimo našemu novemu prvaku uspešno nadaljevanje zastavljene poti, da bi nas še naprej razveseljeval z novimi zmagami in tako uspešno predstavljaj ne samo svoj kraj, ampak tudi našo domovino na svetovnih prizoriščih.

Stane Benkovič

Oba prvaka iz naše občine

Končano je letošnje državno prvenstvo v motokrosu. Oba nova prvaka v razredih do 125 in 250 kubikov sta naša občana Bernard URBANIJA iz Lukovice in Marjan AVBELJ iz Domžal. To je do sedaj največji uspeh naših motokrosistov med posamezniki. Urbanija je po treh drugih mestih letos prvič osvojil naslov prvaka in s tem prekinil 10 letni primat tekmovalcev iz Orehove vasi z velikim uspehom v zadnji dirki na njihovi progi. Dobro uvrstitev je dosegel tudi Janez JUHANT, ki se je v prvem letu nastopanja med najboljšimi uvrstil na sedmo mesto. Avbelj pa je po enoletnem premoru že šestič prvak v težjem razredu. Precej smole je imel Vlado Andrejka, ki je bil v preteklih dveh sezonah obakrat tretji, letos pa je zaradi zloma noge nastopil le v dveh prvenstvenih dirkah.

Letošnja sezona je bila za motokrosiste zelo pestra preko vsega leta. Poleg osmih dirk za naslov med posamezniki, od katerih je bila ena tudi v Dobu na progi Močilnik, kjer sta vse zmage iz štirih voženj pobrala naša nova prvaka, so bile še po tri dirke za pokal in ekipno prvenstvo Jugoslavije ter druge dirke.

Ekipo iz Lukovice, ki je bila v preteklih letih skoraj nepremagljiva, je letos precej oslabiljena in zato se je nekoliko slabše odrezala. V pokalnem tekmovalstvu sta se poškodovala Andrejka in Urbanija, kjer sta ju nadomestila mlajša tekmovalca Janez Juhant in Sandi Srdar ter z Jožem Cerarjem osvojili tretje mesto. V ekipnem prvenstvu Jugoslavije so Lukovčani po treh prvih mestih letos pristali na drugem z novimi prvaki iz Jastrebarskega in pred Orehovo vasjo. Ekipe so bile sestavljene iz treh tekmovalcev z različnimi „kubaturami“ motorjev. Naš novi prvak Urbanija se je izkazal tudi tu, saj je bil z lažjim motorjem do 125 ccm petkrat drugi za Predanom (250 ccm), v zadnji vožnji pa je premagal tudi njega. Žal naša ekipa tudi tu ni nastopila v najboljši postavi.

Stane Benkovič

Srečanje telesnokulturnih delavcev

Telesnokulturna skupnost Domžale in Občinski sindikalni svet Domžale organizirata srečanje telesnokulturnih delavcev občine Domžale, ki bo v soboto, 7. decembra 1985 s pričetkom ob 19. uri v dvorani Komunalnega centra Domžale.

Na srečanju bodo podeljena priznanja, plakete telesne kulture in Bloudkove značke. Odličja telesne kulture bodo prejeli vrhunski športniki in ekipe za dosežene rezultate ter telesnokulturni delavci za dolgoletno delo v telesnokulturnih organizacijah, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah.

Na tej prireditvi bodo proglašene najboljše delovne organizacije za tekmovalstvo v okviru občinskih sindikalnih srečanj ter delovne organizacije za razvoj množičnosti v telesni kulturi.

Po podelitvi odličij bo zabavni program s plesom in srečolovom. Vstopnice za prireditev, ki so po 200,— din lahko dobite na Telesnokulturni skupnosti Domžale, Ljubljanska 36.

Komisija za podelitev priznanj pri Telesnokulturni skupnosti Domžale

Uspela alpinistična odprava AO Mengeš:

Yosemite 85

Yosemitsko dolino so letos obiskali štirje slovenski plezalci. Planinska zveza je finančno podprla Kozjeka (AO Matica) in Podgornika (AO Nova Gorica), nakar sta člana AO Mengeš METOD ŠKARJA in CVETO JAGODIČ odšla s samostojnim sofinanciranjem. Na pomoč so jima priskočile tudi nekatere delovne organizacije, od PD pa nista dobila niti dinarja.

Odpotovala sta 10. septembra z Brniškega letališča v ZDA, od tod pa z avtobusom 3000 km v Kalifornijo. Po petih dneh potovanja sta prišla v Yosemitsko dolino in že naslednji dan pričela z vzponi. Že na začetku sta se podala v smeri VII in VIII težavnostne stopnje. Srečala sta se z Ljubljankanko Lidijo Painkiher, ki od leta 1983 živi v Kaliforniji in se je posvetila le plezanju. Temu primeren je tudi rezultat, saj se je uvrstila med petorico najuspešnejših alpinistk na svetu. Lidija jima je tudi svetovala, v katero smer naj se podata.

Plezala sta osem dni in preplezala deset smeri. Najtežji vzpon, ko sta plezala, je bil ocenjen z VIII (+). Ko naj bi se lotila smeri IX. stopnje, si je Metod poškodoval gleženj in vrnila sta se domov brez vzpona z oceno devet.

Za odhod v Kalifornijo se zahvalujeta naslednjim DO: Melodija Mengeš, Inex Adria, Plutal in Hidrometal.

Dare Božič

Športni koledar — november in december

- Delavske športne igre — občinsko prvenstvo v šahu
- Od 10.11. do 30.11.1985 medobčinska liga v odbojki za telesno-kulturne organizacije, delovne organizacije in krajevne skupnosti;
- delavske športne igre — občinsko prvenstvo v odbojki;
- šolska športna društva od 10. do 30.11.1985 — prvenstvo šolskih športnih društev v košarki;
- šolska športna društva 22. in 23.11.1985 — prvenstvo šolskih športnih društev v namiznem tenisu;
- od 1. do 29.12.1985 trim tekmovalstvo v kegljanju za posameznike iz telesnokulturnih organizacij, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti;
- od 1. do 29.12.1985 trim tekmovalstvo v košarki za telesnokulturne organizacije, delovne organizacije in krajevne skupnosti;
- 7.12.1985 — srečanje telesnokulturnih delavcev 85 — zaključna prireditev za telesnokulturne organizacije, delovne organizacije, krajevne skupnosti in osnovne šole;
- od 13. do 20.12.1985 prvenstvo šolskih športnih društev v odbojki.

Mladim ni vseeno

Na okrogli mizi o delegatskem sistemu, ki je bila 24. oktobra v Srednji kovinarski in usnjarski šoli, so sodelovali mladi iz občine Domžale in dr. Miha Ribarič, predsednik zakonodajno pravne komisije Skupščine SR Slovenije.

Mladi se na svojih področjih dela velikokrat srečujejo s problematiko delovanja delegatskega sistema. Zato je komisija za idejnopolično delo pri OK ZSMS organizirala okroglo mizo z naslovom „Delegatski sistem in mladi v njem“. V uvodu je gost dr. Miha Ribarič predstavil mladim dokument kritične analize delovanja političnega sistema, ki je pripravljen za javno razpravo.

V okviru analize stanja je opozoril na tri probleme – normativizem, infrastruktura in mednacionalni odnosi, v osvetlitvi le teh, pa se je osredotočil predvsem na prva dva. Po njegovih besedah samoupravljanju prav gotovo ne moremo pomagati s tem, da vse predpišemo. Naše skupščine so še vedno preobremenjene s sprejemanjem samoupravnih predpisov in aktov. Kljub temu pa je ravno na tem področju še mnogo pomanjkljivosti, saj se v praksi še vedno sprašujemo kaj mora delavec sprejeti z osebnim izjavljanjem in kaj lahko sprejme delavski svet. Drugače je na področju družbenih dejavnosti, ko zakoni ne dopuščajo večjega manevrskega prostora za svobodno menjavo dela. Na področju infrastrukture se ključne ekonomske investicije sprejemajo izven združenega dela. Iz tega sledi

premajhna zainteresiranost in angažiranost delegatov in preko njih tudi baze za dosledno izvrševanje sklepov.

Kritična analiza političnega sistema poudarja predvsem naslednje naloge:

– omejitev države v njene okvire in upoštevanje družbenoekonomske zakonitosti

– odločitve naj se dejansko sprejemajo v skupščinah in ne v DPO ali izvršnih svetih

– pri evidentiranju delegatov za zbor združenega dela republike naj se bolj upošteva njihova povezanost z dejavnostjo in manj teritorialni princip

– skupščina SFRJ naj okrepi vlogo združenega dela v obeh zborih.

Tov. Ribarič je opozoril tudi na pomanjkljivosti kritične analize političnega sistema, saj zastopavlja vlogo

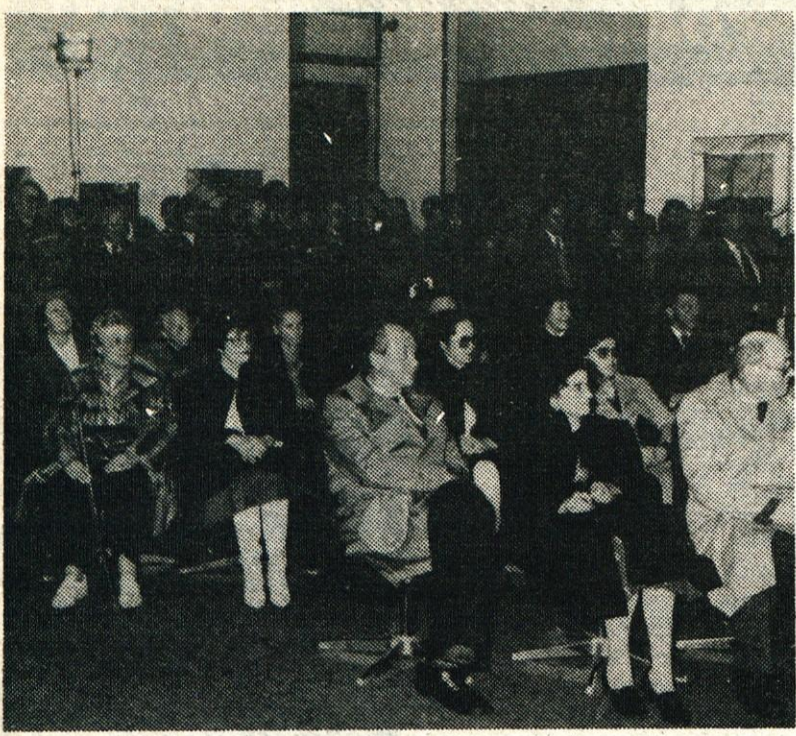
subjektivnega faktorja in kadrovske politike.

Nenazadnje pa se je dotaknil problema vključevanja brezposelne mladine v delegatski sistem. Ta mladina nima možnosti za vključevanje v upravljanje družbe in tako je izrinjena iz aktivnega družbenega življenja. Tako se ustvarja monopol zaposlenih nad odločanjem. To pa je v nasprotju s samoupravnim sistemom, katerega cilj je motivirati vse ustvarjalne sile za reševanje praktičnih potreb in vprašanj.

V razpravi so mladi opozorili na problem gospodarske krize, ki narekuje predvsem reševanje eksistenčnih problemov. Slabo reševanje teh problemov vodi v brezbrizne mladih. Iztok Doma se je osredotočil na vprašanje premajhne osveščenosti baze o možnostih, ki jih daje samoupravljanje. Simon Mavsar je v svoji razpravi poudaril preveliko vlogo administracije, opozoril je na napake, ki jih delajo delegati, podčrtal je tudi problem odgovornosti. Cveta Žen je opozorila na zapostavljanje mladih kadrov, mladih strokovnjakov v delegatskem sistemu; mladi so podčrtali dejstvo, da so prenatrpani dnevnimi redi na različnih skupščinah, preobsežna gradiva in prekratki roki za sprejemanje družbeno pomembnih sklepov.

Razprava je odprla mnogo vprašanj, o katerih se bomo morali mladi še pogovarjati v svojih okoljih in seveda pri njihovem reševanju tudi sodelovati.

Breda Habjan

Otvoritve razstave del akademske slikarke Vere Terstenjak-Jovičič se je udeležila množica obiskovalcev. V kulturnem sporedu so bile predstavljene pesmi Tomaža Boleta, spregovoril pa je predsednik ZKO Slavko Pišek.

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst šivalnih strojev

tine klančar
vir - čufarjeva 6
DOMŽALE

RAČUNALNIŠKI SISTEMI

Servisiranje in programiranje

commodore

Ladislav Jeretina ing.

61230 DOMŽALE Sp. Jarše 38 a

Okolje in mi:

Ravnanje z odpadki in reciklažo

Svet, v katerem živimo, se čedalje bolj sooča z vprašanjem, kako ravnati z vsemi vrstami odpadkov, od gospodinjskih pa do industrijskih. Do obdobja industrializacije odpadki niso predstavljali nevarnosti za onesnaževanje okolja, saj so bili pretežno organskega porekla. Njihova razgradnja je bila biološko enostavna in dokaj hitra. V zemlji so hitro preminili, če so zašli v vodo, je ta pretekla sedem kamnov in bila čista.

Industrija je prinesla kovine, med njimi tudi strupene in radioaktivne, plastične in sintetične materiale in razne kemične spojine, ki jih predvsem razviti svet na veliko uporablja in jih, kot odpadne snovi, tudi v ogromnih količinah odvrže. Te vrste odpadkov pa zastrupljajo vodo, zrak in zemljo, ki so osnovne vrvice za zdravo človekovo življenje. Posledice nekontroliranega ravnanja z odpadki so včasih zelo hude in nepopravljive in so že povzročile prave katastrofe.

Ravnanje z odpadki urejajo zakonski predpisi, pravilniki in sanitarni varstveni pogoji. Vendar se v vsakdanjem življenju in praksi, pod izgovorom ekonomike, dragih investicij in podobnih razlogov, večkrat odstopa od predpisanega.

Še večkrat pa so vzrok nevednost, nepoučenost ali malomarnost posameznikov, ki doma, v naravi ali na delovnem mestu ne ravnajo pravilno z odpadki.

Zaradi navedenega je pri Društvu za zaščito okolja ustanovljena strokovna komisija, ki ima najmanj štiri (4), sicer pa šest (6) stalnih članov iz različnih področij dejavnosti (komunalna, kemijska, biološka, gradbena, prosvetna usmerjenost).

Področje dela komisije so hišni odpadki, kmetijski in industrijski odpadki in emisije škodljivih snovi v zraku, tleh in vodi.

Področje dela se prekriva z delom komisije za varstvo zraka in varstvo vode, zato je predvideno sodelovanje z obema komisijama v DVO.

Strokovna komisija si je postavila naslednji program dela, naloge in cilje:

1. Program dela:

- spremljanje strokovne literature in spoznanje s področja odlaganja odpadkov;
- pregled nad obstoječimi zakoni in predpisi s področja odpadkov, proučevanje le-teh ter sodelovanje v javnih razpravah s predlogi in pripombami pri sprejemanju novih predpisov;
- spremljanje prostorskih in urbanističnih aktov, ki zadevajo odlaganje odpadkov ter lokacij objektov in naprav, ki so s svojimi odpadki škodljive za okolje;
- sodelovanje s strokovnimi organizacijami pri planiranju dolgoročnih rešitev odlaganja in reciklaže odpadkov ter sanacij obstoječih odlagališč;
- sodelovanje z inšpekcijskimi in upravnimi službami;
- spremljanje dela komunalnih dejavnosti;

– sodelovanje s SZDL in družbenopolitičnimi skupnostmi glede vprašanja odlaganja odpadkov;

– sodelovanje s šolami in organiziranje strokovnih predavanj, obveščanja javnosti o stališčih in odprtih vprašanjih;

– popis odlagališč v občinah Domžale in Kamnik ter izdelava topografije odlagališč;

– organiziranje očiščevalnih akcij.

2. Naloge:

– podpirati in sodelovati v akciji za planiranje in izgradnjo centralnega kompostišča v okviru čistilne naprave Domžale;

– začeti v delovnih organizacijah, šolah in krajevnih skupnostih akcijo za zbiranje odpadkov, sortiranje odpadkov in vračanje industriji za ponovno predelavo;

– doseči čimprejšnjo ukinitvev začasnega odlagališča odpadkov v Dobu, zahtevati spoštovanje dogovorov v zvezi z varovalnimi ukrepi v času odlaganja in sanacijo zemljišča po končanem odlaganju;

– začeti s pobudo za urejanje lokalnih odlagališč neškodljivih odpadkov v posameznih krajevnih skupnostih oz. organiziranje odvoza odpadkov;

– opozarjanje pristojnih služb, zadolženih za odpadke pri obeh občinah in projektnih organizacij, za planiranje skupnega odlagališča;

– skrbeti za čimprejšnjo ukinitvev divjih odlagališč in sanacijo zemljišča na teh odlagališčih.

3. Cilji:

Cilj prizadevanj komisije za odpadke in Društva za varstvo okolja je vzpostaviti pogoje za čisto in zdravo okolje, skrb za nas, za naše potomce in za lepši svet, ki nas obdaja.

VARSTVO PRED HRUPOM

Hrup vedno bolj vstopa v naše življenje kot negativni dejavnik onesnaževanja okolja. Njegov vpliv je bistveno večji, kot si morebiti predstavljamo. Njegovi učinki nas spremljajo v vsakem trenutku življenja (delovno mesto, dom, pot na delo in nazaj) skoraj neopazno, škodljivi učinki pa se kopičijo v človeškem organizmu in se, navidez nenadoma, pokažejo v obliki najrazličnejših okvar.

Problemom hrupa posvečajo mnogo pozornosti tudi v mednarodnih razpravah in aktih. V aktih ustrezne strokovne

komisije pri OZN onesnaževanje s hrupom postavljajo na tretje mesto, takoj za onesnaževanjem ozračja in voda.

Hrup ne povzroča le okvar sluha, ampak vpliva na celotni nervo-vegetativni sistem in povzroča motnje v sistemu krvnega obtoka, prebavil, itd. Zato se mora naša komisija takoj in konkretno spopasti z njim.

Problematika onesnaževanja s hrupom naj bi se v okviru DVO Domžale-Kamnik reševala čimbolj široko: izhajajoč iz najširše baze prebivalstva, z vključevanjem čimvečjega števila strokovnih služb in tesno povezanostjo z družbenopolitičnimi organizacijami, predvsem s SZDL.

Kritične primere s področja hrupa na območju obeh občin moramo reševati z aspekta splošnih družbenih koristi in z aspekta lokalnih interesov po zmanjšanju onesnaževanja s hrupom. Vsi predlogi za konkretno reševanje naj bodo usklajeni z opredelitvami občinskih upravnih organov.

Program dela Strokovne komisije za varstvo pred hrupom je:

1. Opredelitev zakonskih norm v dovoljenih nivojih hrupa v:

- urbanem okolju,
- polindustrijskem okolju,
- industrijskem okolju,
- proizvodnih obratih,
- okolici letališč,
- okolici prometnih poti;

2. Razvrstitev teritorijev občin v posamezna okolja;

3. Evidentiranje morebitnih posameznih kritičnih primerov, ki odstopajo od zakonskih predpisov;

4. Evidentiranje morebitnih kritičnih primerov, z zahtevo po takojšnjem ukrepanju;

5. Zaslédovanje morebitnih primerov obolenj, katerih vzrok je izpostavljenost človekovega organizma hrupu – podatki zdravstvene službe specialistov medicine dela;

6. Evidentiranje proizvodnih dejavnosti in obratov, kjer se pojavljajo obolenja zaradi delovanja hrupa;

7. Izvedba predavanj o dejavnosti hrupa na človeški organizem;

8. Pričetek akcije za odpravljanje negativnih pojavov, ugotovljenih pod 3, 4, 6;

9. Vključevanje družbenopolitičnih organizacij, strokovnih služb (specialisti medicine dela, sanitarna inšpekcijska služba), sistema javnega obveščanja (občinska glasila) v akcije opredeljene pod točko 8.

Delo po zasnovanih programskih usmeritvah vodi Strokovna komisija za varstvo pred hrupom, ki si za svoje delovanje oblikuje poslovnik, ki vsebuje splošni del (vsebina 1. točke) in posebni del, ki določa delo komisije v tekočem koledarskem letu.

Komisija svoje delo oblikuje, usklajuje in postavlja zaključke na svojih rednih sejah ali izrednih sestankih. O delu komisije poroča njen predsednik.

Delovanje komisije mora biti v skladu s pravili društva in z zakonskimi normativi predvidenimi za tovrstno dejavnost.

Osnovni plan komisije:

V začetnem obdobju delovanja, to je v letih 1984 in 1985 naj bi komisija s predavanji po krajevnih skupnostih skrbela predvsem za izobraževanje občanov s temami o škodljivosti delovanja hrupa na človekov organizem in k možnostim za zmanjševanje hrupa.

Vzporedno s tem naj bi tekla akcija evidentiranja hrupnih področij, objektov in proizvodnih obratov.

Po opravljeni prvi fazi bi prešli postopoma na strokovno poglobljeno utemeljitev in akcije za odpravljanje najbolj perečih problemov.

Terminski plani:
1984/1985:

– oblikovanje Strokovne komisije za varstvo pred hrupom in poslovnika komisije;

– organiziranje predavanj v Krajevnih skupnostih, po možnosti 1 x mesečno;

– evidentiranje hrupnih področij na osnovi opravljenih meritev;

– pričetek akcij za odpravljanje najkritičnejših primerov onesnaževanja s hrupom.

Strokovna komisija za varstvo pred hrupom naj bi imela svoje redne seje vsaka dva meseca.

VARSTVO NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE

1. Uvod

Varovanje naravne in kulturne dediščine pomeni eno izmed ključnih nalog današnjega časa. Razmah industrializacije, nenaumska raba površin, stihijski razvoj urbanizacije in še vrsta faktorjev kaže na to, da je potrebno varstvu naravne in kulturne dediščine posvetiti veliko več pozornosti kot dosedaj. Napak, storjenih pri nepravilnem obravnavanju dediščine (rušenja kvalitetnih objektov, nepravilno izkoriščanje in poraba zemljišč, nestrokovne rešitve prenove, napačna lokacija proizvodnih in stanovanjskih dejavnosti...), v večini primerov ni moč popraviti. Zato je nujno, da se najprej posveti največ pozornosti osveščanju širših množic in skozi takšen pristop doseže višji nivo strokovne izobraženosti vsakogar, ki lahko in ki je dolžan skrbeti za ohranjanje naravne in kulturne dediščine.

2. Naravna in kulturna dediščina

Varovanje naravne in kulturne dediščine pomeni varstvo nepremičnin, premičnin in njihovih skupin, območij in posameznih delov narave, ki imajo za določeno območje kulturno, znanstveno, zgodovinsko ali estetsko vrednost.

2.1. Naravno dediščino v tem sklopu predstavljajo geološke tvorbe, nahajališča mineralov in fosilov, geomorfološke oblike, površinski in podzemeljski kraški pojavi, soteske in tesni, ledeniki in oblike ledeniškega delovanja, izviri, slapovi, brzice, jezera, močvirja in barja, potoki in reke z obrežji, redki in značilni eksistenčni življenjski prostor rastlinskih in živalskih vrst, reliktno, endemične, redke in značilne

živalske vrste, drevesa, krajinska območja, razgledišča in izletišča, gorski vrhovi, objekti vrtno arhitekture in oblikovane narave.

2.2. Kulturno dediščino predstavljajo predmeti ali skupine predmetov, zgodovinskega, arheološkega, umetnostnega, etnološkega, antropološkega in naravoslovnega pomena, stavbe in drugi predmeti, ki so v zvezi s pomembnimi osebam, stvarmi ali dogodki naše politične in kulturne zgodovine, arhivska gradiva, arheološka najdbišča, arheološke najdbe, umetniška dela in oblikovani izdelki, etnološki predmeti, stara orodja, naprave in stroji, stavbe, skupine ali deli stavb umetniške, zgodovinske ali tehnične privlačnosti, naselbinska območja, stara vaška in mestna jedra.

2.3. Naloga strokovne komisije je skrb za varstvo naravne in kulturne dediščine.

3. Način delovanja

Strokovna komisija opravlja svoje delo na rednih in izrednih sestankih. Na njih proučuje problematiko, razpravlja ter oblikuje, usklajuje in formulira zaključke. O svojem delu vodi zapisnike. O delu in rezultatih poroča predsednik oz. njegov namestnik.

Strokovna komisija oblikuje svoj program dela, ki ga detailneje opredeli za vsako leto posebej.

Strokovna komisija naj bi imela svoje redne seje vsako četrtletje. Glede na aktualnost problematike pa bi imela svoje izredne sestanke tudi v manjših časovnih presledkih.

4. Program dela strokovne komisije

– sodelovanje strokovne komisije pri oblikovanju družbenih planov obeh občin, s posebnim poudarkom na varovanju naravne in kulturne dediščine,

– sodelovanje pri programskih in izvedbenih rešitvah urejanja prostora,

– sodelovanje s strokovnimi organizacijami za varstvo naravne in kulturne dediščine,

– evidentiranje obstoječih konfliktnih situacij,

– opozarjanje na kršenje zakonskih norm in predpisov,

– spodbujanje akcij varovanja posameznih naravnih oz. kulturnih spomenikov,

– varovanje narodne identitete in njene kontinuitete,

– vključevanje organov, organizacij, društev in skupnosti v akcije varstva naravne in kulturne dediščine,

– seznanjanje širše javnosti s problematiko varovanja naravne in kulturne dediščine (objavljanje v sredstvih javnega obveščanja, priprava in organizacija predavanj, srečanj in strokovnih ekskurzij...).

5. Program dela za leto 1985:

– konstituiranje strokovne komisije za varstvo naravne in kulturne dediščine,

– evidentiranje konfliktnih situacij, ki so v teku,

– pomoč pri reševanju konfliktnih situacij,

– izobraževanje občanov: priprava in organizacija predavanj, objavljane člankov v sredstvih javnega obveščanja, organiziranje strokovne ekskurzije,

– sodelovanje pri oblikovanju dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov občin,

– sodelovanje pri pripravi odlokov o razglasitvi nepremičnin, kulturnih in zgodovinskih spomenikov.

Mali oglasi

V središču Domžal dam v najem garažo. Oddam brezplačno večjo količino kamena za gradnjo temeljev za hišo. Pokličite dopoldan na telefon 721-080.

Za 4 ure dnevno vzameta mož in žena na svoj dom honorarno delo. Naslov v uredništvu.

Izvajam in popravljam elektroinstalacije, čistim in servisiram električne bojlerje. Janez Otrin ml., Varškova 6, Domžale. Tel. 721-653 popoldne.

Prodajam 400 kg krmilnega korenja. Planinc, Trnjava 4, 61225 Lukovica.

Zaposlim KV ali PKV avtomehanika iz okolice Domžal ali Kamnika. Pogoj odslužen vojaški rok. Servis avtomog Gregorc, Kamniška cesta, Mengeš.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

V Domžalah iščem opremljeno garsonjero ali enosobno stanovanje. Možnost predplačila. Ponudbe na tel. 224-644 int. 23 med 8. in 16. uro.

Prodajam garažo v Mengšu ob bloku, Blejčeva 9. Informacije na tel. 721-648 oz. 721-816.

Hišni svet Veljka Vlahovića 2b, Domžale objavlja honorarno čiščenje skupnih prostorov. Pismene ponudbe na HS, dodatne informacije po telefonu po 16. uri na številki 722-613 in 722-616.

Javno prepovedujemo vsakršno-koli vožnjo Cerar Marjanu, Rafočle n.h. po gozdni poti na Gornji hrib, ker tam nima lastništva parcele. Igljič, Kveder, Pavlič, Klopčič, Dobravec.

TEKSTIL Ljubljana n.sol.o.
TOZD FILC Mengeš o.s.o.
Blejčeva 4, Mengeš

objavlja
prosta dela in naloge:

1. FAKTURISTI

Pogoji:
srednja ekonomska šola – komercialne smeri, lahko pripravnik s pripombo možnost zaposlitve, znanje strojepisja

2. SNAŽILKA

Pogoji:
osnovna šola, OD cca 42.000 din.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na naslov TEKSTIL TOZD FILC Mengeš, 61234 Mengeš, Blejčeva 4 – v 8. dneh po objavi.

STE MORDA ZAMUDILI? ŠE JE ČAS ZA PRIJAVO V TEČAJ O VARSTVU PRI DELU

za nosilce samostojnega osebnega dela (obrtnike) in delavce v obrtni dejavnosti.

Zakon o varstvu pri delu (Uradni list SRS, številka 16/80) predpisuje vsem, da imajo OPRAVLJEN IZPIT IZ VARSTVA PRI DELU

Vsi tisti, ki že imajo izpit iz varstva pri delu, morajo vsaka TRI LETA opravljati PREVERJANJE ZNANJA. PRIJAVITE SE LAHKO NA DELAVSKI UNIVERZI DOMŽALE, Kolodvorska 6, Domžale, tel. 721-082 DO 1. DECEMBRA 1985.

NA ISTEM NASLOVU SE LAHKO PRIJAVITE TUDI ZA TEČAJ HIGIENSKEGA MINIMUMA IN V VSE DRUGE OBLIKE IZOBRAŽEVANJA.

Sklad za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela
Domžale

TOZD OPREMOTEHNA
Veleblagovnica, Titov trg 1

VAM NUDI

POLEG CELOTNEGA PROGRAMA ŽENSKE, MOŠKE, OTROŠKE IN ŠPORTNE KONFEKCIJE TER OBUTVE IZ SEZONE JESEN-ZIMA 1985/86 PO POSEBNO UGODNIH CENAH

NA OTROŠKEM ODDELKU:

- dekliške spodnje hlače od 140.– do 180.– din (4 do 16 let)
- pletene puloverje od 500.– do 1.600.– din (2 do 14 let)
- puli puloverje od 480.– do 1.050.– din (2 do 16 let)
- dokolenke iz frotirja od 130.– do 160.– din (2 do 6 let)
- žametne hlače od 2.390.– do 3.450.– din (2 do 16 let)
- dekliške bluže iz bombaža od 1.050.– do 1.150.– (8 do 16 let)

NA ŠPORTNEM ODDELKU:

- moške bunde ADIDAS od 9.500.– din dalje
- moške in ženske drsalke, program vezi TYROLIA, vse še po lanskim cenah

NA ODDELKU ŽENSKE KONFEKCIJE:

- zimske jakne iz umetnega krzna po 15.228,50 din
- zimske plašče po 17.796,50 din (št. 38–50)

- kostime vzorčaste po 15.343.– din (št. 40–48)
- kostime (ribja kost) iz 100 % runske volne po 20.152.– din
- zimska krila v drobnem vzorcu po 5.668.– din (št. 40–50)

NA ODDELKU ČEVLJI:

- moške usnjene rokavice po 2.165,35 din
- ženske usnjene rokavice po 1.471,05 din
- velika izbira copat ter zimskih vložkov za čevlje

NA ODDELKU METRAŽA:

- veliko izbiro raznih vrst blaga po ugodnih cenah

CENJENE STRANKE OPOZARJAMO, DA ŠE VEDNO NUDIMO POTROŠNIŠKO POSOJILLO ZA NAKUP KONFEKCIJE PO UGODNIH POGOJIH:

- 3 mesece 0% obresti
- 6 mesecev 6% obresti

NA ODDELKU CICIBAN PA VAM NUDIMO TUDI VELIKO IZBIRO IGRAČ!

GRADITELJI!

PE KURIVO, Masljeva 4, Domžale

IMA NA ZALOGI:

- stavbno pohištvo (okna – nezastekljena, dvojna zasteklitev z roletno, s polkni ali brez, podstrešna okna in stopnice, notranja vrata vseh dimenzij, vhodna vrata ter lesena in kovinska garažna vrata)
- opaž, parket, steklene prizme...
- termoizolacijski in hidroizolacijski material (novoterm, tervol, stiropor, lendapor, izotekt, strešna lepenka, smola...)
- marmor police, stopnice in tlak, betonske plošče, travne plošče...
- drugi osnovni gradbeni material potreben pri obnovi in gradnji.

OBIŠČITE NAS, PREPRIČAJTE SE O IZBIRI IN UGODNIH CENAH!

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, brata, starega očeta

PAVLETA PIRNATA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, denarno pomoč, darovano cvetje ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku za lepo opravljen obred. Zahvaljujemo se tudi pevcem za odpete žalostinke, domžalski godbi in Budničarjem za pomoč pri organizaciji pogreba.

Zalujoči: vsi njegovi.

Trud in trpljenje je bilo tvoje življenje!

V SPOMIN

Dne 18. decembra 1985 bo minilo leto dni, odkar si nas zapustila, draga sestra in teta

HELENA US iz Moravč

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Domu upokojencev Domžale, govornici ZB Moravče, pevcem za lepo zapete žalostinke, gospodu župniku za opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo v tako velikem številu spremili na zadnji poti, ji darovali cvetje. Hvaležni smo vsem, ki se za trenutek ustavite ob njenem grobu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti moža, očeta, brata, strica in starega očeta

ERNESTA KETIŠA iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in vence. Posebno zahvalo govorniku ZB in domžalskemu upokojenskemu pevskemu zboru ter župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi.

V SPOMIN

Mineva leto dni praznine in bolečine ob spominu nate, naša draga mama

IVANA PERGAR iz Sp. Prapreč 11

V naših srcih si vedno z nami. Hvala vsem, ki se je še spominjate!

Vsi njeni najdražji.

ZAHVALA

Minilo je že več kot mesec dni, ker te med nami več ni! Čakamo te zaman, ker krije te grob hladan!

ANČKE CERAR

roj. Ravnikar
Zg. Javorščica 4

ki nas je tako nepričakovano in nenadoma zapustila ter odšla še tako mlada v prerani grob.

Vsem, ki ste se poslovlili od nje, jo zasuli s cvetjem, nam izrazili sožalje ali karkoli pomagali, prav lepa hvala. Posebna zahvala velja vsem dobrim sosedom, ki ste nam v tem težkem trenutku stali ob strani ter nam pomagali in nas tolažili. Hvala vsem, ki ste jo spremili na moravško pokopališče v tako velikem številu. Zahvala moravškemu g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in g. župniku iz Doba za ganljive besede. Hvala moravškim pevcem za zapete žalostinke, tovarni Helios za venco in pomoč, govornikom za čudovito pripoved o njenem življenju in delu ob odprtem grobu. Hvaležni smo dr. Pevcu za pomoč v njeni boleznih.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Zalujoči:
mož Miha, sin Andrej, hčerka Darinka in ostalo sorodstvo.

Medtem, ko si ves napredni svet prizadeva za čimprejšnjo razorožitev, v Ihanu načrtujejo gradnjo modernega strelišča za biatlonce. Prav. Če bo to kaj vplivalo na zmanjšanje smrada v Ihanu, pravijo Ihanci, glasujemo tudi za gradnjo raketnega oporišča...

Brez skrbi, Ihanci! Raketnega oporišča ne bo, smrda pa bo. Zagotovo...

V Trzinu bo bodoče industrijsko središče, v Jaršah skladiščno in v Radomljah rekreacijski center. Povsod načrtujejo, da se bo tja steklo ogrom-

no denarja. Le kaj načrtujejo Mengšani?

Domžalska „Trnjulčica“ ali „Trnjulčnik“

V nepreglednem ovinku na Krakovski v Domžalah je že večkrat počilo, ker lastniku hiše in vrta, nasproti Napredkovega skladišča, ni treba striči lepoticnega grmičevja in žive meje, tako da je prerasla že pločnik. Zato pešci hodijo po cesti in ogrožajo promet.

Kaže, da so krajanji in odgovorni organi s tem zadovoljni. Še najbolj pa lastnik zaraščene gradiča, v katerem očitno živi domžalska „trnjulčica“... Kdo jo bo prebudil, da postrizje svoje trnje?

Plava...

Tov. Škarja s Prevoj nas je dne 6.11.1985 poprosil, da domžalski javnosti povemo, kako možakar že 5 dni plava...

„Nič ne de, prijatelj! Mnogo, vse več jih je, ki plavajo od prvega do zadnjega v mesecu!“

Slamice iz mengeškega slamnika

V Mengšu sta se dva tovarnjaka s prikolic v kratkem zaporedju zaletela v Kraljevo, nato pa še v stavbo Slamnika. Nekateri s krajevne skupnosti pravijo, da sta bili nesreči izvedeni na nepravilnih mestih — že precej časa čakajo, da bi se kdo tako brez hujših posledic zaletel v Kobilčevo in v Hostnikovo hišo in bi tako na hitro rešil problem dve propadajočih hiš ob glavni cesti. „Šleparji“, drugič torej boljši pogled!

Semafor pri Pavovcu bo po zadnjih obljubah predan obratovanju po novih časovnih izmerah ob Dnevu republike. Upajmo, da ne bo gorela samo praznična — rdeča — barva, ampak vse tri, v pravem sorazmerju!

Cesta med Mengšem in Domžalami je razširjena za cel meter. Obnovitev gre iz sredstev, ki bremenijo avtocesto Naklo — Ljubljana, ker je bila omenjena cesta ob izgradnji avtoceste preobremenjena. Zdaj lahko samo še čakamo, da bodo kje v bližini zgradili še kakšno avtocesto, da bo kanilo nekaj tudi k nam...

Mengeški semafor je dobil v Trzinu dvojčka. Prej smo hoteli imeti varno križišče, zdaj pa se jezimo, ker moramo čakati. Ob konicah res ne teče promet najbolj gladko skozenj. Nabirajo se kolone po vsem Trzinu. Predlagamo dodatek: miličnika, ki bi sprti preklapljal, da bi bili zadovoljni prav vsi...

Loški otroci so neradi začeli hoditi v trzinsko šolo, zdaj pa so menda tako navdušeni nad odlično opremo, zobozdravnico itd., da bi najraje še drugi Mengšani začeli hoditi v šolo v Trzinu. Ko bi prej vedeli...

SIM

SVET SREDNJE KOVINARSKÉ IN USNJARSKÉ ŠOLE DOMŽALE

objavlja odprodajo naslednjih osnovnih sredstev:

1. Aparat za pripravo hot-doga Izklicna cena 15.000.— din
2. Stroj za razmnoževanje REX ROTARY 450 Izklicna cena 30.000.— din

Odprodaja bo 2.12.1985 ob 8. uri v prostorih šole na Ljubljanski c. 105 (kovinarska delavnica). Ogled je možen pol ure pred pričetkom.

Restavracija Slamnik prireja:

VEČERE Z ŽIVO GLASBO

Restavracija Slamnik, ki deluje v okviru domžalskega Napredka, se je v novi sezoni vnovič potrudila in tako bo začela s 15. novembrom prirejati vsak petek in soboto v večernih urah (od 20. ure dalje) večere, za katere so ob polni gostinski ponudbi zagotovili tudi živo glasbo — ansambel STUDIO.

Posebej poudarjajo svojo veliko skrb, da bodo gosti na teh večerih zadovoljni: tako so pripravili poleg običajne celovite gostinsko-kulinarične ponudbe še poseben izbor specialitet iz pljučne pečenke.

Tako bo vnovič oživelo nekdanje življenje Slamnika, saj upajo, da bo ta restavracija spet postala sestajališče občanov, ki so željni ob dobri gostinski ponudbi prijaznega razpoloženja v dobrem lokalju.

Travestija neke reklame

Prvi glas: „Navsezgodaj v Ihanu in Študi diši...“
 Drugi glas: „Pa res diši!“
 — „Že proti centru Domžal diši...“
 — „Pa na drugo stran proti Mengšu diši...“
 — „Pa se je dan komaj začel!“
 — „In kako v Stobu diši!“
 — „Tudi na Količevem diši...“
 — „Po svežih prašičjih drekih in krhkem blatu iz domžalskih in kamniških kanalizacijskih cevi diši!“
 — Najboljša dišeča domžalska novost:
 Skupno prvi in drugi glas: „Študljanski butiki izvrstnih vonjav!“

Mali oglas posebne sorte

12 km iz Ljubljane, v južno, trenutno še zelenem pasu občine Domžale, prodam ali zamenjam popolnoma novo hišo.

Kot posebno ugodnost ponujam stalne, brezplačne močne vonjave in izparine iz bližnje čistilne naprave (z uvoženo tehnologijo), ihanske farme slastnih prašičkov (evropska raven!) in goste, zamaščene, vsake pol ure drugače obarvane, mlakušje imenovane „Kamniška Bistrica“ (to namišljeno ime verjetno izhaja iz predčistilnega obdobja naših razvojno zaostalih prednikov — Bog jih je že obvaroval vsega najhujšega s tem, da jim je prihranil pogled na to lepo sedanost in še lepšo prihodnost).

Oken v tem čudovitem predelu naše domovine ne boste potrebovali in jih lahko mirno zazidate, razen če si ekstra ne želite kakšnih težav z dihanjem in živčki (upam, da nimate za povrh še kakšnih otrok nagnjenih k bronhitisu in podobnim težavam današnje mladine in ostarelih).

Tudi sicer vam ni treba pohajati okrog vogalov, ker vam kakšne kroglice ali šibre, namenjene za odstrel vzgojenim fazanom, lahko kaj hitro zaide v vaše stegence.

V tej okolici se vam obeta zelo lepa tehnološko visoko razvita prihodnost; če takoj plačate 7,5 milijonov (za začetek) lahko v tej nadpov-

prečno razviti občini že okoli leta 1985 pričakujete telefonček.

Trgovine, vrta ali morda avtobusa in ostalih nadlog 20. stoletja se vam tu ni treba bati.

V bližini je sicer postavljen nek reaktorček s priročnim skladiščem za neke nepomembne odpadke, vendar iz tega nič ne zaudarja in se niti ne kadi — tako, da kar brez skrbi (vsaj po avtoritativnih zagotovilih tistih, ki jim ni treba živeti blizu!).

Za nameček vam z veliko gotovostjo zagotavljam še kompostarno po avstrijski tehnologiji, kjer boste (z mojimi izkustvenimi zagotovili s katerimi pa se kompetentni za to nikakor niti približno ne strinjajo) lahko spet brezmejno uživali v najfinjših dišavicah (po avstrijskem receptu — surovine bodo sicer naše!?) in v družbi priljubljenih živalic (podgane, miši in ostali mrčes).

Tako ugodne ponudbe zlepa ne boste deležni, zato pričakujem vaš velik odziv — ne zamudite te enkratne prilike in pošljite ponudbo pod šifro: Slovenija moja dežela in — lokacija dišeči raj.

P.s.: Občinski možje s stanovanji v Ljubljani — ponuja se vam prilika, da postanete pravi Domžalčani z vsemi pridobitvami, ki ste nam jih v zadnjih letih s tako zagnanostjo oskrbeji — uživajte jih še vi!

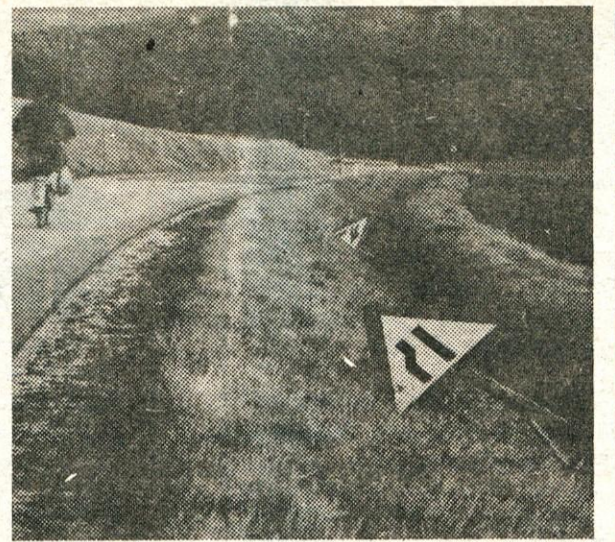
»Pipca« tudi ob nedeljah

Pizzeria PIPCA obvešča cenjene stranke, da bo lokal v centru mesta — v objektu SPB-1 odprt tudi ob nedeljah in sicer od 12. do 20. ure.

Malic sicer ta dan ne bodo nudili, bodo pa na voljo vse pijače, napitki ter seveda kot glavno vse različne vrste pizz.

V lokalju obljublajo, da se bodo v prihodnje še bolj potrudili in zadovoljili svoje goste s še pestrejšo ponudbo ter postrežbo.

Torej: V "PIPCO" TUDI OB NEDELJAH!

Ob cesti od Želodnika proti Zalogu so (ne)skrbni cestarji pozabili ali sploh zavrgli znake, ki opozarjajo na zoženje cestišča in dela na cesti. Poizvedeli smo, da izdelava enega samega znaša 7000 din. 14.000 din torej leži za cesto... Čigavih?

ROKOVNJAČ ŽONTA

Čeravno gredu hudi časi v našo deželo je vse bolj čutiti tudi na lastni koži, da se delajo med posamezniki v istini samo večje razlike. Oni dan nam je Gropa razkladal, da smo vsi jednaki, v bogastvu ali v revščini, ali meni se zdi, da temu ni tako. Eden izmed otrok je v šoli napisal iz svoje pametne butice tole misel: V socializmu smo vsi jednaki, bogati in revni. To „bogati in revni“ pa mi venomer po glavni brni.

Gropa se je oni dan odločil in meni nič tebi nič skočil preko meje nabavljat orožarstvo za svojo osebo. Meni se to prav nič prav ne zdi, akoravno vem, da je tam čez tudi kaj dobrega. Ako so za vse dobre domače gorjače, bi bilo istotako dobro domače krepelce za našega vodjo. Ali on hoče biti nekaj posebnega in se hoče pokazati pred drugim, da je bolje, zato pa skače čez Karavanke.

Ravnotako sem izvedel, da ni enako po vseh naših domovanjih. V enih hišah komajda še plačujejo vodo in kanalščino, v isti sapi pa lahko povem, da imajo tu in tam celo takšne pipe, da so vse pozlačene, v nekaterih domovanjih pa celo iz samega zlata. Tako se penaze še najbolje prikrije in se na zunaj sploh ne vidi, kdo je posebno bogat. Moje osebno mnenje je, da bi morali mi, rokovaljači, take pipe zamenjati z navadnimi, akoravno je malo vodoinštalaterjev med nami.

Stari Bojec mi je vedel povedati, da eni upokojeni posamezniki komaj rijejo od prvega do dvajsetega, po dvajsetem pa itak je to sam krompir — bog naj ga jim požegna! — po drugi plati pa je bilo slišati, da je tudi v naši srenji nekaj tatic, ki imajo devizne račune onstran Karavank in da jako dobro živijo celo od obrestnih mer, tako da jim ni treba posebej kaj otipljivega delati. Na Kolovcu pripravljamo študijo, da bi posegli vmes mi, ki imamo najgloblje malho od vseh bank na svetu.

Onidan sem tudi izvedel, da je v Domžalah odprta komisijka trgovina, ali — pozor! — jemljejo le krznenne in druge finejše cunje, rokovaljaških cap pa ne marajo sprejemati. Vse v redu in prav, akoravno je to za nas, rokovaljače, slab cahen, ker svoje robe v tem komisijonu ne bomo mogli naprej spraviti.

Med nami so tudi takšni individuumi, ki otroke pošiljajo najprej k nemščini, za materinski jezik pa jim ni mar. Tudi to se sicer lepo sliši, moje osebno mnenje pa je, da so nekateri mnogo prejako orientirani proti severu. Glavno jim je bodoča polna mošnja, na zavest pa se poživžajo. Se mi iz Črnega grabna bolj držimo vkup in se d govarjamo itak samo po svoje: Mahni ga pe kofiču, kumrè buono lavfa!

Da bodo vsi enako bogati in denarni, bomo morali na naše veselje poskrbeti torej mi, do prve akcije pa enak pozdrav vsakomer posebej!

Žonta

